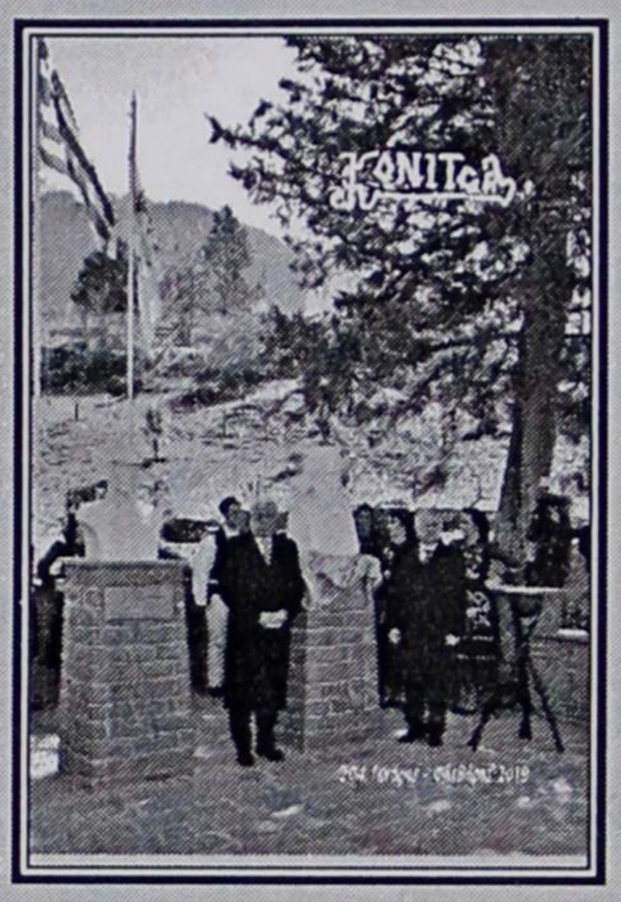
ΚΟΝΙΤΣΑ

204. Γενάρης - Φλεβάρης 2019

204. Ιανουάριος -Φεβρουάριος 2019

Φωτ εξωφ.: Π. Τσιγκούλη

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
«Σύλλογος Φίλων Περιοδικού ΚΟΝΙΤΣΑ»
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
και Υπεύθυνος κατά Νόμο:
Σωτήρης Τουφίδης
Κόνιτσα 44.100
Τηλ. - fax. 26550 22212
Κιν. 6979138737
periodiko-konitsa@hotmail.com

Συντάσσεται από Επιτροπή:
Ανδρέου Ηλίας
Τουφίδης Σωτήρης
Τσιάγκης Ίκαρος

Ετήσια συνδρομή:
Εσωτερικού 15 Ευρώ,
Εξωτερικού 30 Ευρώ ή 40 Δολ.

Αλληλογραφία - Συνδρομές
στον υπεύθυνο Σ. Τουφίδη
ή
Τρ. Πειραιώς: 6302-010076-607

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Περίοδος Τρίτη • Τεύχος 204 Γενάρης - Φλεβάρης 2019 • Euro 3

Περιεχόμενα

Σελ.	
1	106 χρόνια από την απελευθέρωση της Κόνιτσας
14	106 χρόνια λευτεριάς, ***Σωκ. Οικονόμου***
15	Ιστορικά σημειώματα, ***Χαρ. Γκούτος***
19	Παρουσίαση Ευεργετών, ***Η. Ανδρέου***
21	Εγερτήριο σάλπισμα, ***Γ. Μαυρογιάννη***
25	Ιστορίες από την Κατοχή, ***Σ. Τουφίδη***
28	Σκέψεις για το νέο χρόνο, ***Στ. Παρασκευόπουλου***
29	Σμόλικας και Δρακόλιμνη, ***Λ. Μάλαμα***
32	Τριάκοντα ημερών αιχμαλωσία, ***Ν. Βεκιάρη***
35	Φόροι φόροι, συνέχεια φόροι, ***Θ. Ζιώγα***
38	Η τρίτη ηλικία, ***Χρ. Ζάνη***
39	Παραμυθία και Απάντηση, ***Δ. Δημητριάδη***
41	Το μαθητικό πηλίκιο, ***Σωκ. Οικονόμου***
43	Από τον Δήμο
48	Εύθυμα και σοβαρά, ***Μ. Σπηλιόπουλου***
49	Λαγκάδα, ***Πασχ. Μανώλη***
50	Η Βασιλόπιτα Μολυβδοσκεπαστινών, ***Ι. Δάφνη***
51	Πίτα Γανναδιωτών
52	Το κάπνισμα, ***Π. Γρέντζιου***
53	Έκθεση φωτογραφίας
54	«Μασλάτια», ***Β.Κ.***
55	Ιξός, ***Ν. Κούρτη***
56	Στο περιοδικό μας, ***Χρ. Αποστόλου***
57	Επιστολή, ***Γ. Μάρραιη***
58	Σχόλια, ***Ε. Ευαγγελίδη***
59	Σχόλια - Ειδήσεις - Κοινωνικά

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ
Γαριβάλδη 10,
45221 Ιωάννινα
τηλ. 26510 77358
e_theodo@otenet.gr

106 Χρόνια από την απελευθέρωση της Κόνιτσας

Η24η Φλεβάρη είναι η χαρμόσυνη μέρα που απελευθερώθηκε η Κόνιτσα από την Οθωμανική τιρανία το 1913 ύστερα από πέντε, σχεδόν αιώνες.

Τη φετινή επέτειο λάμπρυνε και η παρουσία του προέδρου της Δημοκρατίας στις εκδηλώσεις.

Από τις προηγούμενες μέρες η πόλη σημαιοστολίστηκε περιμένοντας τον Υψηλό Επισκέπτη. Το βράδυ της παραμονής, στην αίθουσα του Δημαρχείου άρχισε η εκδήλωση για έβδομη χρονιά από το 2013 που έγινε η αρχή.

Η φιλόλογος Γιάννα Νίκου έκανε με την ομιλία της μια εκτενή εξιστόρηση των αγώνων του Ελληνισμού από την αρχαία εποχή μέχρι τους νεότερους χρόνους, ακολούθησε το επετειακό μουσικό πρόγραμμα από τη Φιλαρμονική του Γ΄ Σώματος Στρατού, τη Φιλαρμονική και τη χορωδία ενηλίκων του Δήμου που καταχειροκροτήθηκαν από τους παρευρισκόμενους.

Οι εκδηλώσεις συνεχίστηκαν την Κυριακή 24/2 με Λειτουργία και Δοξολογία στον Ι. Ναό του Αγ. Κοσμά παρουσία του πρ. της Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου και την προσέλευση του κόσμου, κατόπιν, στην αίθουσα του Δημαρχείου, όπου ο Δήμαρχος κ. Κ.Α. Παπασπύρου, καλωσόρισε με θερμά λόγια τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ακολούθησε σύντομη ομιλία από την Αντιδήμαρχο κ. Κ. Δημάρατου και η κεντρική ομιλία από τον φιλόλογο κ. Μ. Παντούλα (πιο κάτω δημοσιεύουμε τις ομιλίες).

Στη συνέχεια οι συγκεντρωμένοι από το Δημαρχείο, άλλοι πεζοί, άλλοι επιβιβαζόμενοι σε λεωφορεία που διέθεσε ο Δήμος ή Ι.Χ. αναχώρησαν για τον Αϊ Γιάννη στην Δυτ. Είσοδο της πόλης όπου είχε γίνει το 1913 η υποδοχή από τους ενθουσιώδεις κατοίκους της Κόνιτσας με τον Επίσκοπο Βελλάς και Κονίτσης Σπυρίδωνα Βλάχο, του Ελληνικού Στρατού με τον λοχαγό Δ. Παπανικολάου.

Άγημα Στρατού υποδέχτηκε τον Πρ. της Δημοκρατίας και τους επισήμους και εψάλλη επιμνημόσυνη Δέηση από τον Ιερέα Γεώργιο Τόλη. Η απουσία του σεβασμιώτατου προκάλεσε την εύλογη απορία στους κατοίκους, διότι ο Μητροπολίτης μας είναι πάντα παρών σε όλες τις πατριωτικές εκδηλώσεις.

Αμέσως έγιναν από τον κ. Πρόεδρο και το Δήμαρχο τα αποκαλυπτήρια της μαρμάρινης προτομής του μακαριστού Σπυρίδωνα που φιλοτεχνήθηκε δαπάνη της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, από τον Ομότιμο καθηγητή γλυπτικής της Ανωτ. Σχολής Καλών Τεχνών Αθηνών Θεόδωρο Παπαγιάννη.

Μετά τα αποκαλυπτήρια ο κ. Πρόεδρος της Δημοκρατίας έκανε τα εγκαίνια της έκ-

θεσης "Η Ήπειρος του ασημιού" στη Στρατ. Λέσχη. Η έκθεση οργανώθηκε από το Δήμο και το Μουσείο Αλή Πασά σε συνεργασία με τον Φώτη Ραπακούση ο οποίος παρουσίασε αξιόλογα εκθέματα της ασημουργίας του 18ου αιώνα.

Η έκθεση προγραμματίστηκε για μια εβδομάδα ώστε να βρουν την ευκαιρία οι Κονιτσιώτες και άλλοι επισκέπτες να γνωρίσουν αυτόν τον πλούτο της καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Τελειώνοντας οι εκδηλώσεις, ο Δήμος παρέθεσε γεύμα στον Πρ. Δημοκρατίας και τους άλλους επισήμους σε κέντρο της Κόνιτσας.

Με την εδώ επίσκεψή του, ο κ. Πρόεδρος, δεν παρέλειψε να στείλει ένα μήνυμα από την Ακριτική Κόνιτσα προς κάθε κατεύθυνση των συνόρων μας.

Εκτός από τον κ. Παυλόπουλο

Τις εκδηλώσεις τίμησαν με την παρουσία τους: η υφυπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κα Μερόπη Τζούφη ως εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, οι βουλευτές Ιωαννίνων Ιωάννης Στέφος ως εκπρόσωπος της Βουλής των Ελλήνων και Κωνσταντίνος Τασούλας, ο Περιφερειάρχης Ηπείρου κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης, ο διοικητής της 1η Στρατιάς αντιστράτηγος Φλώρος Κωνσταντίνος, ο διοικητής της 8ης Μ/Π Ταξιαρχίας Ιωαννίνων ταξίαρχος Μπολομύτης Δημήτριος, η ειρηνοδίκης κα Παναγιώτα Βαζούρα, ο γενικός περιφερειακός αστυνομικός διευθυντής Ηπείρου κ. Κωνσταντίνος Σκούμας, ο συντονιστής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου Δυτικής Μακεδονίας Βασίλειος Μιχελάκης, ο αντιπρύτανης οικονομικού προγραμματισμού και ανάπτυξης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Σταύρος Νικολόπουλος, οι πρώην υπουργοί κ. Αντώνης Φούσας και Σταύρος Καλογιάννης, εκπρόσωποι στρατιωτικών, αστυνομικών και τοπικών αρχών.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ κ. Κ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΥ

Εξοχότατε κ. Πρόεδρε
της Δημοκρατίας.

Η ακριτική Κόνιτσα με τα 42 χωριά της, Καμποχώρια, Βλαχοχώρια και Μαστοροχώρια, σας υποδέχονται με ειλικρινή αισθήματα σεβασμού και αγάπης και σας απευθύνουν εγκάρδια το 'ως ευ παρέστητε'.

Ο τόπος μας είναι-όπως θα έλεγε ο μεγάλος μας ποιητής-κλειστός, όλο βουνά. Βουνά όμως που όχι μόνον δεν αποτέλεσαν εμπόδιο για τους προγόνους μας, αλλά αντίθετα τους πρόσφεραν την πέτρα, την πρώτη ύλη για να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους και να γίνουν γνωστοί στα πέρατα του κόσμου.

Την πέτρα την έκαναν γεφύρια για να ενώσουν ανθρώπους και πολιτισμούς. Την έκαναν ναούς και εκκλησάκια για να διαφυλάξουν άσβεστη τη φλόγα της ορθόδοξης πίστης μας σε ζοφερούς καιρούς. Την έκαναν σχολεία και σχολαρχεία για να κρατήσουν ζωντανή την ελληνική παιδεία και το εθνικό φρόνημα απέναντι σε κάθε είδους επιβουλή.

Οι τραχείς Ηπειρώτες κύριε Πρόεδρε, που αργότερα μπολιάστηκαν με το προσφυγικό στοιχείο, πρωτοστάτησαν στη δημιουργία των κοινοτήτων των Ελλήνων, αυτού του τόσο ιδιαίτερου ελληνικού κοινωνικού δημιουργήματος, μέσα από τις οποίες ξεπήδησαν οι πολυάριθμοι ευεργέτες, όχι μόνο της γενέτειράς τους, αλλά και του Έθνους μας ολόκληρου.

Μπορεί λοιπόν κύριε Πρόεδρε, 'ο τόπος μας να είναι κλειστός', έχουμε όμως κατορθώσει να κρατήσουμε ανοιχτά τα μυαλά και τις καρδιές μας.

Έχουμε, εξοχότατε, το προνόμιο να ζούμε στα μέρη που πότισαν με αίμα, στο έπος του '40, οι παππούδες μας και οι πατεράδες μας. Γι αυτό και η υπεράσπιση της πατρίδας μας δεν αποτελεί για μας ιστορική υποχρέωση, αλλά καθημερινότητά μας.

Καμία απειλή δεν μας φοβίζει. Ανησυχούμε όμως για τα σπέρματα της διχόνοιας που φαίνεται εσχάτως να βρίσκουν πρόσφορο έδαφος να βλαστήσουν, ακόμα και εδώ, στο βασίλειο της πέτρας.

Οι παλιοί μαστόροι, έλεγαν, πως μια 'ζουρλοτσουκανιά' στο πελέκημα της πέτρας, είναι ικανή να γίνει αιτία ώστε να γκρεμιστεί και η σταθερότερη κατασκευή.

Εσείς κύριε Πρόεδρε, είστε ο συμβολικός πρωτομάστορας της πατρίδας μας. Αν εσείς, με τη σοφία σας, φροντίζετε να μη γίνονται 'ζουρλοτσουκανιές', εμείς εδώ πάνω, όχι μόνο θα φυλάμε τις Θερμοπύλες, αλλά θα κρατήσουμε με κάθε θυσία όρθιο το εθνικό μας οικοδόμημα.

Στο σημείο αυτό καλώ τον Δήμαρχο Κόνιτσας κ. Ανδρέα Παπασπύρου να έρθει στο βήμα

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ 106Η ΕΠΕΤΕΙΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΜΩΝΥΜΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟ ΖΥΓΟ ΠΕΝΤΕ, ΠΕΡΙΠΟΥ, ΑΙΩΝΩΝ (1430-1913)

ΚΟΝΙΤΣΑ, 24-2-2019

Εξοχότατε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας,

Κατά πρώτον ευχαριστώ θερμώς το δήμαρχο κ. Ανδρέα Παπασπύρου και το δημοτικό συμβούλιο Κόνιτσας για την ύψιστη τιμή να εκφωνήσω τον πανηγυρικό της ημέρας σε τούτη τη λαμπρή εκδήλωση με αφορμή την 106η επέτειο απελευθέρωσης της πόλης και της ομώνυμης επαρχίας από τον οθωμανικό ζυγό ύστερα από δουλεία πέντε, περίπου, αιώνων (1430-1913).

Ο τίτλος της ομιλίας μου: *"Μορφές σύγχρονου εφαρμοσμένου πατριωτισμού"* υπονοεί, προφανώς, την αναγκαιότητα επανάληψης ενός φαινομένου, που η εκδήλωσή του ωφέλησε πολλαπλώς το έθνος σε κρίσιμες, ιστορικώς, στιγμές, καθώς πλημμύρισε τις μικρές και τη μεγάλη πατρίδα με το περίσσευμα της αφειδώλευτης αγάπης των συνελλήνων. Άλλωστε, η ιστορική μνήμη, που συνθέτει το ουσιώδες περιεχόμενο των επετειακών εορτασμών, οδηγεί στο διάλογο των γενεών, που αποτρέπει τη λήθη, βεβαιότητα με την οποία πορεύτηκαν οι κάτοικοι της ακριτικής Κόνιτσας έως και σήμερα.

Χωρίς να προσπερνώ ασυλλόγιστα ενστάσεις μήπως η εμφάνιση ενός σύγχρονου εφαρμοσμένου πατριωτισμού αποτελεί ιδεολόγημα και μόνο κι ακόμη το ερώτημα αν η ιστορία μπορεί να επαναλαμβάνεται χωρίς να καταλήγει σε φάρσα ή κωμωδία, επέλεξα να αποφύγω τη χρονολογική παράθεση των γεγονότων της εποχής. Εξάλλου, ομιλητές εγκρατέστεροι εμού διαπραγματεύθηκαν το συγκεκριμένο θέμα, τα προηγούμενα χρόνια, με αξιοσύνη και εγνωσμένη επιστημονική επάρκεια.

Δική μου επιλογή είναι να αξιοποιήσω το υπόβαθρο της ιστορικής γνώσης και να σταθώ στη θυσιαστική κατάθεση του πατριωτικού καθήκοντος από τους πρωταγωνιστές εκείνης της περιόδου. Και τούτο όσο κι αν οι *"μετανεωτερικοί"* ιστορικοί και πολιτικοί, εντόπιοι και ξένοι, θεωρούν τον πατριωτισμό ως μία *«απλή και γελοία κατασκευή»* κατά τη ρήση του σπουδαίου ακαδημαϊκού δάσκαλου Γιώργου Δερτιλή. Καταλήγει αφροσύνη να ζητείται σήμερα να ξεχάσουμε την ιστορία μας, ποιοι είμαστε και ποια τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά, όπως η γλώσσα και η ορθόδοξη χριστιανική πίστη μας. Οι κοινωνίες οφείλουν να διατηρήσουν το παρελθόν ενεργό στο παρόν και να αναπιάσουν με αυτό το προζύμι του μέλλοντος. Το

θέμα δεν είναι να επαναπαυθούμε στο παρελθόν, αλλά να επινοήσουμε το μέλλον, που το παρελθόν απαιτεί από όλους εμάς. Οι πρόγονοί μας παρακολουθούν αυτή την αέναη σχοινοβασία και μας βαθμολογούν συνεχώς...

Είμαι βέβαιος πως, έτσι, θα παρακινήσω σε μία περιπλάνηση κοινής αναζήτησης σύγχρονων μορφών εφαρμοσμένου πατριωτισμού και ταυτοχρόνως θα ενισχύσω την προσδοκία, πως με αυτό τον τρόπο θα αποτίσουμε τον πρέποντα φόρο τιμής σε όσους αγωνίστηκαν για την ελευθερία τούτης της γωνιάς της πατρίδας μας. Θα υποχρεωθούμε, δηλαδή, να οριοθετήσουμε το δικό μας χρέος, ως νεοελλήνων, υποκλινόμενοι στο μέγεθος της θυσίας τους. Με την επιπλέον παραδοχή ότι η προσφορά τους θα είναι πάντοτε μεγαλύτερη από την ευγνωμοσύνη που τους χρωστούμε και την τιμή που τους αποδίδουμε.

Πριν αποτολμήσω κάτι τέτοιο θα ήθελα να υπενθυμίσω την προτροπή του Περικλέους προς τους πολίτες των Αθηνών στον περίφημο *Επιτάφιο Λόγο*, που εκφώνησε το Φθινόπωρο του 431 π.Χ. σε μία αντίστοιχη με τη δική μας τελετή. Ακούστε τα λόγια του, όπως τα διέσωσε ο ιστορικός Θουκυδίδης: *«Εμοί δε αρκούν αν εδόκει είναι ανδρών αγαθών έργω γενομένων έργω και δηλούσθαι τας τιμάς»*. Τούτο σε ελεύθερη απόδοση σημαίνει ότι *"Εγώ θεωρώ πρέπον, πως όταν πρόκειται για πολίτες που με τα έργα τους αναδείχθηκαν γενναίοι, εμείς οι επιγενόμενοι οφείλουμε εμπράκτως να τους αποδίδουμε τις τιμές"*.

Ας το τολμήσουμε, λοιπόν, γνωρίζοντας εκ των προτέρων πως ό,τι ειπωθεί σήμερα αποτελεί την απαρχή ενός ευρύτερου προβληματισμού, που ελπίζω να εμπλουτισθεί σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο ενδεχομένως και ως αυτονόητη άσκηση αυτογνωσίας. Και κάτι ακόμη που το θεωρώ εξόχως σημαντικό. Ο νέος εφαρμοσμένος πατριωτισμός, στις συνθήκες που βιώνει η πατρίδα μας, δεν μπορεί να αφορά μόνο μεμονωμένα πρόσωπα, φορείς ή θεσμούς. Επιβάλλεται η κινητοποίηση ευρύτερων συλλογικοτήτων, με πρωτοπορία τη νέα γενιά, για τη διαμόρφωση κουλτούρας υπέρβασης των σύγχρονων προβλημάτων που μας αφορούν όλους.

Εξοχότατε Πρόεδρε,

Η φράση του κυνικού φιλόσοφου Αντισθένους, μαθητή του Σωκράτους: *«Αρχή σοφίας η των ονομάτων επίσκεψις»*, δηλαδή *"Ο άνθρωπος αρχίζει να μαθαίνει όταν κατανοεί την πραγματική έννοια των λέξεων"* είναι, νομίζω, γνωστή σε όλους τουλάχιστον στους περισσότερους. Και πάντως σε όσους έτυχαν κλασικής παιδείας, διότι εμείς από μόνοι μας καταφέραμε, εσχάτως, καίριο πλήγμα στη διδασκαλία των κλασικών γραμμάτων (ελληνικών και λατινικών) αποκόπτοντας τους μαθητές μας από τη γνώση τους. Σε αυτά, όμως, υποκλίνεται ευλαβικώς όλη η ανθρωπότητα, καθώς αποτελούν τη βάση του ευρωπαϊκού ιδε-

ώδους. Μιλώντας, πριν από λίγες ημέρες σε ειδική ημερίδα για τα κλασικά γράμματα στα Αρσάκεια των Ιωαννίνων, ο προσφάτως τιμηθής από Εσάς καθηγητής της Συγκριτικής Λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου Harvard και διευθυντής του Κέντρου Ελληνικών Σπουδών της Ουάσιγκτον Gregory Nagy, τόνισε ότι: *«Οι Έλληνες, μέσω των κλασικών γραμμάτων, προσέφεραν στην ανθρωπότητα τη δημοκρατία, τον ανθρωπισμό, το θέατρο, τον οργανωμένο αθλητισμό και τον περιβαλλοντισμό».* Το ερώτημα, ως εκ τούτου, είναι βασανιστικό. Όλα αυτά εμείς γιατί τα αποπέμψαμε;

Τούτων δοθέντων αν επιχειρήσουμε, σήμερα, να ορίσουμε με αδρές γραμμές την έννοια του πατριωτισμού, θα μιλήσουμε για την έμπρακτη αφοσίωση και αγάπη στην πατρίδα, λέξη την οποία συναντούμε ουσιαστικοποιημένη, ήδη, από την εποχή του Ομήρου, την υψηλή αίσθηση του καθήκοντος, την έμπνευση και τον ιδιαίτερο τρόπο ζωής με σημείο αναφοράς το μέτρο και το λιτό βίο (οι Ηπειρώτες Εθνικοί Ευεργέτες χρησιμοποιούσαν τον όρο *"εγκαρτέρησις"*), την ανάδειξη του *"εμείς"* στη θέση του *"εγώ"*. Δηλαδή τη σύμπτυξη συγκίνησης, γνώσης, αγωνίας, φόβου και ελπίδας. Ιδού, λοιπόν, πεδίο δόξας λαμπρό.

ΠΡΩΤΟ: Ήλθε ο καιρός οι Έλληνες να ξαναπιστέψουμε στον εαυτό μας. Φαίνεται πως ξεχάσαμε τις δυνατότητές μας, ίσως και να κουραστήκαμε. Να αντιληφθούμε ότι η οικονομική ανάπτυξη της χώρας είναι συνάρτηση της κατά κεφαλήν καλλιέργειας των κατοίκων της· να αντισταθούμε στην επιχειρούμενη, εντός και εκτός των συνόρων, αμφισβήτηση του ιστορικού ονόματός μας· να αναστοχασθούμε τις συλλογικές ανατάσεις, τις αστοχίες και τις συμφορές. Η κοινωνία και το πολιτικό σύστημα οφείλουν να ορίσουν τη φοροδιαφυγή ως την πλέον επονείδιστη πράξη· τη σχέση της νέας γενιάς με τις πατρογονικές εστίες, ιδιαιτέρως με τις επιμεθόριες και παραμεθόριες περιοχές, ως βασική προϋπόθεση ενίσχυσης της εθνικής ταυτότητας· την επίλυση του δημογραφικού προβλήματος ως κρίσιμη συνιστώσα εθνικής συνέχειας, καθώς ο κίνδυνος είναι υπαρκτός οι Έλληνες να μείνουμε οι μισοί μέχρι το 2068 και, τέλος, να επιβάλλουν την παραδειγματική τιμωρία, με ταυτόχρονη έκπτωση από τα δημόσια αξιώματά τους, σε όσους προσέβαλαν την τιμή της πατρίδας. Να αγαπήσουμε, δηλαδή, τη χώρα μας περισσότερο από ποτέ και να αισθανθούμε υπερήφανοι για αυτή, αρκεί τούτη η συμπεριφορά να διαχέεται από τα υψηλότερα πολιτειακά, πολιτικά και λοιπά κλιμάκια έως τον ταπεινότερο πατριώτη. Η περίπτωση του συλλέκτη Φώτη Ραπακούση, που χρόνια τώρα επαναπατρίζει σπουδαίους ιστορικούς θησαυρούς, είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αγάπης προς την πατρίδα. Άλλωστε, την έκθεση "Η Ήπειρος του ασημιού" που περιλαμβάνει ελάχιστα από αυτά τα κειμήλια, θα εγκαινιάσει σε λίγο ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Για τούτο και έχουν μεγάλη αξία οι λόγοι της Ελένης Γλύκαντζη – Αρβελέρ, της μεγάλης αυτής κυρίας της σκέψης: «*Η Ελλάδα κινδυνεύει σήμερα από τους Έλληνες, που ξέχασαν να είναι Έλληνες*».

ΔΕΥΤΕΡΟ: Σύγχρονος εφαρμοσμένος πατριωτισμός σημαίνει, ακόμη, τη διαμόρφωση των κατάλληλων συνθηκών για την έκφραση του συνόλου των δυνάμεών μας σε λυτρωτική ομοψυχία και συλλειτουργία. Με την παραδοχή ότι οι ευθύνες δεν κατανέμονται σε όλους το ίδιο, ο κάθε συνέλληνας δεν μπορεί να παραμερίζει τις δικές του ασυλλόγιστα. Κι ούτε η αδιαφορία, η απογοήτευση, η ιδιώτευση και η περιφρόνηση σε κάθε τι το συλλογικό είναι η πρέπουσα στάση ζωής. Είναι καιρός να αφήσουμε κατά μέρος τον ανωφέλετο θεωρητικό πατριωτισμό και να συνηθίσουμε στην ανάγκη να θυσιάσουμε ξάγρυπνοι στο πόστο μας για το κοινό καλό ένα μέρος, τουλάχιστον, από το δυναμισμό μας. Η εμφυλιοπολεμική νοοτροπία, που μεταδόθηκε από γενεά σε γενεά και που θέριεψε στα χρόνια της οικονομικής κρίσης, τροφοδότησε τη δημαγωγία και ενίσχυσε το λαϊκισμό. Πάντως, δεν ωφέλησε την πατρίδα. Δεν μας χρειάζονται πολλαπλές κρίσεις για να ομονοήσουμε. Ίσως, τότε, να είναι πολύ αργά.

Ο σύγχρονος εφαρμοσμένος πατριωτισμός οφείλει να έχει ως αφετηρία τον αμοιβαίο σεβασμό στις διαφορετικές ιδέες, απόψεις, αντιλήψεις και συμπεριφορές, προϋπόθεση απαραίτητη για την κατάκτηση της εθνικής ενότητας και συνακόλουθα τη σύγχρονη λειτουργία της δημοκρατίας. Ο μεγάλος νεοέλληνας Κώστας Γαβράς ερωτώμενος, προσφάτως, τόνισε ότι: «*...Στην Ελλάδα πάντα φταίει ο άλλος, ο άλλος φέρνει την καταστροφή. Συνεχείς μικροί εμφύλιοι... Θα ήθελα να ακούσω έναν πολιτικό λόγο πιο κοντά στην αλήθεια. Χωρίς μίσος...*». Μήπως ο τόπος μας δεν κινδύνευσε, όταν ο λαός σαγηνεύτηκε από τα μεγάλα λόγια και όταν διχάστηκε;

ΤΡΙΤΟ: Γνωρίζω πως δεν είναι καθόλου εύκολο να βάζεις τα δάκτυλά σου στις ουλές της ιστορίας. Δεν υπάρχει, όμως, άλλος τρόπος να μελετήσουμε τα σημάδια, που μας άφησαν οι προγενέστεροι. Θα πρότεινα προς τούτο τρίτη μορφή σύγχρονου εφαρμοσμένου πατριωτισμού το φανέρωμα της αλήθειας, χρέος βαρύτερο από τα προηγούμενα. Προσωπική ή συλλογική, εμπειρική ή επιστημονική, αυτονόητη ή τολμηρή, ανώδυνη ή επικίνδυνη είναι έργο μας να την αποκαλύπτουμε την αλήθεια: μορφωτικό αγαθό αναντικατάστατο, πρώτο ξεκίνημα για κάθε σωστή ενέργεια, διάγνωση και συνάμα γιατρειά στις πληγές μας. Άσκηση αυτογνωσίας, δημοκρατίας και ελευθερίας. Άλλωστε, την παρακαταθήκη να θεωρούμε «*εθνικό ό,τι είναι αληθές*» την παραλάβαμε από το μέγιστο ποιητή, το Διονύσιο Σολωμό. Υπό αυτή την έννοια ο λαός μας οφείλει να απαιτήσει κάποτε τη συγγραφή βιβλίου με τα παραπτώματά του και τις επιπτώσεις τους στην πορεία του εθνικού βίου. Εντε-

λώς πρόχειρα θα μπορούσα να αναφέρω μερικά από αυτά, όπως η απουσία διάθεσης αυτογνωσίας, η συνεχής ροπή προς την πολιτική πόλωση, το μίσος προς την ιδιωτική πρωτοβουλία και επένδυση, ο άκρατος εγωισμός, το βόλεμα, η συνεχής γκρίνια κι ακόμη η παντελής έλλειψη προσανατολισμού και προγραμματισμού γεγονός που οδηγεί στην τραγική υποχώρηση κάθε ποιοτικού στοιχείου. Αν κάτι μας σώζει, κατά το δοκιμιογράφο Γιώργο Παμπούκη, είναι: *«Ο μόχθος μιας μειονότητας και το θείο δώρο της ελληνικής φύσης»*.

ΤΕΤΑΡΤΟ: Ο κάθε Έλληνας κρατά στα χέρια του ένα κομμάτι Ελλάδας: το σπίτι του, το χωράφι του, την οικογένειά του κι ακόμη το επάγγελμά του με το οποίο υπηρετεί την κοινωνία, που τον ανταμείβει. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον καλούμαστε να βρούμε τη χρυσή τομή ανάμεσα στο κοινωνικό και στο ατομικό όφελος, στο δημόσιο και στο προσωπικό συμφέρον, στο ιδιοτελές κέρδος και σε αυτό που μπορεί να διαχυθεί στην κοινωνία. Να αντισταθούμε ακόμη στην ανθρώπινη φύση, που μας οδηγεί πάντοτε στο να αποζητούμε τον εύκολο δρόμο, για να πετύχουμε το στόχο μας. Θα το έλεγα πιο απλά ότι καθημερινά ο καθένας από εμάς πραγματοποιεί ένα αναρίθμητο πλήθος από συγκεκριμένες ενέργειες ή παραλείψεις. Είναι αυτές, με τη βαρύτητα που προσδίδει στις πράξεις μας η θέση του καθενός, που αθροιστικά συνδιαμορφώνουν την πραγματικότητα, που βιώνουμε καθημερινά.

Θα πρότεινα, έτσι, ως τέταρτη μορφή σύγχρονου εφαρμοσμένου πατριωτισμού τον ορισμό της συγκέντρωσης όλων στο έργο που μας ανατέθηκε, εφόσον έχουμε την τύχη να εργαζόμαστε, με ταυτόχρονη εκδήλωση μιας ιδιαίτερης προσοχής, μιας κρυφής ευσυνειδησίας που πρέπει του λοιπού να συνοδεύει τις πράξεις μας. Είναι πρώτιστο καθήκον μας να πολεμήσουμε τη λογική της ήσσονος προσπάθειας, που υπονομεύει το παρόν και ακυρώνει το μέλλον αυτού του τόπου. *«...Μια χώρα πάει μπροστά μόνο με την αριστεία...Οι επιστήμονες κρατούν τις Θερμοπύλες. Μπορεί να γίνουν οι επαναστάτες του μέλλοντος, αυτοί που θα προωθήσουν ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο...»* τόνισε σε πρόσφατη συνέντευξή του ο 38ετής καθηγητής του MIT των ΗΠΑ Κωνσταντίνος Δασκαλάκης. Αν οι ελευθερωτές της Κόνιτσας σκέφτονταν με διαφορετικό τρόπο ενδεχομένως, σήμερα, η συγκεκριμένη επαρχία να βρίσκονταν εκτός των εθνικών ορίων. Κατά τη ρήση του Γάλλου συγγραφέα και πολιτικού Αντρέ Μαλρώ: *«Η ελευθερία ανήκει σε αυτούς, που την έχουν κατακτήσει»*. Το ίδιο πρόσωπο στον περίφημο λόγο του στην Πνύκα, το 1959, κάτω από την πρωτοφωταγωγημένη Ακρόπολη θα τονίσει και τα εξής: *«...Λαός της Ελευθερίας είναι εκείνος για τον οποίο η αντίσταση είναι παράδοση αιώνων, εκείνος του οποίου η νεότερη ιστορία είναι ένας ανεξάντλητος αγώνας για την Ανεξαρτησία»*.

ΠΕΜΠΤΟ (και τελευταίο): Όταν μοχθούμε να πετύχουμε το σωστό, για το δικό μας και της πατρίδας το καλό, δεν είναι το συγκεκριμένο έργο η μόνη προσφορά. Είναι και το παράδειγμα, που δίνουμε στους άλλους. Και καθώς ζούμε σε εποχές, όπου τα θετικά παραδείγματα όλο και σπανίζουν, η αλληλοδιδακτική επίδραση των έργων και της στάσης μας είναι πολύ μεγαλύτερη από όσο νομίζουμε, γιατί ο άνθρωπος το έχει στη φύση του να μιμείται. Θεληματικά ή αθέλητα, συνειδητά ή όχι ο κάθε συνέλληνας, από τον πλέον υψηλόβαθμο έως τον ξεχασμένο πατριώτη, διδάσκει με τη ζωή του όλους τους άλλους και είναι ευθύνη του καθενός μας τι διδάσκει. Μήπως δεν είναι αλήθεια ότι σήμερα αγωνίζονται πολλοί να μετατρέψουν την κοινωνία σε χυλό, όπου δεν θα μπορεί να ξεχωρίσει κανείς τον άξιο από τον ανάξιο, τον ψεύτη από τον ειλικρινή, τον τίμιο από τον ανέντιμο πολίτη;

Την αγάπη τους για την πατρίδα οι ελευθερωτές της Κόνιτσας την κατέθεσαν στο θησαυροφυλάκιο της ιστορίας με τρόπο συγκλονιστικό προς μίμηση των επιγενομένων. Μου είναι για τούτο αδιανόητο να παρακολουθούμε παθητικά τους νεοέλληνες να έχουν αποθησαυρισμένο τον πλούτο τους στο εξωτερικό. Όσοι από αυτούς κατέχουν δημόσια αξιώματα οφείλουν να τον μεταφέρουν πάραυτα στην Ελλάδα. Διαφορετικώς, πρέπει να αποπεμφθούν αμέσως από αυτά και να υποστούν τη βάσανο του ισόβιου αποκλεισμού τους. Ακόμη, μου φαίνεται εντελώς επιπόλαιο να γιορτάσουμε, το 2021, τα διακόσια χρόνια εθνικής παλιγγενεσίας, χωρίς η πατρίδα μας να σχεδιάζει από τώρα την επιστροφή των χιλιάδων νέων, που εγκατέλειψαν τη χώρα στα χρόνια της οικονομικής κρίσης, καθώς επίσης τον επαναπατρισμό των οικονομικών μονάδων που επέλεξαν τη μετεγκατάστασή τους εκτός Ελλάδας. Για να μη συρθούμε, όμως, άλλο προς τα πίσω θα χρειαστούμε μεγάλους εθνικούς στόχους συμπεριλαμβανομένης και της διασποράς, που διαδραμάτισε πάντοτε σπουδαίο ρόλο στην πορεία της χώρας μας.

Εξοχότατε Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας,

Ζητώντας σε τούτους τους δύσκολους καιρούς να οδηγήσουμε τον πατριωτισμό πέρα, ενδεχομένως, από το ανθρώπινο μέτρο, όπως το έπραξαν εκείνοι που τιμούμε σήμερα, ουσιαστικώς αναζητούμε μορφές σύγχρονου εφαρμοσμένου πατριωτισμού, την ώρα που γίναμε όλοι *«παλ' εις μικρόν γενναίοι»* κατά τον αλεξανδρινό ποιητή Κωνσταντίνο Καβάφη. Και θα ήταν οι ελπίδες μας ελάχιστες αν δεν έστεκε, ακόμη και σήμερα, εθνικό κεφάλαιο, δυναμικό κίνητρο για όλους, βαθιά, θεμελιακή και ακατάλυτη η αγάπη της πατρίδας.

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ
ΖΗΤΩ Η ΚΟΝΙΤΣΑ

Σας ευχαριστώ

(Μιχ. Χρ. Παντούλας, Φιλόλογος – Ερευνητής)

Φωτογραφίες από τις εκδηλώσεις για την επέτειο των 106 χρόνων απελευθέρωσης της Κόνιτσα

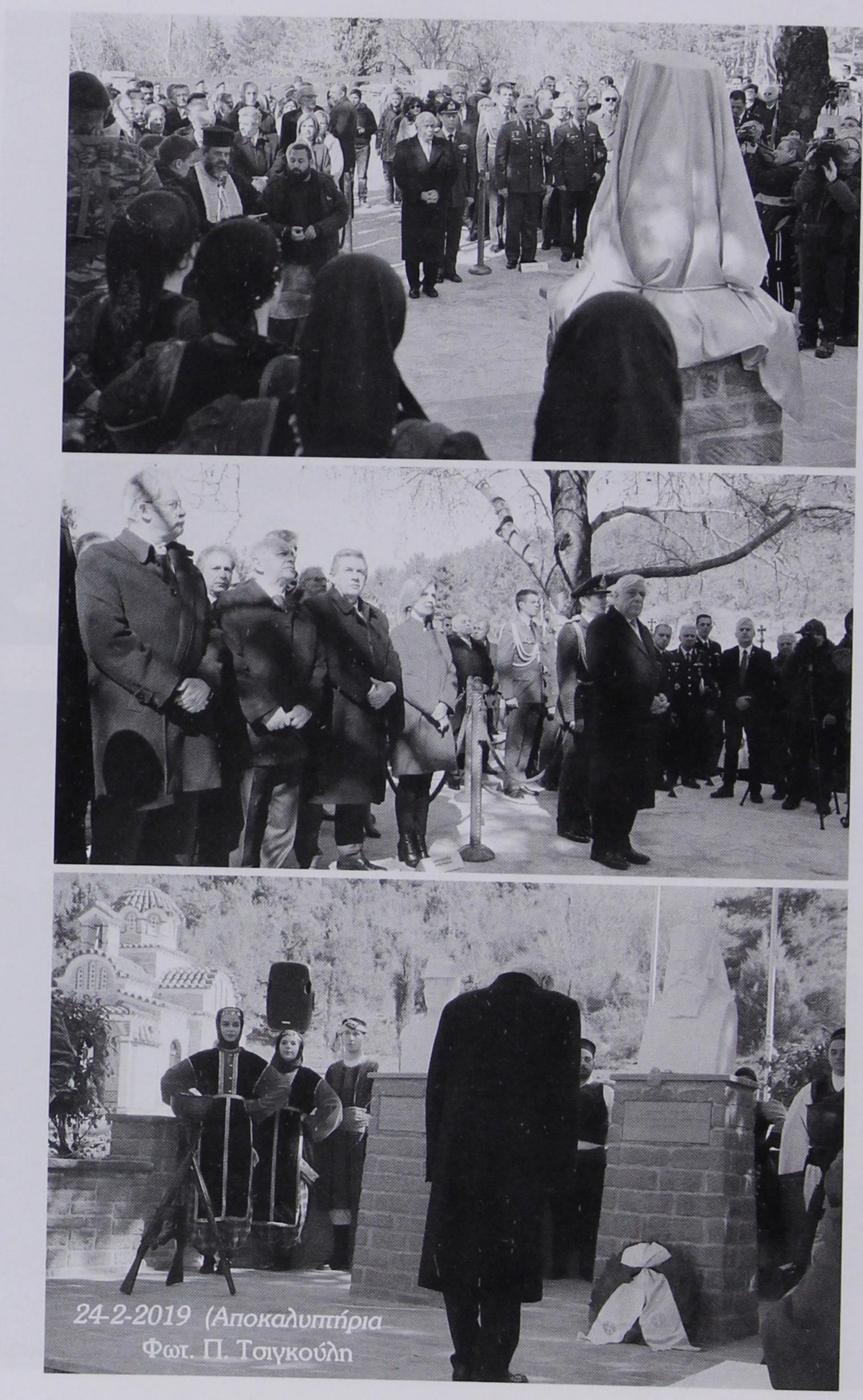

23-2-2019

Φωτ. Α. Τσιγκούλη

24-2-2019 (Αποκαλυπτήρια
Φωτ. Π. Τσιγκούλη

Στην έκθεση Φ. Ραπακούση 24-2-2019

Φωτ. Π. Τσιγκούλη

106 ΧΡΟΝΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

Είναι γνωστό πως η Κόνιτσα απελευθερώθηκε από την Τουρκική σκλαβιά στις 24-2-1913 κι αυτή η ημέρα είναι μια εθνική γιορτή για την Κόνιτσα και κάθε χρόνο γίνονται εκδηλώσεις με επισκέψεις επισήμων, δοξολογίες και εθνικές ομιλίες, κ.ά.

Τότε (24-2-1913) ο Λοχαγός Παπανικολάου Δημήτριος, Διοικητής του 22ου Σώματος Πεζικού, αφού προηγουμένως αντιμετώπισε νικηφόρα τον Τσαβήτ Πασά, στην περιοχή της Μόλιστας, εισήλθε ως απελευθερωτής στην Κόνιτσα. Τον υποδέχτηκε ο τότε Μητροπολίτης Βελλάς και Κονίτσης, επικεφαλής κλήρου και λαού, Σπυρίδων Βλάχος, μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, όλοι υποδέχτηκαν τον Ελληνικό Στρατό μας, με παραλήρημα ενθουσιασμού, ακριβώς στην είσοδο της πόλης στη θέση «Άϊ-Γιάννης», όπου σήμερα έχει διαμορφωθεί καταλλήλως ο χώρος και τοποθετήθηκαν οι πρωτομές των δύο ανδρών.

Είναι λοιπόν, καθώς είπαμε αυτή η ημερομηνία μια μεγάλη εθνική γιορτή και έτσι πρέπει να τη γιορτάζουμε. Περισσότερα μπορεί να διαβάσει κανείς στο βιβλίο "ΚΟΝΙΤΣΑ» που εκδόθηκε απο το περιοδικό μας, για τα 100 χρόνια από την απελευθέρωση, με ιστορικό περιεχόμενο (Πληροφορίες: τηλ.26550 22212 κινητ. 6979138737).

Εμείς θα κλείσουμε το μικρό μας αυτό άρθρο με το ποίημα «Τα πήραμε τα Γιάννενα»

ΤΑ ΠΗΡΑΜΕ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Τα πήραμε τα Γιάννενα
μάτια πολλά το λένε,
μάτια πολλά το λένε
όπου γελούν και κλαίνε.

Το λεν πουλιά των Γρεβενών
κι αηδόνια του Μετσόβου,
που τασκιαζε η παγωνιά
κι ανατριχίλα φόβου

Το λένε χτύποι και βροντές
το λένε κι οι καμπάνες,
το λένε και χαρούμενες
οι μαυροφόρες μάνες.

Το λένε και Γιαννιώτισσες
που ζούσαν χρόνια βόγγου,
το λένε κι οι Σουλιώτισσες
στις ράχες του Ζαλόγγου

(Γ. Σουρής)

Η απελευθέρωση των Γιαννίνων είναι για όλη την Ήπειρό μας μεγάλη Εθνική Γιορτή και για τους Κονιτσιώτες ακόμη πιο μεγάλη κι έτσι πρέπει να γιορτάζεται με κάθε μεγαλοπρέπεια.

Σ. Οικονόμου

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ (Α΄)

Χαρίλαος Γ. Γκούτος

Μὲ τὸ παρακάτω κείμενο, ἀρχίζει μιὰ σειρὰ μικρῶν μελετῶν μου, γιὰ ποικίλα εἰδικὰ ἱστορικὰ θέματα τῆς ἐπαρχίας Κόνιτσας, οἱ ὁποῖες βασίζονται κατὰ περίπτωση σὲ ὁμοειδῆ γεγονότα ποὺ συνέβησαν στὴν ἐπαρχία κατὰ τὴν περίοδο τῆς ὀθωμανοκρατίας καὶ μέχρι τὸ 1940 συνήθως καὶ ποὺ δὲν ἔχουν παρουσιασθεῖ συνθετικὰ ἢ δὲν ἔχουν ἐπισημανθεῖ στὰ σχετικὰ 4 βιβλία μου ποὺ ἐκδόθηκαν κατὰ τὰ ἔτη 1983, 2003, 2015 καὶ 2017. Χρησιμοποιοῦνται οἱ συναφεῖς πληροφορίες ποὺ μπόρεσα νὰ βρῶ. Μακάρι μελλοντικὰ νὰ βρεθοῦν καὶ ἄλλες.

Μεταλλικά νερά. Ὁ Κοσμᾶς Θεσπρωτὸς ἔγραφε τὸ 1832 ὅτι πλησίον τῆς γέφυρας τοῦ χωριοῦ Δερβένι τῆς Κόνιτσας πηγάζουν "θερμὰ θειώδη μεταλλικὰ ὕδατα", χωρὶς νὰ διευκρινίσει ἂν πρόκειται γιὰ τὸ Βρομονέρι τοῦ Λεσκοβικιοῦ ἢ γιὰ τὶς θειοῦχες πηγὲς τῶν Καβασίλων καὶ τῆς Πυξαριᾶς ποὺ λέγονταν λουτρὰ Κονίτσης, μεταγενέστερα τουλάχιστον. Στὸ Βρομονέρι τὸ 1871 κατασκευάσθηκαν ἀπὸ μπέη Λεσκοβικιώτη λέβητας θέρμανσης τοῦ νεροῦ μιᾶς μεγάλης πηγῆς, λουτήρας καὶ δωμάτια, ὑπῆρχαν δὲ κοντὰ στὴν γέφυρα μιὰ μεγάλη ἀλλὰ ἄχρηστη πηγὴ καὶ παραπέρα ἕξι ἄλλες ἄχρηστες πηγές[1]. Οἱ θερμὲς πηγὲς τῶν Καβασίλων καὶ οἱ θερμὲς καὶ κρύες πηγὲς τῆς Πυξαριᾶς τὸ 1915 ἀνῆκαν στὸ Δημόσιο, ἐκμισθώθηκαν καὶ ἀνακαινίσθηκαν, ἔπειτα καταστράφηκαν οἱ πρῶτες ἀπὸ νεροποντὴ καὶ οἱ δεύτερες ἀπὸ κατοχικὸ στρατό, τὸ 1921 ἐπαναλειτούργησαν καὶ τὸ 1941 ἐγκαταλείφθηκαν[2]. Θειοῦχες ψυχρὲς πηγὲς ὑπῆρχαν καὶ ὑπάρχουν ἐπίσης στὰ Καλύβια τῆς Λιτονιάβιστας[3].

Στὸ βιβλίο τοῦ Θ. Ζιώγα "Τοπωνύμια καὶ οἰκωνύμια τῶν Μαστοροχωριῶν τῆς Κόνιτσας" (2013), ἔχουν καταγραφεῖ τὰ ἀκόλουθα τοπωνύμια, τὰ ὁποῖα ὑποδηλώνουν ὅτι στὶς τοποθεσίες του ἀναβλύζουν μεταλλικὰ νερὰ (δὲν ἔχουν ἐξετασθεῖ ἀπὸ γεωλόγους): *Βρομονέρι,* στὰ χωριὰ Ἴσβορος, Στράτσιανη, Χιονιάδες, Λισκάτσι, Πληκάτι, Σέλτση, Βούρμπιανη, Πυρσόγιαννη, Καστάνιανη, Κάντσικο, Μόλιστα, Σταρίτσανη,

---

1. Βλ. α) *Ἀ. Παπαχαρίσης,* Κ. Θεσπρωτοῦ καὶ Ἀθ. Ψαλίδα, Γεωγραφία Ἀλβανίας καὶ Ἠπείρου, 1964 σελ. 90, β) ἐφημ . Γιάνγια-'Ιωάννινα 4.1.1871 καὶ 5.4.1871 - Κόνιτσα, τ. 2005 338, *Ν. Τσιγαρᾶς,* εἰς Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον, τ. 1887 290 ἑπ. = Κόνιτσα, τ. 2002 150, Φωνὴ τῆς Ἠπείρου, 1893=Κόνιτσα, τ. 2004 27, *A. Baldacci*, e'iw Bollettino della Societá Geografica Italiano τχ Α΄ 1898, *Β. Τζαλόπουλος,* Ἠπειρωτικὸν Ἡμερολόγιον, 1913 127=Κόνιτσα, τ. 2005 185.

2. Ἐφημ. Ἤπειρος, 10.6.1915 καὶ 1.9.1921, *Σ. Καρώνης*, εἰς Ἠπειρ. Μέλλον 30.10.1936 *Β. Τόγγας*, Ἠπειρ. Μέλλον 3.4.1952, *Ν. Γκαρακούνης*, εἰς Κόνιτσα, τ. 1980 21, *Ν. Γιάκας,* αὐτόθι 69.

3. *Τόγγας,* ὅ.π., *Φ. Πέτσας/Γ. Σαρλῆς,* Ἀρίστη καὶ Δ. Ζαγόρι, 1982 76.

Παλιοσέλι. *Βρομοπήγαδο*, εἰς Ζέρμα. *Γλυκονέρι,* εἰς Λαγκάδα καὶ Στράτσιανη. *Μαυρομπίνα,* εἰς Χιονιάδες, Βούρμπιανη, Σταρίτσανη. *Σινπήγαδο,* (μαυροπηγή), εἰς Σέλτση, Φιτόκο. *Τσιερνοβόντα,* εἰς Πυρσόγιαννη. *Ἀρμύρες,* εἰς Μόλιστα καὶ Ζέλιστα[4].

Ἀτμοὶ ἐκ τῆς γῆς. Ζαγορίσιος λόγιος ἔγραψε τὸ 1887: "Ἐν τῇ ΒΑ πλευρᾷ τοῦ ὄρους Ἴσβορος κεῖται μέγας κρατήρ, ὅς διηνεκῶς ἐξερεύγεται καπνοὺς καὶ φλόγας καὶ τὴν μὲν ἡμέραν ὁρᾶται ὁ πυκνός καπνός, τὴν δὲ νύκτα αἱ κιτρινοπράσινοι φλόγες αὐτοῦ αἱ πάντα τὰ πέριξ φωτίζουσαι. Ἐν δὲ τῇ μεσημβρινῇ κλιτύι αὐτοῦ τῇ Δοβρᾷ ὑπάρχουσι πολλοὶ μικρότεροι κρατῆρες, ἐξ ὧν ἄφθονοι ἐξέρχονται ἀτμοὶ μετὰ καπνῶν, οἵτινες κάλλιστα διακρίνονται τὴν πρωίαν, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ φλόγες ὁραταὶ τὴν νύκτα". Ὁ διδάσκαλος Ψαλίδας ποὺ ἦλθε ἐδῶ εἶπε ὅτι κάτω ἀπὸ τοὺς κρατῆρες κινεῖται ἡφαίστειο ποὺ κάποτε θὰ ἐκραγεῖ. "Οἱ χωρικοὶ τῶν πέριξ χωρίων, τοποθετοῦσαν κλώνους δέντρων ἐν τοῖς μικροῖς κρατῆρσι, ἐξαπλοῦνται ἐπάνω" γιὰ νὰ θεραπευθοῦν. Μολιστινὸς γιατρὸς ἔγραψε τὸ 1912 ὅτι ἀπὸ τὸ 1880 ἄνωθεν τοῦ Ἴσβορου ἐξέρχονταν μὲ θόρυβο, ἀπὸ ὀπὲς μιᾶς βραχώδους ἔκτασης 15 τ.μ., ἀτμοὶ θερμοὶ καὶ ἄοσμοι ποὺ ἔφθαναν ὡς σύννεφα μέχρι τὸν Γράμμο, ὅτι ἀπὸ τὸ 1890 ἡ ἔκταση αὐτὴ ἔγινε βακούφικη καὶ ἐκμισθώνεται σὲ Ἰσβορίτες καὶ ὅτι αὐτοὶ κατασκεύασαν ἐκεῖ ξύλινα δωμάτια. Ὡστόσο, ἤδη ὁ περιηγητὴς Holland τὸ 1812 καὶ ὁ Ἀλῆ πασᾶς προγενέστερα εἶχαν πληροφορηθεῖ ὅτι ἀπὸ τὰ βουνὰ τοῦ Λεσκοβικιοῦ πολλὲς φορὲς ἔβγαιναν καπνοί-ἀτμοί[5].

Ἀτμοὶ ἐξέρχονταν καὶ ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς τοποθεσίας Ἀρμπουρίστρες τῆς Ζέλιστας[6]. Ἐπίσης, ἀπὸ μιὰ ὀπὴ τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀϊ-Λιᾶ τῆς Κόνιτσας, ἡ ὁποία ὀπὴ δὲν καλύπτεται ἀπὸ τὸ χιόνι, ὅπως εἶπε στὸν Κ. Μπούσμπουλα ὁ παλιὸς βοσκὸς Ρεντζούλης.

---

4. Τὰ τοπωνύμια *Βρομονέρι* Σέλτσης, Κάντσικου καὶ Σταρίτσανης, *Βρομοπήγαδο* Ζέρμας, Γλυκονέρι Λαγκάδας, *Μαυρομπίνα* Χιονιάδων καὶ Σταρίτσανης, *Τζιαρνοβότα* Πυρσόγιαννης, *Ἀρμύρες* Μόλιστας καὶ Ζέλιστας, ἀναφέρονται καὶ ἀπὸ τὸν *Κ. Στεργιόπουλο* (Ἠπ. Χρονικά, 1934, 1937, 1938), τὰ δὲ Βρομονέρια Μόλιστας, Παλιοσελιοῦ, Χιονιάδων καὶ Λισκατσιοῦ ἀναγράφονται ἀντιστοίχως εἰς: Φωνὴ τῆς Ἠπείρου 10.4.1894 (=Χ. Γκοῦτος, Μολιστινά, 1983 18), Κόνιτσα, τ. 1996 179, Ἐκ Χιονιάδων, τχ 8/2005, *Τ. Χρήστου*, Ἀσημοχώρι, 2001 33. Σχετικὰ εἶναι καὶ τὰ τοπωνύμια Γαλαζόχωμα Βούρμπιανης καὶ Φιτόκου, Λουλάκι Σέλτσης. Στὶς τοποθεσίες Σιοῦμος καὶ Γλυκὸ τοῦ Γανναδιοῦ, τὸ συμπαγὲς γαλανόλευκο χῶμα περιέχει μικρὰ θαλάσσια ὄστρακα καὶ λεῖα βότσαλα, ὅταν δὲ οἱ ἐκεῖ μικρὲς πηγὲς στεγνώνουν ἀπομένει λεπτὸ στρῶμα σκόνης λευκῆς καὶ ἁρμυρῆς.

5. Βλ. κατὰ σειρά, *Ν. Τσιγαρᾶς*, ὅ.π., *Τζαλόπουλος,* ὅ.π., 180-2, *Χ. Γκοῦτος,* Οἱ οἰκισμοὶ τῆς ἐπαρχίας Κόνιτσας στὸ παρελθόν, 2015 σελ. 65 (καὶ σελ. 69 ὅπου πρόσθετη σχετικὴ Βιβλιογραφία). Βλ. καὶ *Β. Χρήστου,* εἰς Ἠπ. Μέλλον 7.6.1935, 4.7.1935, 5.8.1935, *Σ. Καρώνης,* ὅ.π., *Τόγγας*, ὅ.π.

6. *Ν. Καρᾶς*, εἰς Κόνιτσα, τχ 132-4/1973.

Ὑλοτομία. Ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρες μερικῶν χωριῶν τῆς ἐπαρχίας, στὰ ὁποῖα ὑπῆρχαν μεγάλα δάση, βγιοπορίζονταν μὲ τὴν ὑλοτομία: κοπὴ καὶ μεταφορὰ κορμῶν δένδρων σὲ κοντινὰ πριόνια χειροκίνητα ἢ ὑδροκίνητα καὶ χειρισμὸς τῶν πριονιῶν πρὸς παραγωγὴ δοκῶν καὶ σανίδων ποὺ μεταφέρονταν καὶ ἐπωλοῦνταν στὰ ἐν λόγω χωριὰ ἢ σὲ ἄλλους τόπους. Οἱ ἐγκυκλοπαίδειες Ἐλευθερουδάκη (1929) καὶ Πυρσοῦ (1935) περιέλαβαν στὰ κυριότερα προϊόντα τῆς ἐπαρχίας τὰ "εἴδη ξυλείας".

Τὸ 1806 ὁ Πουκεβίλ εἶδε κοντὰ στὴν Κόνιτσα τὸν Ἀῶο νὰ κουβαλάει στὰ νερά του "τετραγωνισμένα ξύλα προοριζόμενα γιὰ τὸ κτίσμα τῶν ἀνακτόρων τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ στὴν Πρεμετὴ καὶ τὸ Τεπελένι". Τὸ 1809 ὁ Λὴκ εἶδε κοντὰ στὴν Κόνιτσα, μετὰ ἀπὸ νεροποντή, στὶς ὄχθες τοῦ Ἀώου, σκορπισμένη ξυλεία ποὺ ἦταν "ἀρκετὴ νὰ ἐφοδιάσει ὅλη τὴ γειτονιὰ μὲ σανίδια καὶ καυσόξυλα". Σὲ ἀμφότερες τὶς περιπτώσεις, προφανῶς ἡ ξυλεία εἶχε παραχθεῖ ἀπὸ ὑλοτόμους τῆς Λάκκας τοῦ Ἀώου. Προπολεμικά, οἱ περισσότεροι ἄνδρες τοῦ Δίστρατου ἦσαν ὑλοτόμοι καὶ δασεργάτες, χειριζόμενοι ὑδροπρίονα καὶ χειροπρίονα στὰ δάση τοῦ χωριοῦ τους ἢ καὶ ἄλλων χωριῶν. Ὁ Ἀῶος τὸ 1937 ἦταν τὸ μόνο ἑλληνικὸ ποτάμι ποῦ μποροῦσε νὰ μεταφέρει ξυλεία[7].

Φουρκιῶτες ὑλοτομοῦσαν μὲ ὑδροπρίονα, μέχρι τὸ 1850 περίπου, στὸ δάσος ποὺ ἀπέκτησε ἔκτοτε ὁ μπέης τσιφλικᾶς τοῦ Κερασόβου. Στὰ παλιὰ χρόνια, Κερασοβίτες ὑλοτομοῦσαν δάση τοῦ χωριοῦ τους, μὲ ὑδροπρίονα, καὶ πωλοῦσαν τὴν ξυλεία στὴν Β. Ἤπειρο καὶ ἀλλοῦ. Ἀπὸ τὸ 1928 τὰ Κερασοβίτικα δάση τὰ ξυλευόταν διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἀπὸ τὸ 1935 συνεταιρισμὸς χωριανῶν. Τὸ 1952 ἱδρύθηκαν δασικοὶ συνεταιρισμοὶ στὴν Φούρκα καὶ στὴν Σταρίτσανη[8]. Ὑδροπρίονα ὑπῆρξαν καὶ στὴν Λαγκάδα ἀπὸ τὸ 1885, καθὼς καὶ στὶς τοποθεσίες Σανίδια τῆς Ζέρμας καὶ Πριόνι τῆς Σέλτσης. Περὶ τὸ 1910 στὸ Ντέντσικο λειτουργοῦσε ὑδροπρίονο, ἐνῶ Ντενιτσιῶτες ἐμπορεύονταν ξυλεία. Τὸ Πληκάτι ἐκμίσθωνε τὰ δάση του σὲ Κολωνιάτες ὑλοτόμους. Στὸ Λισκάτσι κατασκευάζονταν ξύλινα σκεύη τὸν 18ο αἰώνα ἀπὸ Βουλγάρους καὶ ἔπειτα ἀπὸ χωριανούς. Ὁ Ἴσβορος τὸ 1860 ἀνέθεσε τὴν κατασκευὴ ὑδροπρίονου σὲ δύο ξένους. Ὑδρο-

---

7. Βλ. κατὰ σειρὰ *Pouqueville*, Ταξίδι στὴν Ἑλλάδα. Τὰ Ἠπειρωτικά, 1994 156, *W. Leace*, Ἤπειρος 1805-1810, μτφρ. Γ. Στάθη, 1976 162, *Ἀν. Εὐθυμίου*, Ἱστορία τοῦ Δίστρατου, Πρωινὸς Λόγος, 12-13.9.1992 ο *Δ. Τάτσης*, Δίστρατον Κονίτσης, 2008 83, *Λ. Γώγου-Μαργαρίτη*, Ἀλήθειες ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς, 2018 317, 320, ἐφημ. ""Ἔθνος" τῆς 27.12.1937. Γιὰ τὰ πριόνια στὴν Λάκκα, βλ. καὶ *Νιτσιάκος*, Ἡ Κόνιτσα καὶ τὰ χωριά της, 2008 161.

8. *Γ. Τσιούμης*, Ἱστορία τοῦ χωριοῦ Φούρκα τῆς Ἠπείρου, 1933 14, *Δ. Σαμαρᾶς*, Κιράσοβο 2002 411, *ὁ ἴδιος*, Ἱστορία τοῦ δάσους Κερασόβου, 2000 21, 31, 33, 36, 40, *Χ. Ἐξάρχου,* Ἡ Φούρκα τῆς Ἠπείρου, 1987 257, *Χ. Χρηστίδης,* Πουρνιά Κονίτσης, 1991 46.

πρίονο λειτουργοῦσε τὸ 1930 καὶ στὸ Μπουραζάνι[9].

Θηράματα. Ὁ Πουκεβίλ πληροφορήθηκε στὴν ἐπαρχία μας τὸ 1806 ὅτι στὸ ἐξωκλλήσι Παναγία τῆς Κόνιτσας θηρεύονται ἀρκοῦδες καὶ ἀγριογούρουνα καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ἔχουν τὸ κυνήγι ὡς πρόσθετο πόρο ζωῆς καὶ ἐξάγουν ἀπὸ τὸ λιμάνι τῆς Αὐλώνας ἀρκετὲς μπάλες ἀπὸ δέρματα λαγῶν, ἀσβῶν καὶ ἀρκούδων. Κατὰ τὸν Κοσμᾶ Θεσπρωτό, τὸ 1832 στὸ Λυκόμορο καὶ στὸ Στόμιο ὑπῆρχαν πολλὰ ἀγριογούρουνα καὶ ἄλλα ἄγρια ζῶα, στὴν δὲ Καρουτιὰ τῆς Κόνιτσας πολλὰ ζαρκάδια καὶ ἀγριόγιδα, λαγοί, ἀγριόχοιροι καὶ ἐνίοτε ἀρκοῦδες, ὑπάρχουν δὲ καὶ λύκοι, τσακάλια, ἀλεποῦδες[11]. Σὲ ἄλλα κείμενα γράφτηκε ὅτι σὲ χωριὰ τῆς ἐπαρχίας θηρεύονται ἐπιπροσθέτως: κουνάβια, πέρδικες, ἀγριοπερίστερα, τσίχλες, κοτσύφια, συκοφάγοι κ.ἄ.

Στὸ Λεξικὸ Ἐλευθερουδάκη (1929) γράφτηκε ὅτι ἡ ἐπαρχία παράγει καὶ "εἴδη θήρας". Μέχρι τὸ 1822 τουλάχιστον, ὁπλοφοροῦσαν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τοῦ καζᾶ, ἀλλὰ ἔκτοτε μποροῦσαν μᾶλλον λίγοι νὰ ἀγοράζουν ὅπλα καὶ νὰ ἐπιδίδονται στὸ κυνήγι[13].

---

9. *Κ. Στεργιόπουλος*, εἰς Ἡπ. Χρονικά τ. 1938 165, 171, *Θ. Ζιώγας,* Τοπωνύμια... 291, 297, *Ἀ. Πάσχος*, Ὅ,τι εἶδα ὅ,τι ἄκουσα, 1993 32, 33, *A. Wace/M. Thompson,* Οἱ νομάδες τῶν Βαλκανίων, 1989 212, *Π. Ποτηρόπουλος*, Πολιτισμικὲς ταυτότητες στὴν Πίνδο, 2007 291, 327, *Τ. Χρήστου,* ὅ.π. 28, 261, *Εὐθυμίου*, εἰς Ἡπ. Ἑστία, τ. 1975, 790, *Δ. Κήτας*, Σουλιώτικες παραφυάδες στὸ Λεσκοβίκι, 2018 218.

10. *Pouqueville,* ὅ.π. 164, 170, *Παπαχαρίσης*, ὅ.π., 74, 75.

11. *Χ. Γκοῦτος*, Ἡ ἐπαρχία τῆς Κόνιτσας καὶ ἡ Μόλιστα ἐπὶ τουρκοκρατίας, 2003 95, *Τζαλόπουλος*, εἰς Κόνιτσα, τ. 2005 187.

12. *Δ. Μπόγδος*, Τὸ χωριὸ Ἐλεύθερο, 2000 79 ἑπ., *Εὐθυμίου*, Ἡ Βούρμπιανη τῆς Ἠπείρου 1990 475 ἑπ. (ὅπου καὶ ὀνόματα κυνηγῶν), *Τ. Παπαδημούλης*, Ἡ Κόνιτσα ποὺ ἔσβησε, 1972 62 (ὅπου καὶ ὀνόματα κυνηγῶν), *Δ. Σαμαρᾶς,* Κιράσοβο, 2002 363.

13. *Χ. Γκούτος,* Ἀπὸ τὴν ἱστορία τῆς ἐπαρχίας Κόνιτσας, 2017 294, *Εὐθυμίου*, ὅ.π.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΝΤΟΠΙΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΑΝΔΡΕΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΡΟΥΣΗΣ
1929-1968

Ο αείμνηστος Ευεργέτης και Δήμαρχος Κώστας Ρούσης, κόσμημα αυτός καθ' εαυτόν μου αφαιρεί εκ προοιμίου κάθε δυνατότητα να τον επαινέσω δια κοσμητικών επιθέτων. Αλλά και πάλι στοχάζομαι και τούτο: Ο εν ζωή Κ. Ρούσης τι χρεία είχε επαίνων και φιλοφρονήσεων. Ουδεμία, πολύ δε περισσότερο μετά θάνατον. Ψυχή τε και σώματι ο αείμνηστος Κώστας ήταν δομημένος δωρικά. Η κορμοστασιά του παρέπεμπε στο λιτό και αυστηρό διάκοσμο του δωρικού κίονα.

Το πρόσωπό του γωνιασμένο, το βλέμμα του διαπεραστικό και αετίσιο. Τα μαλλιά του πάντοτε κοντοκουρεμένα και τριγωνικά στο μέτωπο. Τον ανακαλώ στη μνήμη μου να κατεβαίνει τα απογεύματα από το Δημαρχείο προς το Φαρμακείο του.

Βάδισμα γρήγορο και ανάλαφρο, κάτι που με παραπέμπει στο ποίημα του Νίκου Γκάτσου "Αμοργός" και στον στίχο "ήταν περπάτημα αλαφρύ σαν πήδημα του κάμπου".

Ο εσώτερος Κ. Ρούσης ήταν επίσης δομημένος δωρικά. Ορθοτόμος στις σκέψεις του και λιτός διαλεγόμενος.

Εξ άλλου σε κείνους τους χαλεπούς καιρούς δεν υπήρχε η πολυτέλεια των ανερμάτιστων συζητήσεων και ενδοσκοπήσεων. Ο καθείς και η αγωνία του για τον επιούσιον. Περαιωθείσης της επταετίας 1967-1973 εμφανίσθηκε το φαινόμενο των πολύωρων πολιτικών συζητήσεων εν πολλοίς ανώφελων και κενοφανών.

Ο Κ. Ρούσης εμφανίστηκε στο προσκήνιο της Κόνιτσας ως φαρμακοποιός σε εποχή ταραγμένου πολιτικού βίου της πατρίδας μας. Σχεδόν είχε περάσει μια δεκαετία από τη λήξη του Εμφυλίου πολέμου. Η Κόνιτσα και η Επαρχία της υπήρξε θέατρο αιματηρών συγκρούσεων.

Τα πεδία των μαχών, ακολούθησαν ανεπούλωτες συνειδησιακές πληγές.

Από τη μια το κλέος των νικητών από την άλλη το όνειδος των ηττημένων. Χάσμα μέγα και πώς να το γεφυρώσεις.

Ο αείμνηστος Ευεργέτης και Δήμαρχος ζώντας τα τεκμαινόμενα και το κοινωνικό κλίμα της εποχής ήταν αδύνατον

να μην τα εσωτερικεύσει και μετουσιώσει σε πολιτική σκέψη και πράξη. Ήταν καθ' ολοκληρίαν Πολιτικό Ον κατά την αρχαιοελληνική εκδοχή του όρου.

Μελετώντας κανείς την πολιτική ιστορία του ύστερου 20ου αιώνα και των αρχών του 21ου δεν θα δυσκολευθεί να κατανοήσει πως οι χθεσινές διαχωριστικές γραμμές των πολιτικών ρευμάτων ήδη αρχίζουν να ξεθωριάζουν.

Ο Κ. Ρούσης ως πολιτικό πρόσωπο της αυτοδιοίκησης έδρασε στην εποχή που κυριαρχούσε έντονα το δίπολο προοδευτικός-συντηριτικός, δεξιός-αριστερός.

Άνθρωποι που τον έζησαν εκ του σύνεγγυς μαρτυρούν πως στις πολιτικές κουβέντες και συζητήσεις ήταν αρκούντως διαλακτικός.

Επί των ημερών του η Κοινότητα ήταν όχι μόνον πολυπληθής αλλά και η φτώχεια και η ανέχεια ήταν ενδημικά φαινόμενα όπως άλλωστε και στην λοιπή Ελλάδα.

Συνακόλουθο αποτέλεσμα της ανέχειας ήταν οι αρρώστιες. Το νοσοκομείο "Βασίλισσα Φρειδερίκη" της πόλης μας αντιμετώπιζε επιτυχώς το θέμα περίθαλψης των πασχόντων. Στο φαρμακείο του Κ. Ρούση οι ασθενείς προμηθεύονταν τα αναγκαία φάρμακα για την αποθεραπεία τους. Ελέγετο ευρέως πως ο φαμακοποιός Κ. Ρούσης από τους ακραία φτωχούς ασθενείς όχι μόνον δεν έπαιρνε χρήματα, τουναντίον μέσα στο πακέτο των φαρμάκων έβαζε και κάποια χρήματα απολύτως αναγκαία.

Στην εποχή μας πέρα από την Εκκλησία του Χριστού η οποία δια μέσου του λόγου του Ευαγγελίου μας προτρέπει να είμαστε ελεήμονες προς τους πάχοντες, γνωρίζετε κάποιον πολιτικό-κομματικό φορέα να έχει αναπτύξει ανάλογη συμπεριφορά προς τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες; Η πολιτική αντιπαράθεση γίνεται για το τρόπαιο της εξουσίας, και τότε μόνο δίνονται κάποια ψιχία στους φτωχούς όταν κάποια άλλη ομάδα διεκδικεί με αξιώσεις το τρόπαιο.

Ο αείμνηστος Κ. Ρούσης διορατικός και με καλοδουλεμένη και στέρεη προσωπικότητα διέρρηξε τον ασφυκτικό πολιτικο-κομματικό κλοιό της εποχής και ενέταξε εαυτόν στο διαχρονικό-παγκόσμιο ρεύμα του Ουμανισμού (ανθρωπισμός).

Κύριο γνώρισμα της δημαρχιακής θητείας του Κ. Ρούση (1959-1964) ήταν η βελτίωση των υποδομών της Κόνιτσας στους τομείς της ύδρευσης, του εξηλεκτρισμού της βατότητας των δρόμων οι οποίοι γίνονταν αδιάβατοι στις έντονες βροχοπτώσεις. Επί των ημερών του κατασκευάσθηκεαν τα δημοτικά καταστήματα στη γωνία και κάτωθεν της πλατείας. Οι δήμαρχοι έρχονται και παρέρχονται και ο καθένας τους πίσω του αφήνει κάποιο έργο.

Ο Κ. Ρούσης όχι μόνο κατέλιπε έργο ουσίας αλλά και ο μόνος που μας άφησε και μια ιερή παρακαταθήκη.

Συνεχίζεται

Ἐγερτήριο Σάλπισμα

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Κόνιτσα... σωτήριον ἔτος 2018. Πρωτεύουσα ὁμώνυμης ἀκριτικῆς ἐπαρχίας στὸ Βόρειο ἄκρο τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων.

Περιοχή προικισμένη μὲ χαρισματικὲς ὁμορφιὲς καὶ ἀνεκμετάλλευτα φυσικὰ πλοὺτη τὰ ὁποῖα περιμένουν τὴν ἀξιοποίησή τους.

Χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα ἀνάγλυφου, τῆς ἐπιφανείας εἶναι τὰ ψηλὰ βουνά, οἱ λοφοσειρές, τὰ φαράγγια, οἱ κοιλάδες, οἱ πεδιάδες, οἱ ὑδάτινες πηγές, τὰ ποτάμια, οἱ θερμὲς ἰαματικὲς πηγές, ἡ ποικίλη βλάστηση, ἡ πλούσια πανίδα καὶ χλωρίδα.

Στὶς ὑπώρειες τῶν μεγάλων ὀρεινῶν ὄγκων καὶ σὲ ὑψόμετρο Η=630Μ Βρίσκεται χτισμένος ἀμφιθεατρικὰ ὁ οἰκισμὸς τῆς Κόνιτσας ποὺ ἀτενίζει μὲ σιωπηλὴ περηφάνεια τὸν περιβάλλοντα χῶρο, ἀγναντεύει τὴν καταπράσινη πεδιάδα στὰ πόδια του, τὴν ἑλικοειδὴ πορεία τοῦ ποταμοῦ Ἀώου καὶ ἐρωτοτροπεῖ ἀντίκρυ μὲ τὸν ἥλιο τὶς περισσότερες ὧρες τῆς μέρας.

Τὰ καλοχτισμένα πέτρινα, παλιὰ σπίτια ἢ τὰ νεώτερα σύγχρονα, μόλις καὶ ξεχωρίζουν μέσ' ἀπὸ τὴν πυκνὴ βλάστηση τῶν δένδρων, καρποφόρων, καλλωπιστικῶν, λουλουδιῶν, λαχανικῶν, σχεδὸν ὅλες τὶς ἐποχὲς τοῦ ἔτους.

Φιδίσιοι, πλακόστρωτοι δρόμοι στοὺς παλιοὺς συνοικισμοὺς καὶ εὐθύγραμμος στοὺς νέους, μὲ ῥυμοτομικὴ ἐπάρκεια, ἐξυπηρετοῦν τὴν κυκλοφοριακὴ κίνηση πεζῶν καὶ ὀχημάτων.

Ὁ λαμπρὸς ἥλιος, ὁ γαλάζιος οὐρανός, ὁ ὑγιεινὸς ἀγέρας, θεῖα δῶρα στοὺς κατοίκους, διαμορφώνουν ἤπιο καὶ εὐχάριστο κλῖμα, εὐνοϊκὸ γιὰ ἀνάπτυξη καλλιεργειῶν ἢ ἄλλων δραστηριοτήτων.

Χωρὶς ὑπερβολὲς ἡ Κόνιτσα ἀποτελεῖ ζηλευτὸ καὶ ποθητὸ ἐπίγειο παράδεισο ὅμοιο μὲ τὸν ἀρχέγονο.

Στὴν κοιλάδα μετὰ ἀπὸ διαδρομὴ δεκάδων χιλιομέτρων ξεπροβάλλει ἀπ' τὸ στόμιο χαράδρας, ὁ ἄλλοτε κραταιὸς ποταμὸς Ἀῶος καὶ διασχίζοντας τὴν πεδιάδα, κυλᾶ τὰ νερά του ὁμαλὰ καὶ ἀθόρυβα στὶς νηνεμίες καὶ μὲ βουητά, ὁρμητικὰ σὲ ἐποχὲς καταιγίδων καὶ ἔντονων βροχοπτώσεων.

Κινούμενος στὴ μεγάλου πλάτους κοίτη του ὅπως διαμορφώθηκε στὸ χρόνο, συναντιέται χαμηλά, μὲ τ' ἄλλα δύο ὀνομαστὰ ποτάμια τὸ Βοϊδομάτη καὶ τὸν Σαραντάπορο ὥστε ἀγκαλιαστὰ νὰ ταξιδέψουν στὴν Ἀδριατικὴ θάλασσα.

Περιστοιχισμένη ἡ Κόνιτσα ἀπ' τὰ βουνὰ Γράμμο, Σμόλικα καὶ Τύμφη, προστατεύεται ἀπ' τοὺς Βόρειους, Ἀνατολικούς, Νότιους ἀνέμους.

Πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ ἀπέναντι τοῦ οἰκισμοῦ ξανοίγεται βαθύς πλατύς, ἀπέραντος ὁρίζοντας, ἐκπληκτικῆς ὁμορφιᾶς ποὺ μακραίνει τὴ μέρα καὶ προσφέρει μαγευτικά, φανταστικὰ καὶ πολύχρωμα ἡλιοβασιλέματα μὲ γαργαλιστικὰ δειλινά.

Μὲ τὴν ἁπλὴ αὐτὴ περιγραφὴ ἀναδεικνύεται ἡ ἀξία τῆς Κόνιτσας πατρώας γῆς τῶν ἡρώων, ἀγωνιστῶν, εὐεργετῶν, φιλειρηνικῶν κατοίκων, τελευταίων ἀκριτῶν ποὺ φυλάσσουν Θερμοπῦλες καὶ ἀγωνίζονται γιὰ τὴ σωτηρία της καὶ ἐνάν-

τια στὸν οἰκονομικὸ μαρασμό.

Εἶναι ἡ πατρίδα τῶν ταπεινῶν καὶ ἀδούλωτων ἀνθρώπων.

Πατρίδα..! λέξη ἱερὴ καὶ ἁγία. Εἶναι ὁ τόπος, τὸ χωριό, οἱ πόλεις, ὅπου ζοῦν, κατοικοῦν καὶ ἐργάζονται ἄνθρωποι γηγενεῖς, αὐτόχθονες, ἑτερόχθονες καὶ ὅσοι συνειδητὰ ἀγαποῦν αὐτή.

Εἶναι τὰ βουνά, οἱ κάμποι, τὰ νερά, ὁ ἀγέρας, ἡ ἱστορία, ἡ κοινὴ γλώσσα, θρησκεία, οἱ παραδόσεις, τὰ ἤθη, τὰ ἔθιμα, γενικὰ ὁ πολιτισμός, οἱ γραπτοὶ καὶ ἄγραφοι Νόμοι, ἡ γῆ τῶν προγόνων.

Εὐτυχεῖς ὅσοι ζοῦν καὶ κατοικοῦν σὲ τέτοιο τόπο κοντὰ στὴ φύση, συντροφιὰ μὲ ἔμψυχα καὶ ἄψυχα πλάσματα.

Ὅμως ὅσοι κατοικοῦν στὸν ἀκριτικὸ αὐτὸν παράδεισο τῆς Κόνιτσας διαπιστώνουν μὲ λύπη τὴν ἀδιαφορία τῆς πολιτείας καὶ τὴν ἐγκατάλειψη, ἐρήμωση τῆς ἐπαρχίας καθὼς τὸ νεανικὸ δυναμικὸ μὲ τὶς οἰκογένειές τους μετακινοῦνται καὶ μεταναστεύουν πρὸς τ' ἀστικὰ κέντρα τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ γιὰ ἐξεύρεση ἐργασίας καὶ προκοπή.

Ἡ ἐπαρχία φθίνει...! Αὐτὴ ποὺ παλαιότερα ἔσφυζε ἀπὸ ζωὴ καὶ δράση, ἀποτελώντας τὸ σημαντικώτερο ἐμπορικὸ κέντρο τῆς εὐρύτερης περιοχῆς, σήμερα **πνέει τὰ λοίσθια.**

Αἰτίες ... ἡ ἀνεργία τῶν νέων ἡ ἔλλειψη ἀπασχόλησης, ἡ μετακίνηση ὀργανισμῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, ἡ μοιρολατρικὴ στάση τῶν κατοίκων στὴ διεκδίκηση τῶν δικαίων... ἡ ἀδιαφορία τῶν πολιτικῶν ἐκπροσώπων.

Ἡ Κόνιτσα φθίνει...! Μικρὸς εὐκαιριακὸς περίπατος στὰ 44 χωριά καὶ οἰκισμοὺς της ἐπιβεβαιώνει τὴν ἀλήθεια τῶν λόγων.

Ἡ φυγὴ καὶ ἐρήμωση εἶναι διαρκείας καὶ τὸ μέλλον διαγράφεται ζοφερό. Ἀλλὰ πάντοτε ὑπάρχει Ἐλπίδα ἀντιστροφῆς τῶν πραγμάτων καὶ ἐπιστροφῆς στὸ δρόμο τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης.

Τί πρέπει τελικὰ νὰ γίνῃ;

Ἂν καὶ οἱ σημερινὲς δυνατότητες οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης εἶναι περιορισμένες, ὑπάρχουν τρόποι, λύσεις, καὶ ἐλπίδες ἀλλαγῆς τῆς ἀρνητικῆς κατάστασης, σὲ θετικὴ ὅταν ἐκμεταλλευτοῦν καὶ ἀξιοποιηθοῦν τὰ πλεονεκτήματα τῆς περιοχῆς δηλαδὴ ὁ φυσικὸς πλοῦτος, βουνά, νερά, ποτάμια, δάση, ἰαματικὲς πηγές.

Ἀπαιτεῖται ὅμως ὁμαδικὴ δράση, κοινοὶ ἀγῶνες, ἐπίμονες προσπάθειες, θέληση, ὁμόνοια, φαντασία, ἀποφαστικότητα, σκέψη καὶ προπαντὸς πίστη ἐπιτυχίας, ὥστε νὰ ξεπεραστοῦν τὰ ἐμπόδια.

Ὅμως πριν ξεκινήσει ὁ ἀγώνας ὁ καθένας πρέπει νὰ διερωτηθῆ ἄν πράγματι ἐπιούμε τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας του καὶ τῆς γενέτειρας γῆς.

Ἂν ναί.... τότε ἂς ἀποβάλλει φοβίες, συναισθηματικὲς νοσηρές, κομματικές ἐξαρτήσεις, ἐπιδράσεις, ἰδιοτέλειες καὶ θαρραλέα ἀς ριχτεῖ στὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς πατρίδας καὶ τῆς οἰκονομικῆς προόδου.

Καὶ ἐφόσον ὡρισμένες ἀπόψεις, ἰδέες, προτάσεις ποὺ διατυπώνονται στὴ συνέχεια δὲν εἶναι ἀρεστὲς, δὲν πείθουν ἤ κρίνονται οὐτοπιστικὲς (=ἀπραγματοποίητες) ἂς ἐπιλεγοῦν ἤ προταθοῦν ἄλλες ἀπὸ ἄλλους.

Θυμίζουμε ἐν τούτοις πὼς ἡ πρόοδος καὶ ἐξέλιξη τῆς ἀνθρωπότητας προχώρησε ἀπὸ οὐτοπία σὲ οὐτοπία. Ὅ,τι πρὶν θεωρεῖτο ἀδύνατο ἀργότερα ἔγινε πραγματικότητα.

Ἔτσι, ἂς μὴν ἀπορρίπτεται, ἀσυζητητί,

όποιαδήποτε πρόταση ἤ ἰδέα ἀν πρῶτα δὲν ἐξεταστῆ καὶ ἀξιολογηθῆ ὅπως πρέπει.

1. Ἀλλαγὴ νοοτροπίας.

Ἡ ἐκπροσώπηση τῶν πολιτῶν σὲ κεντρικὲς ἤ περιφερειακὲς διοικήσεις νὰ γίνεται μὲ αὐστηρὰ καὶ ἀντικειμενικὰ κριτήρια ἐπιλογῆς, ὥστε νὰ προκριθοῦν τὰ ἱκανά, ἐργατικά, ἀδιάφθορα, ἔντιμα καὶ μὲ ὑγιεῖς ἀρχὲς πρόσωπα.

Καλοὶ ν' ἀποκλείωνται οἱ ἐπίορκοι τῆς ἀποστολῆς τους, οἱ ἐπαγγελματίες τῆς πολιτικῆς καὶ ἡ κοινωνία νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπ' τὶς ξεπερασμένς ἀντιλήψεις καὶ μέθοδες τοῦ παλαιοκομματισμοῦ.

Εἰδικώτερα ἡ τοπικὴ κοινωνία ποὺ γνωρίζει καλύτερα τὸ ἦθος καὶ τὴν ἱκανότητα τῶν συμπολιτῶν της, ἄς προκρίνει ἀλάνθαστα τὸν ἀξιώτερο μεταξὺ τῶν ἀξίων.

2. Διαχωρισμὸς τῶν πολιτῶν.

Ἀπὸ τὴ μεγάλη δεξαμενή τῶν νέων ἀξιόλογων ἐπιστημόνων, τεχνολόγων, ἐπαγγελματιῶν, ἀγροτῶν, βιοτεχνῶν, κ.ἄ. ἄς ξεχωριστεῖ ὁ καταληλλότερος καὶ ἱκανώτερος ἀπὸ κάθε ἄποψη καὶ ἄς ἐγκαταλειφθεῖ ὁ λαθεμένος καὶ ξεπερασμένος διαχωρισμὸς τῶν πολιτῶν σὲ δεξιόστροφους καὶ ἀριστερόστροφους Προστιμώτερη ἡ διάκριση σὲ **Ἔντιμους** καὶ σὲ μὴ **Ἔντιμους.**

3. Ἀναζήτηση καὶ ἐπεξεργασία ἰδεῶν καὶ προτάσεων.

Φρόνιμον ν' ἀναζητηθοῦν καὶ ἀξιολογηθοῦν πρωτότυπες ἰδέες, ἄδολες, καθαρὲς προτάσεις, λογικὲς καὶ ἐφαρμόσιμες, προσαρμοσμένες στὸ φυσικὸ περιβάλλον, χωρὶς αὐτὸ νὰ προσβάλλεται, ἀλλ' ἀντίθετα ν' ἀναδεικνύεται ἀπὸ μολύνσεις καὶ ρυπάνσεις.

Ἀναντίρρητα εἶναι μεγάλες οἱ δυνατότητες ἀνάπτυξης τῆς περιοχῆς χωρὶς νὰ διαταράσσεται ἡ βιοποικιλότητα καὶ ἡ βιολογικὴ ἰσορροπία.

Τὰ ὀφέλη ἀπ' τὴν ἀξιοποίηση τοῦ φυσικοῦ πλούτου θὰ ἐμφανιστοῦν ἀμέσως κατὰ τὴν ἔναρξη ἐργασιῶν καὶ μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση.

4. Συμμετοχή

Χρειάζεται συστράτευση, συνεργασία, ὁμόνοια μεταξὺ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν παραγόντων πραγματοποίησης τῶν ἔργων.

5. Προγραμματισμός - προτεραιότητες.

'Αφοῦ παρθοῦν οἱ τελικὲς ἀποφάσεις καὶ κριθεῖ ἡ σκοπιμότητα προτείνονται κατὰ σειρὰ τὰ ἔργα ὅπως:

α. Διευθέτηση-ἀξιοποίηση τῆς κοίτης τοῦ Ἀώου μὲ ἀνάδειξη τοῦ μεγαλείου του, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν ν' ἀποτραπῆ ἡ παραπέρα λεηλασία καὶ καταστροφὴ τῆς χρήσιμης γεωργικῆς γῆς ὅπου γιὰ αἰῶνες ἡ θρεπτικὴ ἰλύς (=λάσπη). Βελτιωτικὴ ὕλη παραγωγικῶν ἐδαφῶν, ἀληθινὸ χρυσάφι, μεταφέρεται στὴν Ἀδριατικὴ θάλασσα αὐξάνοντας τὴν ξένη γῆ, ἐνισχύοντας τὴ γονιμότητά της, ἀφ' ἑτέρου δε ν' ἀποδοθοῦν γιὰ χρήση νέες ἐκτάσεις ἀπ' τὶς καταπατημένες.

β. Κατασκευὴ φράγματος μικροῦ ὕψους Η-6Μ στὰ κατάντι.

Θὰ δημιουργηθεῖ μακρόστενη λίμνη, τραπεζοειδοῦς διατομῆς μήκους 1.1.500 Μ καὶ χωρητικότητας περίπου 1.000.000 κυβικῶν μέτρων νεροῦ, κατάλληλη γιὰ ποικίλες δραστηριότητες τουριστικές, γεωργικές, ἀθλητικές κ.ἄ.

Μὲ τὴν ἀναγκαία ἐκσκαφή-ἐκβάνθυση θ' ἀποτελέσει μεγάλο ἀποταμιευτήρα νεροῦ γιὰ ὅλες τὶς χρήσεις καὶ τὴ δασοπυρόσβεση κατὰ τὶς πρῶτες ἀποφα-

σιστικὲς ὧρες μετὰ τὴν ἐκδήλωση πυρκαϊᾶς.

Σημειώνεται πὼς ἄν συνεχιστῆ ὁ ἐφησυχασμὸς καὶ ἡ ἀδράνεια τῆς κοινωνίας ὁ κίνδυνος ὁριστικῆς καταδίκης τοῦ ποταμοῦ Ἀώου θ' ἀποτελεῖ γεγονός, θὰ εἶναι ὁριστικός, δεδομένου ὅτι ἔχει ἀποφασιστεῖ ἡ ἀλλαγῆ τῆς ροῆς, πρὸς ἄλλες περιοχές (καὶ συνεπῶς ἡ μεταφορὰ τῶν ὑδάτων) καὶ μάλιστα μὲ τὴν τελευταία ἀπόφαση ἀκύρωσης 2936/2017 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Τελικὸ ἀποτέλεσμα νὰ μεταβληθή, σὲ φτωχὸ αὐλάκι μέσ' τὴν ἔρημη χαλικώδη κοίτη του ἤ σὲ θλιβερὸ χείμαρρο ποὺ δὲν θὰ προσελκύει τοὺς ἐπισκέπτες τῆς περιοχῆς Κόνιτσας.

Ἀνάγκη νὰ τισσαθευτῆ, ἡ ἀχαλίνωτη, χειμαρρώδης ὁρμὴ τοῦ ῥεύματος ὥστε νὰ προστατευτοῦν ὄχθες καὶ ἐκτάσεις ἀπ' τὴ διάβρωση καὶ ταυτόχρονα ν' ἀποτελέση ἑλκυστικὴ προθήκη (=βιτρίνα) γιὰ τὴν πόλη τῆς Κόνιτσας ποὺ σήμερα δὲν διαθέτει.

Μὲ τὴ διαμόρφωση ἐπίσης της κοίτης κατοχυρώνεται καὶ ἀπομακρύνεται ὁ κίνδυνος ὑφαρπαγῆς τῶν ὑδάτων ἀπὸ ἄλλες περιοχὲς διότι θὰ ὑπάρχουν τετελεσμένα γεγονότα. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἐγρήγορση καὶ ἄμεση δράση ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν τελικὴ ἔκβαση.

γ. Ἐκσυγχρονισμὸς-ἀξιοποίηση ιαματικῶν λουτρῶν Καβασίλων, Πυξαριᾶς, Ἀμαράντου μὲ τὴ διενέργεια Διεθνοῦς Ἀρχιτεκτονικοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἔγκριση-ὑπαγωγὴ σὲ προγράμματα Ε.Ε.

δ. Ἀναδιάρθρωση γεωργικῶν, δασικῶν καλλιεργειῶν στὶς πεδινὲς καὶ ὀρεινὲς ζῶνες (νέες καλλιέργειας, Βιολογικές καλλιέργειες) .

ε. ὀφέλη. Ἡ δημιουργία θέσεων ἐργασίας εἶναι προφανὴς κατὰ καὶ μετὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἔκβαση τῶν προσπαθειῶν, τὴν ὁλοκλήρωση τῶν ἔργων καὶ τὴν αὔξηση ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκεπτῶν.

στ. Ἀγωνιστικὴ διακδίκηση σύνδεσης τῆς Κόνιτσας μὲ Ἐγνατία Ὁδό.

Ὑποχρέωση τῆς πολιτείας καὶ θέμα γενικώτερης πολιτικῆς ἀνάπτυξης.

6. Συμπεράσματα

Σκοπὸς τῆς γραφῆς ἡ ἀφύπνιση τοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἐπίδειξη θερμοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς ἐπαρχίας Κόνιτσας.

Εἶναι τὸ **Ἐγερτήριο Σάλπισμα** ἔναρξης ἀγώνα.

Κάθε πόλη διαφημίζει καὶ προβάλλει ὅ,τι καλὸ ἔχει:

- Τὰ Γιάννενα, ἔχουν τὴ λίμνη καὶ τὸ κάστρο.

-Τὰ Ζαγοροχώρια τὰ πετρόχτιστα παραδοσιακὰ σπίτια-οἰκισμούς.

- Τὸ Μέτσοβο τὴ δροσιά, τὰ χιόνια, τὰ τυριά, τὰ κοντοσούβλια.

- Ἡ Κόνιτσα σήμερα τί σημαντικὸ διαθέτει;

Ἄς ἀρχίσει ἀπὸ τώρα ὁ ἀγώνας. Ἀνόρθωσης-Σωτηρίας τῆς γενέτειρας πατρίδας μὲ ΤΟΛΜΗ-ΑΓΑΠΗ-ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ καὶ μὲ νέες ἴσως καλύτερες προτάσεις καὶ ἰδέες, ἀπὸ ἄλλους.

Τὸ ὄφελος ἄς τὸ καρπωθοῦν οἱ ἑπόμενες γενιές.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ

Παίζοντας ... με το Χάρο!

Με την εισβολή των ιταλικών Στρατευμάτων στην παραμεθόριο περιοχή το πρωί της 28ης Οκτώβρη 1940, οι Ιταλοί έφτασαν τη δεύτερη μέρα στο χωριό μας, όπως και στα άλλα γειτονικά χωριά.

Οι κάτοικοι έφυγαν ομαδικά προς το Ζαγόρι αφήνοντας όλα τα υπάρχοντά τους στο έλεος των επιδρομέων και των Αλβανών πλιατσικολόγων, που τους ακολουθούσαν.

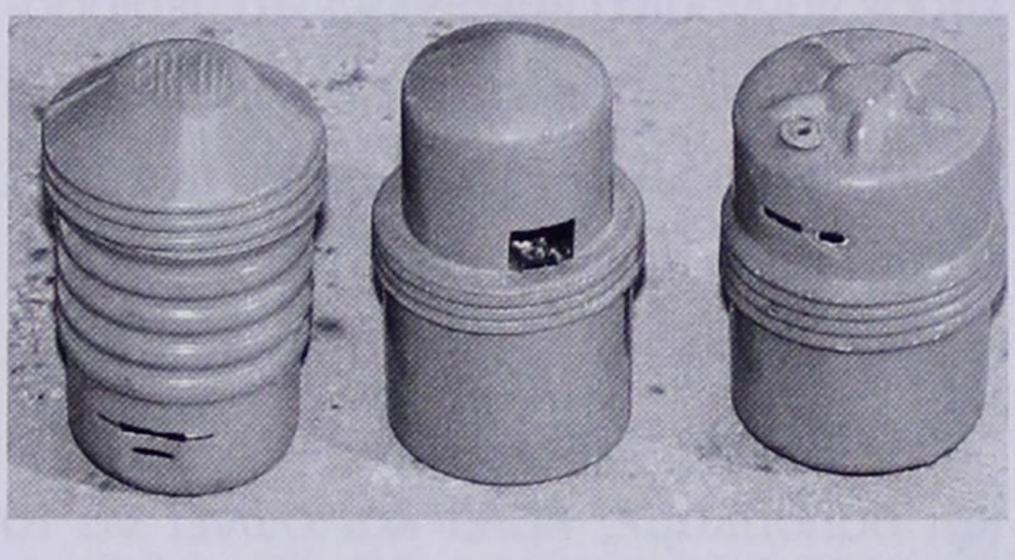
Αυτή η κατοχή δεν κράτησε πολύ, γιατί ο Στρατός μας μετά τη σταθερή άμυνα σ' όλα τα μέτωπα (Πίνδος-Καλπάκι-Θεσπρωτία) πέρασε σε μιά θευλλώδη αντεπίθεση και σε τρεις βδομάδες τους ξαπόστειλε εκεί απ' όπου είχαν έρθει. Αμέσως γύρισαν και οι κάτοικοι στα λεηλατημένα σπίτια τους.

Εμείς δε βρήκαμε στο σπίτι τίποτε από τα νοικοκυριά, το βόδι και τα γίδια, που είχε αφήσει η μάνα μου φεύγοντας πανικοβλημένη με τα δυο μικρά παιδιά της.

Δεν έφταναν αυτά, μας επίταξε ο Στρατός και το αλογό μας το Γρίβα, ενώ ο πατέρας μου πολεμούσε στην πρώτη γραμμή...

Μετά από αυτή τη μικρή εισαγωγή ας έρθουμε σ' ένα περιστατικό* που θα επαναφέρει πικρές μνήμες σε πολλούς παθόντες εκείνα τα χρόνια...

Στη βιαστική υποχώρησή τους οι Ιταλοί είχαν εγκαταλείψει πλήθος πολεμικού υλικού και ο Στρατός με τη βοήθεια των κατοίκων, όσο μπόρεσε, το συγκέντρωσε στο εκκλησάκι του Αη Δημήτρη που το έκαναν προσωρινά αποθήκη. Όμως, σε λόφους και λαγκαδιές, υπήρχαν σκορπισμένες χειροβομβίδες, σφαίρες, ακόμα και όπλα.

Εμείς τα παιδιά, βόσκοντας τα αρνιά εδώ κι εκεί, βρίσκαμε ένα σωρό από αυτά τα θανατηφόρα σύνεργα του πολέμου και αγνοώντας τον κίνδυνο, τα παίρναμε για να ... παίξουμε.

Τα μεγάλα παιδιά είχαν μάθει ν' ανοίγουν σφαίρες και χειροβομβίδες· με το μπαρούτι έκαναν πυροτεχνήματα και με τα "καψούλια" των χειροβομβίδων ... βαρελότα.

Κοντά στα μεγάλα παιδιά κι εμείς τα μικρότερα (έξι-επτά-χρονών), παρασυρόμενα από το ελκυστικό κόκκινο χρώμα των χειροβομβίδων, τις μαζεύαμε και μιμούμενοι τους μεγάλους καταφέραμε

---

* Δυστυχώς τέτοια περιστατικά συνέβηκαν σε πολλά χωριά της περιοχής μας.

να τις ανοίγουμε και χρησιμοποιούσαμε το περιεχόμενο για τα ... πυροτεχνήματα, όπως ανέφερα πιο πάνω.

Αυτά ήταν παιχνίδια σαν να παίζαμε με το Χάρο, γιατί πολλά παιδιά τα πλήρωσαν με τη ζωή τους.

Ο Θωμάς, ο Νίκος, ο Σπύρος σκοτώθηκαν περιεργαζόμενοι χειροβομβίδες, ο Κώστας έχασε το χέρι του και έμεινε σ' όλη τη ζωή του τυφλός από την έκρηξη χειροβομβίδας, ο Φάνης έχασε το ένα του μάτι, άλλο ένα παιδί, από τα τραύματα έπαθε γάγγραινα και πέθανε· τα περισσότερα παιδιά αποκόμισαν.... για ενθύμιο κάποιο μικρό ή μεγάλο τραύμα· ανάμεσα σ'αυτά και η αφεντιά μου.

Με το φίλο μου Κώστα βρήκαμε ένα καψούλι από αδειασμένη χειροβομβίδα και βαλθήκαμε, καλά και σώνει να το "σκάσουμε" χτυπώντας το με μια πέτρα. Βάρα ο ένας, βάρα ο άλλος, σκάει κάποια στιγμή και τραυματίζει εμένα στο ένα πόδι.

Ακούγοντας το "μπάμ" έρχεται μια θεία μου, με παίρνει αγκαλιά και με πηγαίνει στη μάνα μου η οποία, μόλις είδε τα αίματα, έβαλε τις φωνές.

Χωρίς χρονοτριβή ειδοποιεί το θείο μου Θωμά· με βάζουν με τη μάνα μου στο μουλάρι και τραβώντας το καπίστρι ο θείος μου μας πηγαίνει στη Βελλά, όπου φτάσαμε ύστερα από δύο ώρες.

Εκεί οι Ιταλοί, που μετά την παράδοση του Ελληνικού Στρατού στους Γερμανούς τον Απρίλη του 1941 ήρθαν στην περιοχή μας κάνοντας κατοχή, μετέτρεψαν το κτήριο σε νοσοκομείο. Με λίγα αβγά σ' ένα μαντήλι και κάποιες ιταλικές λέξεις, με παρέδωσε ο θείος μου στους γιατρούς.

Με περιτριγύρσαν κάτι ασπροντυμένοι που μου κάναν εντύπωση γιατί πρώτη φορά έβλεπα τέτοιες φορεσιές. Με ξάπλωσαν σ' ένα κρεβάτι κι ένας απ' αυτούς (ο γιατρός) με γυαλιά, έσκυψε πάνω από το πόδι μου, έκανε νόημα σε κάποιον απ' τους άλλους (το νοσοκόμο) κι αμέσως έφεραν οξυζινέ, γάζες κ.λπ. (που νά'ξαιρα εγώ τι ήταν αυτά). Καθάρισε ένας τα τραύματα και ο γιατρός μου'βγαλε τα αλουμενένια θραύσματα με μια τσιμπίδα.

Στην αντίδρασή μου από τον πόνο, μου λέει:

"Μπόνο πίκολο, Μπόνο πίκολο, χαμογελώντας".

Μου έβαλαν κάτι σκόνες στο τραυματισμένο πόδι και το έδεσαν με γάζες. Ο θείος μου ευχαρίστησε το γιατρό και δρόμο για το χωριό πριν μας πάρει η νύχτα.

Από τότε πέρασαν 76 χρόνια. Πολλές φορές έφερα στο νου μου μ' ευγνωμοσύνη εκείνον τον καλοσυνάτο Ιταλό γιατρό με τα γυαλιά, που με περιέθαλψε.

Ποιός ξέρει αν έφτασε ζωντανός μετά τον πόλεμο στην οικογένειά του ή άφησε τα κόκκαλά του στην Ελλάδα εξαιτίας του παρανοϊκού Μουσολίνι που τον έστειλε στη φωτιά ενός άδικου και ανόητου πολέμου....

Εγώ θεωρώ ότι με έσωσε γιατί ίσως να πέθαινα από μόλυνση, όπως τόσα

άλλα παιδιά και μεγάλοι που χάθηκαν άδικα από τις "παράπλευρες απώλειες του πολέμου" που λένε.

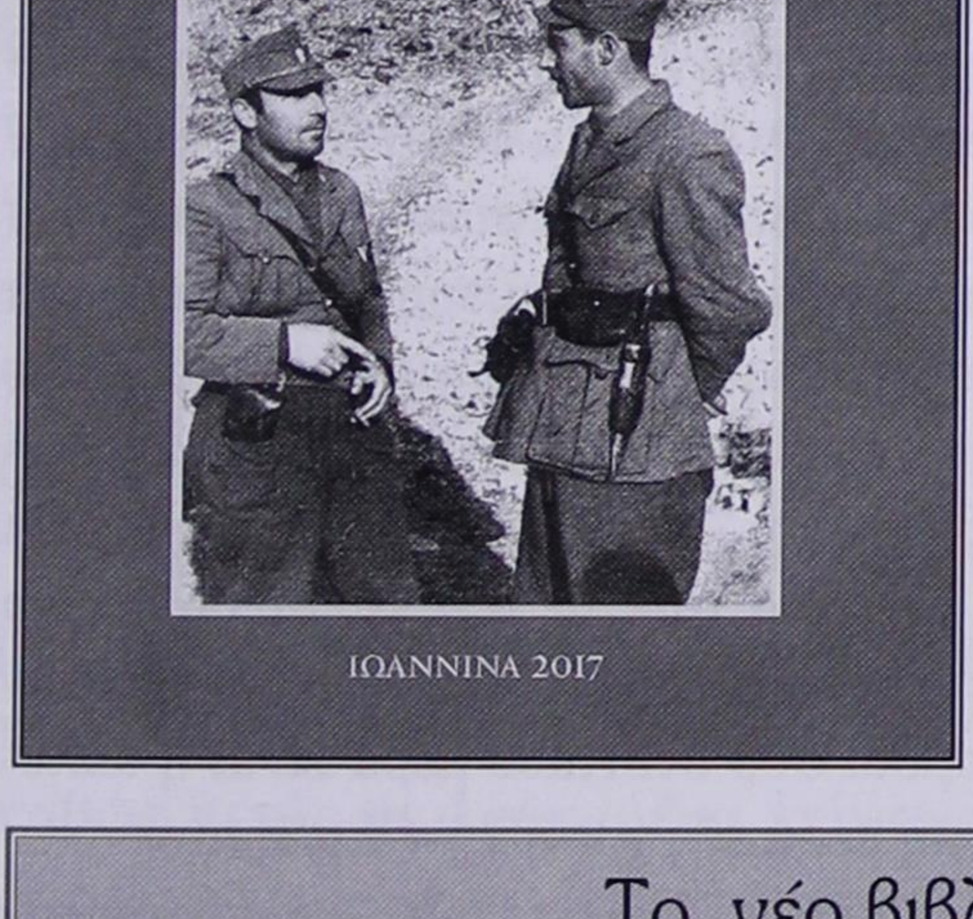
Θα ρωτήσει κανείς: αν μετά απ' αυτό το πάθημα "έβαλα μυαλό;"

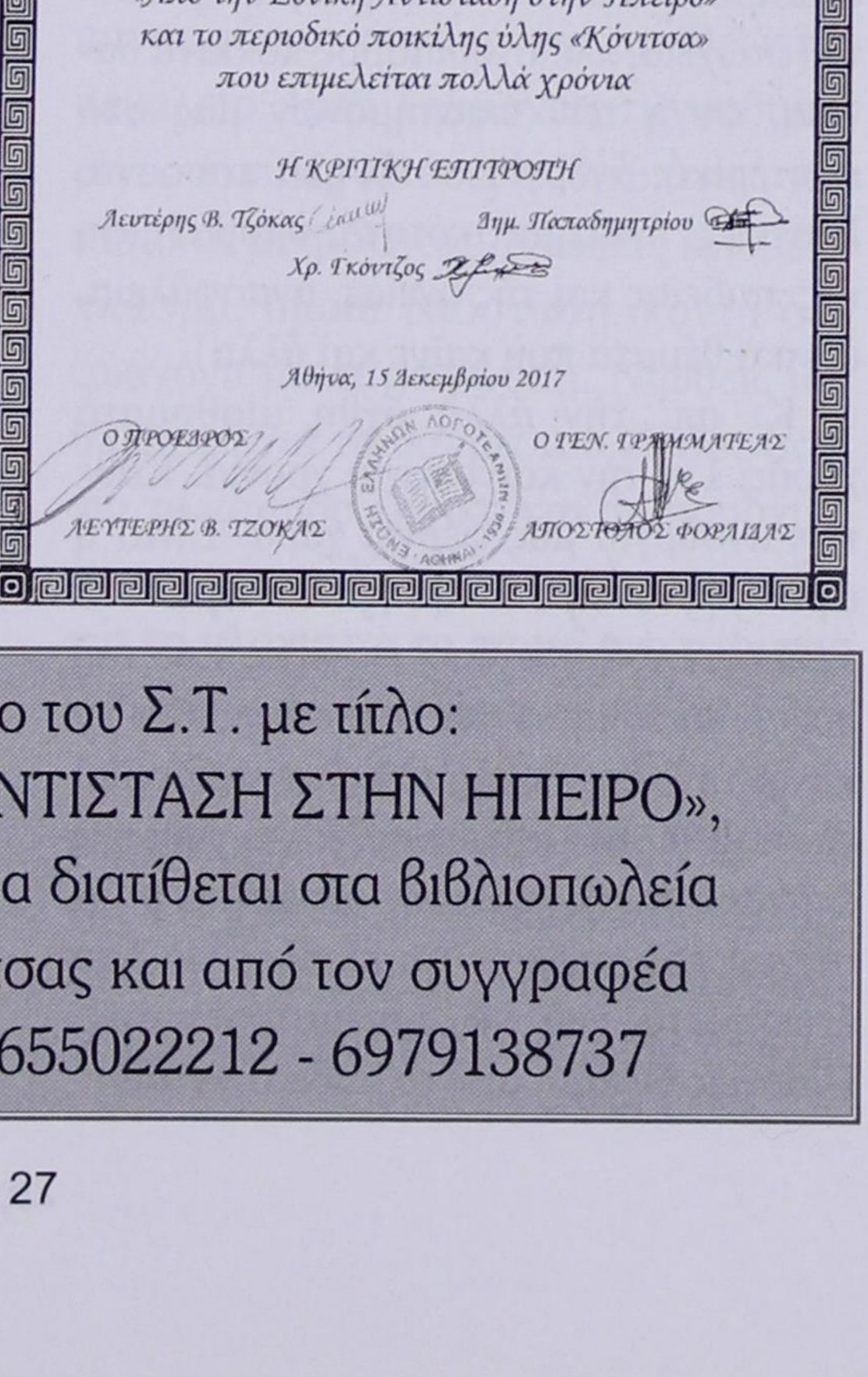
Θα απαντήσω με την λαϊκή παροιμία· "θέλω ν' αγιάσω, αλλά δε μ' αφήνουν οι διαβόλοι".

Δυστυχώς ήταν τόσο ελκυστικά εκείνα τα καταραμένα ενθύμια τα οποία μας άφησαν οι Ιταλοί φεύγοντας, που, παρ' όλο το ξύλο από τους γονείς μας, εμείς μυαλό δε βάζαμε. Κυριολεκτικά ήταν σαν να παίζαμε με το Χάρο!..

Και όσοι επιζήσαμε, αυτό οφείλεται σε σύμπτωση ή τύχη.

Σ. Τουφίδης

Το νέο βιβλίο του Σ.Τ. με τίτλο:
«ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ»,
που εκδόθηκε πρόσφατα διατίθεται στα βιβλιοπωλεία
των Ιωαννίνων - Κόνιτσας και από τον συγγραφέα
Τηλ. επικοινωνίας: 2655022212 - 6979138737

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΧΡΟΝΟ

Ἕνας ἀκόμα χρόνος εἶναι παρελθόν. Τὸ 2018. Κι ἕνας νέος χρόνος προβάλλει στὸν ὁρίζοντα σὰν ἥλιος, πού, τὴ χρυσαυγή, σκάει σὰν ρόδι το 2019.

Γράφει ο ΣΤΑΘΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Κάθε χρόνο μὲ τὴν ἐναλλαγὴ τῆς σκυτάλης ἀπ' τὸν ἕνα στὸν ἄλλο ὁ καθένας μας νιώθει νὰ πλημμυρίζουν τὸ εἶναι του ποικίλα συναισθήματα. Χαρμολύπης θά 'λεγα. Λύπης γιὰ πρόσωπα ἀγαπημένα ποὺ μᾶς ἀποχαιρέτησαν καὶ γιὰ τὰ κακὰ ποὺ συμβαίνουν στὸν κόσμο, καὶ βυθίζουν χιλιάδες ἢ κι ἑκατομμύρια συνανθρώπων μας στὴ δυστυχία καὶ στὴν ἀπόγνωση. Ἀκόμα καὶ γιὰ ὅσα εἴχαμε προγραμματίσει νὰ κάνουμε καὶ δὲ μᾶς βγῆκαν. Εἶναι ἀκόμα καὶ αὐτὰ ποὺ ματώνουν τὸ εἶναι μας κι ἔχουν σχέση μὲ τὴν πατρίδα μας, ποὺ ἀντὶ νὰ πηγαίνει μπροστὰ χωλαίνει καὶ εἶναι σὲ μιὰ στασιμότητα μὲ ὅλα τὰ συμπαραμαρτούντα (φτώχεια, πλειστηριασμοί, κόκκινα δάνεια, φυγὴ τῶν ἐπιστημόνων μας στὸ ἐξωτερικό, ἀνεργία σὲ ὑψηλὰ ποσοστά, ληστείες, ἐγκληματικότητα, ὑποβάθμιση τῆς παιδείας καὶ τῆς ὑγείας, ἀνασφάλεια, ἐθνικὰ θέματα ποὺ καῖνε καὶ ἄλλα).

Κι ἀπ' τὴν ἄλλη ὄχθη αἰσθήματα χαρᾶς. Γιὰ τὴν καινούργια χρονιά. Κάθε τι καινούργιο μᾶς φέρνει χαρά. Εἶναι ἡ ὥρα τῆς ὀνειροπόλησης. Ἡ ὥρα τοῦ ἀπολογισμοῦ γιὰ ὅσα ἔπραξες καὶ τοῦ προγραμματισμοῦ γιὰ ὅσα σκέφτεσαι νὰ κάνεις. Ν' ἀποδυθεῖς τὸ παλιὸ ντύμα καὶ νὰ ντυθεῖς τὸ καινούργιο. Εἶναι ὥρα τῆς ἐπανεκκίνησης καὶ τῆς ἀφετηρίας. Ἡ στιγμὴ ποὺ γεννιοῦνται ἐλπίδες γιὰ ὅσα ἔχεις κατὰ νοῦ νὰ πραγματοποιήσεις. Παίρνεις δύναμη σὰν τὸ μυθικὸ Ανταῖο.

Βάζεις τὸ χέρι γι' ἀντήλιο καὶ τραβᾶς μπροστὰ ἀκολουθώντας νέα πορεία ποὺ χαράζεις. Τινάζεις ἀπὸ πάνω σου τὰ ὅποια ἀρνητικὰ συναισθήματα στάθηκαν τροχοπέδη γιὰ νὰ μην πετύχεις στὸ χτὲς αὐτὰ ποὺ ἤθελες καὶ βάραιναν τὰ φτερά σου καὶ τὴν ὅποια ἀποτυχία τὴ λογαριάζεις σὰν διάδρομο γι' ἀπογείωση ποὺ θὰ σὲ ὁδηγήσει στὰ ψηλά, τὰ ὄμορφα καὶ τὰ ὡραῖα. Δὲν ὀνειροπαίρνεσαι, ξέρεις πὼς δὲ θά'ναι ὅλα ρόδινα, ἔχεις ὅμως ἀποφασίσει γιὰ τὸν ἀγῶνα, ποὺ πρέπει νά'ναι τίμιος καὶ νὰ τὸν κανοναρχούν οἱ προαιώνιες καὶ ἀπέθαντες ἠθικὲς ἀξίες της ἀσίγαστης πάλης, τῆς ἀγάπης, τῆς ἀνθρωπιᾶς.

Μὲ βάση πάντα τὸ μεγάλο δάσκαλο τῆς ζωῆς ποὺ εἶναι ἡ πείρα (Πλοῦτος γὰρ χρόνον τὴν ἐμπειρία ποιεῖ, Ἀριστοτέλης). Οἱ τριακόσιες ἑξήντα πέντε ἡμέρες ποὺ ξανοίγονται μπροστά σου νά'ναι κάθε μιά τους καὶ μιὰ εὐκαιρία γιὰ τὸ καλό. Κάθε ἡμέρα καὶ μια σελίδα τοῦ βιβλίου πού'χει ἐξώφυλλο: "Νέον ἔτος 2019". Ἂς γεμίζει η κάθε μιά τους μὲ ὅ,τι καλύτερο. Μόνο ἔτσι θά'ρθει ἡ ἐπιτυχία. "Γράψε το στὴν καρδιά σου ὅτι Κάθε μέρα εἶναι ἡ καλύτερη μέρα τῆς χρονιᾶς" (Ἔμερσον).

Καὶ μὴν ξεχάσεις οὔτε μιὰ στιγμὴ τὴν πίστη σου στὸν Χριστὸ καὶ τὴν ἀγάπη σου στὴν πατρίδα. "Βέλτιστοι γιγνόμεθα πρὸς τοὺς θεοὺς βαδίζοντες" εἶπε ὁ Πυθαγόρας. Καὶ αὐτὸ τοῦ Ἡροδότου: ""Ἕλληνες ἀεὶ παῖδες ἐστε, γέρων δὲ Ἕλλην οὐκ ἐστίν".

Χρόνια πολλὰ καὶ καλὴ Χρονιά.

ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

ΣΜΟΛΙΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΚΟΛΙΜΝΗ

Οραματικές εντυπώσεις

Του Λαμπρου Μαλαμα

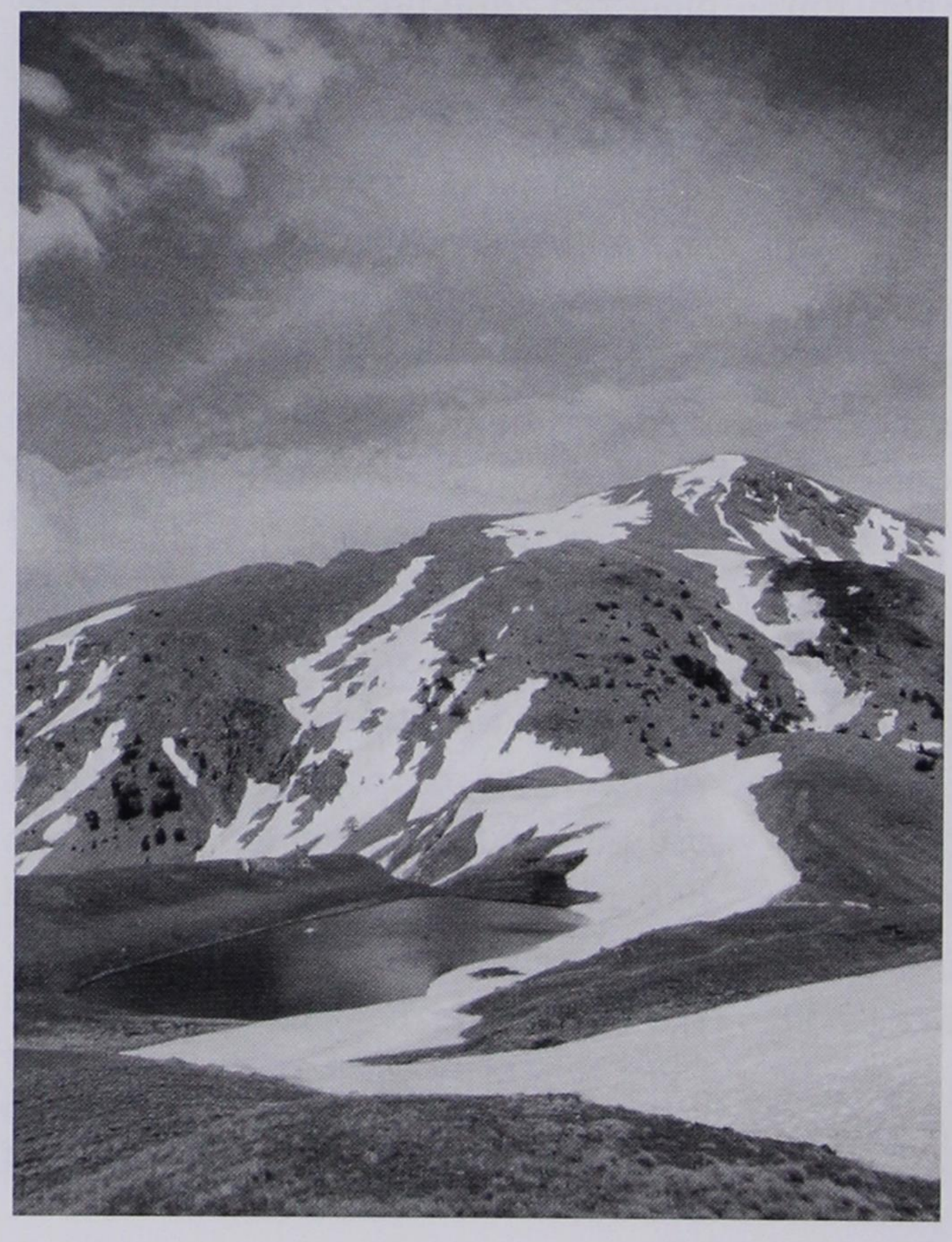
«Νὰ ζεῖς σύμφωνα μὲ τὴ φύση εἶναι τὸ ἴδιο νὰ ζεῖς σύμφωνα μὲ τὴν ἀρετή»

Ζήνων ὁ Κιτιεύς

Βρεθήκαμε στο Σμόλικα. Στην ψηλότερη κορφή του (2.637 υψ.). Περπατήσαμε, μήνα Μάη, την ήμερη βλαστημένη κορμοστασιά του. Ήταν ένα αἰθέριο γλυκό κι ευτυχισμένο όνειρο, μια αρίφνητη φυσιολατρική παν-δαισία. Τιμήσαμε την πρόσκληση του Ορειβατικοῦ Συλλόγου της Κόνιτσας. Δέκα ώρες πορεία σε ιστορικά βουνά και σε παρθένα δάση. Ανεβήκαμε σε ιδιόμορφα φυσικά περιβάλλοντα, όπου η ψυχή ξαναγεννιέται, χορταίνει και δε χορταίνει τις ομορφιές και τα πλούτη, της τόσο στερημένης από τα φυλακόσπιτα των πόλεων αφύσικης και ασύμφορης ζωής.

Σ' αυτό το ζηλευτό, το φυσικό παρόν, αδιάκοπο και σύψυχο σε κυριεύει το ρίγος της μεθυστικής χαράς. Αλλά, καθώς πετάς σε λευκαμένα λείψανα, σ'αιματοποτισμένα χώματα αδελφοκτόνου παρελθόντος, μεταφέρεσαι χρονικά και νιώθεις ρίγος ιερό, ευλάβεια, συμπόνοια, οργή και κακοφάνια για όποια τότε άδικη μοίρα, που μας επέβαλαν οι ξένοι πειρατές με λογιών παγίδες και μορφές. Όμως κρατάς συντροφιά τις αγαθές μνήμες, τ' αθώα πουλιά, την αειπάρθενη χλόη που γλυκοφυτρώνει κάθε άνοιξη, ποτισμένη πριν 30 χρόνια, από δάκρυα, ίδρωτες και αίματα αδικοσκοτωμένων παληκαριών του λαού μας. Εκεί νιώθεις την απαράμιλλη και πάνσοφη σε μορφές και σχήματα άφταστη και τέλεια κοσμοπλάστρα μας φύση, σ' όλο της το παναρμόνιο, τεχνικό και αποθεωτικό μεγαλείο. Εκεί λησμονείς τις καθημερινές έγνοιες και τις ανθρώπινιες κακίες και μικρότητες. Νιώθεις ενωμένο πλάσμα, όμοια υπόσταση, κοντά στη ζωογόνα μάνα μας φύση. Νιώθεις μια υπεροχή για το θαύμα του είδους σου, για το ξέχωρο λογικό και δημιουργικό σου πνεύμα. Καθώς και τη μειονεξία για τα αλόγιστα, τα παράλογα στοιχεία του βίου, και τα αίτιά τους. Εκεί λησμονείς για λίγο το φθοροποιό έργο του εκτρωματικού και νόθου νοσηρού της σύγχρονης ανθρώπινης δουλείας. Εκεί αναλογίζεσαι βαθύτερα και ψηλότερα το νομοτελειακό εαυτό σου, το

νόημα και την ενδελέχεια της δυναμικής σου ύπαρξης. Πλάϊ στα ψηλά και λαμποδόκορμα δέντρα ξέχωρα από τ'αποκαϊδια σκιάχτρα των "ναπάλμ" του Βάνφλιτ (1949) σελ καινούργιο πνεύμα και έλατα κι οξυές, που κλείνουν στεφανωτά τους δικούς τους καθάριους ουρανούς, να μην περάσει το καρκινογόνο "μπανζαμίν" (καυσαέριο) των πόλων. Εκεί στους θαλερούς μοσχόπνοους κι αδιαπέραστους σαν τροπικούς δρυμούς, όπου κουρνιάζουν λεύτερα οι λύκοι κι οι αρκούδες. Εκεί που μυριόκλωνες κι ορθόκορμες σιλουέτες ξανοίγουν τα φουρά τους τα πολύφυλλα σαν χορεύτρες μπαλλαρίνες και τσιγγάνες νύφες, πετροπέρδικες καμαρωτές, παγώνες, δέντρα και πράσινοι ερωδιοί βρακάτοι, που αναστaίνουν τις ψυχές από τις φυλλωσιές των αηδονιών οι συναυλίες! Εκεί στα μεταλλοφόρα υψώματα του γέρου Σμόλικα, των Πάδων, του Παλιοσελιού, που η γης με τα νερά και με τον άνεμο αχολογίζει από τα έγκατα αγαθών το γκάστρι, σα να διαμαρτύρονται και να μονολογούν το πού ζητάνε και δε βρίσκουν χρόνια τώρα τις καισαρικές τιμές από τους αδιάφορους φορείς της πισωδρόμησης. Εκεί απάνω, και σε διάπηχτες, και σε γυμνές κορφές, ο ήλιος είναι πιο ζεστός και φωτεινός. Θαρρείς και σε μυρώνει και σε μεθάει η μοσκοβόλα από τ' αθώα και λογιστά αγριολούλουδα πνοή, και σε φιλτράρει η δύναμη του οξυγόνου των ελάτων. Τ' αναγεννάει ολομεμιάς ή πριμαντόνα η πνοή του αγέρα. Εκεί που όλα τα τρεχούμενα κρούσταλλα νερά σου τραγουδούν ασίγαστα τ'αλλαχτικά και τα αιώνια. Εκεί όπου τ'αμόλευτα χιόνια δεν προφταίνουνε σ' απάγγειες κορφοπλαγιές να λυώνουν και τα σκεπάζουνε του χινοπώρου τα καινούργια. Εκεί στο δεύτερο σε ύψος μετά τον Όλυμπο βου-

νό μας, θαρρείς πως συνομιλείς με τους μυστικούς θεούς, με τις αθάνατες ψυχές, με τους αητούς και με τους άγγελους.

Απλώνεις τα χέρια σα νέος Άτλας και σε βουρκωμένο ακόμα ουρανό, παραμερίζεις τα σύννεφα και αγκαλιάζεις τον ήλιο και παίρνεις τα κρόσια του και τα μοιράζεις δίκαια στους ανθρώπους. Εκεί στ'ακρόκορφα σε μια μασχάλη του, σ' ένα αυγόσχημο οροπέδιο, σε υψόμετρο 2.120 απλώνεται η ξακουστή Δρακόλιμνη. Εκείς αναθυμιέσαι τον γοητευτικό και διαστατικό μύθος της λαϊκής φαντασίας των προγόνων μας, που έβλεπαν με ψευδαισθήσεις δέους και δυναμισμού, τον Δράκο να αναδύεται από τα νερά της λίμνης και να πετάει θεόρατες πετριές στην άλλη κατά τη δύση χαμηλότερα Δρακόλιμνη της Τύμφης. Έτσι νικούσε τον άλλο δράκο βασιλιά, εκεί τις μαγικές κι ερημικές φεγγαρόλουστες βραδιές, και τρικύμιζαν τα νερά, κι έβγαινε από το βυθό το κέρβερο κριάρι το αρπαχτικό, κι έχαφτε με κάθε πετριά 40 πρόβατα των τσελιγγάδων...

Εκεί στη δήθεν αμέτρητου βάθους Δρακόλιμνη του Σμόλικα "εκαθήσαμε" τριγύρω στ' αγριοκυκλάμινα, στις μέντες, τα ζουμπούλια, κι όχι όπως "εις ποταμόν Βαβηλώνος" 33 ορειβάτες, αισιόδοξοι περήφανοι, σαν τις γαλανές κορφάδες, με το βετεράνο της ορειβασίας και της καλλιτεχνικής φωτογραφίας Σωτήρη Τουφίδη κ.ά. Και δεν τ'άπολαύσαμε" τα θύματα των δράκων, μήτε τα γελοία ψέμματα των σκυλοψαριών και του "αμέτρητου" βάθους των πρόχειρων ελληνικών εγκυκλοπαιδειών... παρά βυθομετρήσαμε προσεχτικά με λαστιχόβαρκες τις διαστάσεις της. Το βαθύτερό της είναι μόνο 3,50 μέτρα, το μάκρος της 135 και το πλάτος 60. Εκεί λοιπόν υμνήσαμε και τραγουδήσαμε τις ορεινές καταδρομές και χάρες, το ανέβασμα τ' ανθρώπου, την αξία της ζωής, τις απρόσιτες ομορφιές της φύσης. Εκεί η δύναμη του αναβάτη γίνεται μεγαλύτερη σα νιώθει πως καταχτάει και δαμάζει τα ψηλά κι απάτητα κι αμόλευτα στοιχεία και κατατόπια των βουνών και του βίου. Ο Σμόλικας και με τις γύμνιες του και με τις φορεσιές του, και με τους μύθους και τους θρύλους του, την ιστορία του και τη Δρακόλιμνή του, έχει απερίγραπτη επιβλητική γοητεία. Τα χιόνια στις πλαγιές του ιριδίζουν λευκά και γλυκόπιοτα στον ήλιο και δεν τα σκιάζουν παρά κάπου-κάπου μόνο οι σταυραετοί τα πετρίτσια με τα λεύτερα και εκλεκτά ψηλοπετάγματά τους.

Σ.Σ. Στη μνήμη του φίλου συγγραφέα και συνορειβάτη Λάμπρου Μάλαμα, λάτρη των βουνών μας που έφυγε από τη ζωή πριν από 7 χρόνια (14.2.2012).

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΗΜΕΡΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ

& Συμβίωσις μετά των ληστών

Υπο Νικολαου Βεκιαρη
(Επιμελεια Κ. Πυρρου)

(συνέχεια από το προηγούμενο)

16 Ιουλίου

Ησήμερον ανατείλασα ημέρα φαίνεται έχουσά τι το σπουδαίον· ούτω, δύναμαι εγώ τουλάχιστον να κρίνω βλέπων τας τάξεις της συμμορίας απάσας συμρεπληρωμένας και πέριξ εμού υπέρ τους εξήκοντα, ως γαλάς πλησιάζοντας και ως τους πονηρούς κύνας πλάγιον και λοξόν ρίπτοντας βλέμμα. Η πρωΐα ήτο ψυχρά, διό και επτά ή οκτώ πυραί ανήφθησαν κατά διαταγήν του καπετάνου, κύκλω των οποίων καθήμενοι ανά οκτώ συλλαμβάνοντες τα οχληρά εκείνα ζωύφια, ων τάφος υπήρχεν η πυρά, μετά πλείστου ζήλου, ώστε το σιγάρον τιθέμενον επί μικράς πέτρας, προς στιγμήν, εκάπνιζεν ανωφελώς υπό της πνοάς του ανέμου βοηθούμενον, και μεταβάλετο εις τέφραν πριν ή ο σιγαρίζων ληστής ενθυμηθή ή μάλλον εύρη καιρόν να ροφίση και δεύτερον. Προσεκλήθην υπό του καπετάνου εις ην ούτος εκάθητο πυράν και ηρωτήθην, αν υποφέρω από φθειρίασιν, απήντησα καταφατικώς· πράγματι δε έφερον πλείονα παντός άλλου των βδελυκτών τούτων ζωϋφίων, άτινα κατεσπάραττον, ούτως ειπείν, τας σάρκας μου. Όθεν εξέβαλον άπαντα τα ενδύματά μου, το εν μετά το άλλο, τα οποία οι λησταί καλώς εκαθάρισαν, κρατούντες τεταμμένα επί της πυράς. Τα εσωτερικά δε ιδίως μάλλινα ενδύματα τα εφαπτόμενα του σώματος ήσαν ταμείον φθειρών και επί μακρόν ανησχόλησαν αυτούς, καταρωμένους την αφθονίαν τούτων. Αφού λοιπόν αφηρέθην τους βδελυκτούς τούτους μαργαρίτας και ενεδύθην αύθις ο Σέλιος εις ου την καρδίαν αντεμάχοντο δύο αισθήματα, με επλησίασεν όπως δια λόγων θεραπεύση, ίσως, το εν μοί λέγει λοιπόν, "Αι κατά της οικογενείας μου και της του Μπεκτάση προσβολαί της Κυβερνήσεως και του Μπάμπα Ντέμου, χάριν σου, είναι πολύ μεγάλαι και δεν τας ανέχομαι, όθεν εις εσέ θα εκδικηθώ και η κεφαλή σου θα σταλή της μητρός σου και του αδελφού σου εις την Κόνιτσαν". "Είναι εις τας χειράς σου, τω απεκρίθην, να την λάβης οπόταν θελήσης και εγώ χάριν του Σέλιου την θυσιάζω· λυπούμαι όμως πολύ ότι αποθνήσκων ήδη δεν θα δυνηθώ ίνα δι' έργων δείξω την ευγνωμοσύνην, ην σοί οφείλω δια τας μέχρι του νυν περιποιήσεις, και σου φανώ και άλλως χρήσιμος απαλλάτων, σε της αθλίας ταύτης ζωής και του κακού επαγγέλματος". Ενταύθα διεκόπη η συνομιλία, διότι ο καπετάνος καθήμενος βήματά τινα μακράν μετά τριών εκ των συναρχηγών με προσεκάλεσεν ίνα τακτοποιήσω τον μετ' αυτών λ/σμόν, μετά το πέρας του οποίου μοι προσέφερε σιγάρον και μοί είπε να μην προσέχω εις τας απειλάς του Σέλιου και Μπεκτάση εξημμένων ήδη,

επειδή αι οικογένειαί των ήσαν εις Ερσέκαν (Πρωτ. της Κολόνιας) φυκακισμέναι. Και πράγματι συνέβαινε τούτο, όπερ εξήπτε το μίσος αυτών εναντίον μου· και το εξήψεν επί μάλλον, ολίγον βραδύτερον, διότι ο αλβανός ομολογουμένως τίθησιν υπέρ παν άλλο το παραβίαστον του ασύλου της οικογενείας, η δε απαγωγή των οικογενειών τούτων έτρωσε θανασίμως την φιλοτιμίαν των οικογενειαρχών. Έγραψα επομένως εκ μέρους του καπετάνου τεσκερέν προν φίλον ούτινος το όνομα δεν ήτο ανάγκη να αναφέρω εγώ ιδιοχείρως, περί αποστολής. 60 οκ. άρτου, 2 οκ. ρακίου και 8 καπνού. Εν τούτω δε ο Σέλιος, πάντοτε ανήσυχος με πλησιάζει πάλιν και προσφέρει σιγάρον λέγων ότι ένεκα των δεινών, α υφίστατο η οικογένειά του κατήντησεν εις τας απειλάς εκείνας, ας ανωτέρω είδομεν, εγώ δε πρέπει να ενθυμώμαι ότι μου έδωκε την μπέσαν του και να μη δειλιώ.

Ήγγιζεν ήδη το γεύμα, διό και οκτώ κριοί προ μικρού προσαχθέντες εστρέφοντο υπέρ την πυράν. Δεν απητείτο πολύ, χρόνος προς την ψήσιν, επειδή οι λησταί τιμώσιν ιδίως τα ημίοπτα κρέατα, όθεν και πλέον ή όσον έδει εγκαίρως παρετέθη το γεύμα εξ ου έφαγον, τεταραγμένως πως, ένεκα των συμβάντων εις τας οικογενείας του Σέλιου και Μπεκτάση και ιδίως για την γενικήν κατήφειαν, και δυσαρέσκειαν, κατ' εμού, των Κολονιατών, ην επί του προσώπου ενός εκάστου ευχερώς πας τις ανεγίνωσας. Μετά το γεύμα οι λησταί, οι μεν τελείως εξηπλωμένοι κατά γης, οι δε επί του αγκώνος αυτών, ή επί του μηρού του ετέρου στηριζόμενος άπαντες σχεδόν σιγαρίζοντες και από καιρού εις καιρόν νέφη καπνού προς τα άνω εκπέποντες, συνεσκέπτοντο και συνεζήτουν, ουχί θορυβωδώς αλλ' ησύχως, τίνι τρόπω έμελλον να πολυτευθώσι προς τον αιχμάλωτον· αν ήτο συμφερώτερον να ζη, ή να αποθάνη. Να ζη, αλλά τότε έπρεπε να λάβωσι την εξαγοράν· και ίνα συνεννοηθώσι μετά του μεσίτου περί τούτου ανάγκη να διανύσωσι διάστημα ικανώς μέγα, μέχρις ου συναντηθώσι μετ' αυτού, καθ'ην περίπτωσιν αδύνατον να μην συμπλακώσι με στρατεύματα ή μετά τινος ετέρας ληστρικής συμμορίας και μετά του αιχμαλώτου, πάθωσι και αυτοί. Να αποθάνη ο αιχμάλωτος· αλλά και η ιδέα αύτη δεν είναι γενικώς ασπαστή δια την βαρείαν ευθύνην, ην ανελάμβανον απέναντι της Εξουσίας άπαντα τα μέλη της συμμορίας.

Ούτω πως εσκέπτοντο οι λησταί και τέλος προυτιμήθη μέση τις οδός, ην ως ολεθρίαν, εις εμέ, δια της επιμονής ευχερώς, ανέτρεψα. Κατά ταύτην επρόκειτο να μείνω εις την διάθεσιν των Κολονιατών επί του αυτού μέρους, οι δε λοιποί απέλθωσι μόνοι και φροντίσωσι περί της εξαγοράς ώστε εν περιπτώσει δυσκολίας τινος, ή αποτυχίας, ούτοι μεν ήσαν ανεύθυνοι δια τον φόνον μου, οι δε Κολονιάται απέναντι της ευθύνης εξεδιλούντο. Ηνόησα ότι πράγματι ενησμενίζοντο να ίδωσι πίπτουσαν την κεφαλήν μου, ότε απεφάσισαν να μείνω μετά των Κολονιατών, πέντε ή έξι, και προτού οι πολλοί αποχωρήσουσι συγκεντρώσας εν εμαυτώ όσην τόλμην και θάρρος ηδυνήθην προχώρησα εις απόστασιν δέκα βημάτων και επέταξα αυτοίς ίνα πυροβολήσωσι. "Εί-

ναι Θεός, τοις είπον, εις αυτόν λοιπόν και εις τον Προφήτην, τον οποίον πιστεύεται καλώς, αναθέτω την δίκην ταύτην και σκεφθήτε· αφού, εξηκολούθησα, μοί αφηρέσατε την κατάστασίν μου ζητείτε και το αίμα μου νυν εδώ εις τα βουνά, λοιπόν λάβετέ το· δεν υποφέρω να αποθνήσκω καθημέραν". Εσταύρωσα τας χείρας μου και μόλον τον κλονισμόν των μελών μοι ιστάμην όρθιος· σιγή επεκράτησε και βλέμματά τινα αντηλλάγησαν και προσεκλήθην επιμόνως να καθήσω πλησίον των. "Ας ύψετε ο κολαούζος, είπον, έπρεπε να μας ακολουθή" και αμέσως με εκδύουσι και με ενδύουσι λεράν φουστανέλλαν, και λοιπά, μοι δίδουσι φέσιον λερόν, σελάχιον και κάππαν κοντήν και εμπρός, εις οδοιπορίαν όλως παινόμοιος αυτοίς και αγνώριστος καταστάς. Από της εννάτης δε οδοιπορήσαντες εφθάσαμεν περί την δωδεκάτην εις το ύψιστον μέρος και ετράπημεν βαδίζοντες εις μέρος κατωφερές μεγίστης εκτάσεως οδόν σκολιάν. Ενταύθα οι λησταί σκέπτονται και ζητούσι πάλιν και αποφασίζουσι τον θάνατόν μου. Όθεν κατά συνέπειαν οι μέχρι του νυν φρουροί μου αντικαθίστανται υπ' άλλων. Οι νέοι ούτοι φρουροί μου δυσειδείς και άγριοι την όψιν άμα παραλαβόντες το θύμα των έδεσαν επιμελώς και ενώ οδοιπορούμεν προς τα κάτω πυροβολεί ο εις κατ'εμού ανεπιτυχώς· ανεπήδησα εκ του τρόμου και επεκαλέσθην το έλεος του καπετάνου, αλλ' ουκ ην φωνή, ούκ ην ακρόασις. Με αναγκάζουσι να περιπατήσω και προχωρούμεν καταβαίνοντες προς τον ποταμόν της Σελινίτσας, ενώ ήρχετο καταπίπτουσα βροχή ραγδαία. Είμεθα πλησίον του ποταμού ότε δευτέρα απόπειρα δια πιστολίου απέτυχεν· πλησίαζω τότε εις τον Ασλάνην και τον καθικετεύω να ευρίσκεται πλησίον μου, ούτος δε ουδέν απεκρίνατο· με απέφευγον όλοι, με απεστρέφοντο και ως πτώμα με παρέβλεπον λοξοδρομούντες ίνα μη συναντηθώ αυτοίς. Μύριοι τότε λογισμοί ανέβαινον εις την κεφαλήν μου, αλλ'ουδεμίαν ιδέαν ηδυνάμην να αντιληφθώ· απελπισία, αδημονία, φόβος και τρόμος, μάλλον δ' ειπείν χάος, ωκεανός, άβυσσος προ των οφθαλμών μου, ουδεμία διέξος. Ιδού η κατάστασίς μου ανελύθην τέλος εις δάκρυα άτινα αφθόνως έρρεον και τότε, ίσως, ηδυνήθην να διακρίνω τον κίνδυνο σαφέστερον. Εν τοσούτω προχωρώ ως μηχανή αυτοκίνητος, διαβαίνομεν τον ποταμόν και μετά δίωρον οδοιπορίαν προς τα άνω βαδίζοντες, εφθάσαμεν εις μέρος κατάλληλον προς διημέρευσιν, ανωτέρω του χωρίου Σελινιζης πριν ή εξημερώση· ένθα και γενομένης τελευταίας συζητήσεως απεφασίσθη ίνα υποστώ τον κεφαλικόν θάνατον. Τότε δη ο καπετάνος όπως μη αναλάβη άπασαν την ευθύνην, διότι ούτος ήτο αναγνωρισμένος ως αρχηγός της συμμορίας και κεκηρυγμένος ληστής, εζήτησε να γίνει γραπτή η απόφασις ην ώφειλον να σφραγίσωσι πάντες οι συναρχηγοί και επί τη βάσει ταύτης διατάξη την εκτέλεσιν. Τούτο δε και εγένετο· κατ' ο θάνατός μου απεφασίσθη άνω της Σελινίτσης ομοφώνως, διότι οι μεν εφοβούντο μη έλθωσιν εις συμπλοκήν μετά παγάνας και πάθωσιν εξαιτίας μου, οι δε εξεδικούντο την Κυβέρνησιν δια τας οικογενείας των.

(Συνέχεια στο επόμενο)

Φόροι, φόροι, συνέχεια φόροι

Επιμελεια Του Θωμα Β. Ζιωγα

Εισαγωγή επιμελητή

Πέρασε μια 10ετία από τότε που επίσημα ανακοινώθηκε η σοβούσα ακόμη κρίση. Οι κάθε λογής και γνώμης εξουσιαστές σκέφτηκαν τάχα για το καλό μας και βρήκαν τη σοφή (;;) λύση για να ξεπεράσουμε την κρίση. Ψήφισαν φόρους επί φόρων, δεκάδες τον αριθμό, που επιβάρυναν όλη την κοινωνία. Η μεσαία τάξη εξαφανίστηκε, οι εργασιακές σχέσεις επέστρεψαν στο άθλιο παρελθόν, μισθωτοί και συνταξιούχοι φυτοζωούν, ο κοσμάκης κυριολεκτικά γονάτισε, ενώ ταυτόχρονα στο δημόσιο ταμείο δημιουργήθηκε μέγα δημοσιονομικό υπερπλεόνασμα. Το περιοδικό ΚΟΝΙΤΣΑ, ευαίσθητο όπως πάντα στα κοινωνικά θέματα, συχνά και καυστικά παρουσίασε το θέμα κυρίως με σχετικά άρθρα του Σωτήρη Τουφίδη (Σ.Τ.).

Και οι ερωταποκρίσεις που αβίαστα έρχονται στο νου κάθε ανθρώπου είναι: Υπέρ ποίου δημιουργήθηκε αυτό το υπερπλεόνασμα; Ασφαλώς για να λειτουργεί απρόσκοπτα ο **κρατισμός**, είτε δεξιός είτε αριστερός, και όχι για την ανακούφιση του κοσμάκη, ωσάν η λειτουργική ευρυθμία του Κράτους να προϋποθέτει τη δυστυχία των πολλών. Και έπρεπε, για να επιτευχθεί το υπερπλεόνασμα, να φτωχύνει πρώτα ο ελληνικός λαός; Ναι, για να φανούν μετέπειτα οι όποιοι νομείς της εξουσίας λαοφιλείς, μοιράζοντας ψιχία. Δεν υπήρχε άλλη ηπιότερη αντιμετώπιση του θέματος; Σίγουρα ναι, γιατί «*πάσης λύσεως υπάρχει καλυτέρα*», αρκεί οι αρμόδιοι να σκεφτούν επιστημονικά υπέρ του κοινού καλού και όχι πως να κερδίζουν πολιτικούς πόντους για ίδιο όφελος.

Με τις τωρινές αυτές σκέψεις στο νου, στάθηκα τυχερός που έπεσα πάνω σε ένα παλιό κείμενο του **1895**, το οποίο αναφέρεται σε παρόμοια διοικητικά και φορομπηχτικά έκτροπα που συνέβαιναν στην πόλη της Κόνιτσας. Φαίνεται πως η ιστορία έχει γυρίσματα, αφού και τότε τα ίδια πράγματα αντιμετώπιζαν οι κάτοικοι του τόπου μας με την διεφθαρμένη οθωμανική Διοίκηση. Γι' αυτό «*εις φιλόπατρις Κονιτσιώτης*» τόλμησε να καταγγείλει τις ατιμίες της τότε εξουσίας επιστέλλοντας σχετικό άρθρο στην αθηναϊκή εφημερίδα ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ, [Πηγή: Βιβλιοθήκη της Βουλής, φύλλο 140/26-5-1895, σελ. 2]. Το άρθρο αυτό το βρήκα χρήσιμο ιστορικά και πολύ επίκαιρο τώρα και σκέφτηκα να μοιρασθώ το περιεχόμενό του με τους συμπατριώτες μου, δημοσιεύοντάς το στο περιοδικό ΚΟΝΙΤΣΑ. Ιδού, λοιπόν, το κείμενο μεταγραμμένο από μένα μονοτονικά πλέον:

ΠΕΡΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Η Σουλτανική επιτροπή και η Κόνιτσα – Τα παράπονα κατά των υπαλλήλων – Ο δήμαρχος Κονίτσης φορολογών άπαντα τα ζώα – Τα ταχυδρομεία – Οι Κολωνιάται και το Παζαρόπουλον.

Καθήκον ιερόν, φιλόπατρι και απαραίτητον θεωρούμεν όπως ο πας εν τη ελευθέρα Ελλάδι ευρισκόμενος Ηπειρώτης, νυν οπότε επέστη η ώρα της εκφράσεως των παραπόνων προς την επιτροπείαν την σταλείσαν υπό της Α.Μ. του Σουλτάνου, εκφράση δημοσία δια της φίλης «Φωνής της Ηπείρου» τα παράπονα της ιδιαιτέρας αυτού πατρίδος, καθόσον λίαν δυσχερές και χαλεπόν ήθελεν υμίν αποβή εάν ήθελέ τις επιχειρήση να αριθμήση τα καθ' εκάστην επαρχίαν, ή πόλιν, ή χωρίον διαπραπτόμενα άδικα και παράνομα εκ μέρους των κυβερνητικών υπαλλήλων. Όθεν αναλαμβάνομεν πρώτοι ημείς τον περί υπάρξεως αγώνα υπερασπιζόμενοι τα δίκαια της ιδιαιτέρας μας πατρίδος Κονίτσης.

Η Κόνιτσα, ως γνωστόν, τυγχάνει έδρα επισκοπής κατοικουμένη υπό πέντε χιλιάδων περίπου κατοίκων, ων τα τρία τέταρτα σύγκεινται εκ Χριστιανών ορθοδόξων, το δε υπόλοιπον εξ Οθωμανών. Όθεν ευκόλως δύναται να εικάση τις ότι τα παράπονά μας έσονται πολύ ολίγα, όσον αφορά τας υπό των συμπολιτών μας Οθωμανών καταπιέσεις καθόσον εκτός του ότι είνε ελάχιστοι, είνε και αγαθοί ουδόλως διαφέροντες των συμπολιτών των Χριστιανών· τούτο δε λέγομεν έχοντες υπόψη τους εν Ιωαννίνοις Οθωμανούς, οίτινες δια τα άγρια αυτών πάθη και τον φανατισμόν προς τους συμπολίτας των Χριστιανούς εγένοντο παροιμιώδεις· μόνον προς τους υπαλλήλους δυνάμεθα να εκφράσωμεν δυσαρεσκείας καθόσον ούτοι τυγχάνουσι διαφόρου προελεύσεως και καταγωγής, των οποίων την μετάθεσιν, ή την παύσιν, ευάρεστον ήθελεν είσθαι εάν επεζήτη η κυβέρνησις.

Εάν δε αποβλέψη τις προς την δυσανάλογον εν σχέσει προς την παραγωγή του τόπου φορολογίαν, τη αληθεία φρίττει· μάρτυρες έστωσαν πλην των εν Κονίτση, και οι εν τη αλλοδαπή ευρισκόμενοι, οίτινες καθ' εκάστην αναγιγνώσκουσιν εν ταις των οικείων επιστολαίς «*στείλε μας παράδες δια να πληρώσωμεν τα βασιλικά*»· μα προς Θεού δεν θα παύση επί τέλους αυτή η άδικος φορολογία, ήτις δεν περιορίζεται εις τον κύκλον των λογικών αλλ' εκτείνεται και εις αυτά έτι τα άλογα ζώα. Η Κόνιτσα κυριολεκτικώς κατέστη έρημος ου μόνον ένεκεν της αποδημίας των πλείστων κατοίκων της προς εύρεσιν πόρου ζωής, αλλά και εκ της μη συγκοινωνίας μετά των πέριξ χωρίων ή άλλων μερών, διότι ο δήμαρχός μας δεν εννοεί να εισέλθη ζώον χωρίς να φορολογηθή κατ' ελάχιστον όρον με πέντε γρόσια· ούτως ώστε οι δύσμοιροι χωρικοί αναγκάζονται να ξεφορτώνωσι τα ζώα των μίαν ώραν μα-

κράν της πόλεως και τα φορτώματα να φέρωσιν επί του ώμου των. Βεβαίως το τοιούτον εάν μάθη η κυβέρνησις μεγάλως θέλει τιμωρήση τον κύριον δήμαρχον[1] όστις προνομιακώς κατέχει την έδραν από κτίσεως κόσμου· αλλά τι πρώτον και τι ύστατον να αναφέρωμεν; Πώς σας φαίνεται να μη έχη το δικαίωμα ο κτίστης να ανεγείρη τοίχον καταπεσόντα είτε εντός κήπου τινός είτε εντός της αυλής, εάν δεν λάβη ο ιδιοκτήτης άδειαν επί χαρτοσήμου πέντε γροσίων; Επίσης πώς σας φαίνεται να μην έχη το δικαίωμα ο κάτοικος να μεταβή εις το αμπέλι του και να λάβη μίαν οκάν σταφύλια άνευ αδείας παρά του ενοικιαστού της δεκάτης; Επίσης πώς σας φαίνεται τα σταφύλια να πωλώνται 10 ή 12 παράδες κατ' οκάν και να πληρώνη τις 25 ή 30 δια το δέκατον δια το οποίον προφανώς κακίζομεν τους προύχοντας της πατρίδος μας, οίτινες δια να μη δυσαρεστήσωσι τους ενοικιαστάς προς όφελός των κανονίζουσι την άδικον ταύτην φορολογίαν; Ταύτα πάντα δέον να λάβη η σεβαστή επιτροπεία υπόψη και να απαλλάξη τους δυσμοίρους υπηκόους της Α.Μ. του Σουλτάνου εκ των δεινών τούτων.

Επίσης πρέπει να λάβη υπόψη το μέγιστον αδίκημα όπερ προξενούσιν εις τους αγρούς και αμπέλους οι Κολονιάται, οίτινες κατά την μεγάλην πανήγυριν της Κονίτσης την γιγνομένην κατά 7/βριον μήνα δίκην επιδρομέων εισβάλλουσιν εις τας αμπέλους με τους ίππους και βόας των και καταστρέφουσι παν το προστυχόν, δια το οποίον πολλάκις οι κάτοικοι έκαμον αναφοράν προς την διοίκησιν των Ιωαννίνων, αλλ' αύτη αγρόν ηγόρασεν.

Το ζήτημα των ταχυδρομείων απέβη οχληρότατον και δυσβάστακτον τοις τε εν Κονίτση και τοις εν τη αλλοδαπή, διότι ελάχισται των επιστολών λαμβάνονται ασφαλώς και αύται μετά παρέλευσιν δυο μηνών, το πλείστον όμως αυτών απορούμεν που καθυστερείται.

Εις φιλόπατρις Κονιτσιώτης

– – – –

Η τρίτη ηλικία σήμερα

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΠ. ΖΑΝΗΣ

Οι διανύοντες σήμερα την τρίτη ηλικία είναι όλοι αυτοί που βίωσαν τις πιο τραγικές φάσεις της σύγχρονης ιστορίας.

Σταθμοί πολυσήμαντοι: ο πόλεμος 1940-41, η Κατοχή, η Αντίσταση, τα Δεκεμβριανά, ο Εμφύλιος, οι διώξεις των αντιφρονούντων, τα πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων, οι φυλακίσεις, τα βασανιστήρια, τα ξερονήσια, πληγές που άφησαν έντονα τα σημάδια.

Στη συνέχεια η χούντα της 21ης Απριλίου 1967, για να μην ξεχνάμε ότι ο φασισμός εξακολουθεί να δρα και να εκμεταλλεύεται τις παθογένειες του πολιτικού μας συστήματος.

Πολλά από τα μέλη της σημερινής τρίτης ηλικίας πολέμησαν το φασισμό, έζησαν στο πετσί τους τις συνέπειες του εμφυλίου και ζώντας σήμερα ήλπιζαν για τις καλύτερες ημέρες που δικαιούνται ως ανταμοιβή των τόσων αγώνων και θυσιών.

Το πολιτικό μας σύστημα τους αποκαλεί "τιμημένα γηρατειά" αναγνωρίζοντας την προσφορά τους. Με τις πενιχρές και πετσοκομμένες συντάξεις τους συντηρούν τα άνεργα παιδιά τους και εγγόνια.

Κόβουν τον καθημερινό τους καφέ και μετρούν τις πενταροδεκάρες για να εξασφαλίσουν ένα μικρό χαρτζηλίκι στα εγγόνια που τα περιμένουν έξω από τα σχολεία.

Στα καφενεία και στα παγκάκια οι κουβέντες τους μοιάζουν με μοιρολόγι.

Η απογοήτευση κάνει βαθύτερες τις ρυτίδες στα πρόσωπά τους και το βουβό παράπονο για το κατάντημά τους συγκλονίζει.

Το δύσκολο ζήτημα του ασφαλιστικού με την αλλοπρόσαλλη πολιτική που εφαρμόζεται εφάπτεται στην ελπίδα ότι η φυσική πορεία των πραγμάτων θα μας απαλλάξει γρήγορα από τα "τιμημένα γηρατειά". Η τρίτη ηλικία θεωρείται διαχειριστικά αναλώσιμη, όχι μέρος της ζωής αλλά του θανάτου. Κρίμα! Κυνισμός και ανεπίτρεπτη ασέβεια.

Ξεχνάνε οι αρμόδιοι ότι ο ρόλος που έχει αναλάβει η τρίτη ηλικία στη σημερινή συγκυρία είναι πολύ σύνθετος αφού έχει επωμιστεί μεγάλο μέρος στην αντιμετώπιση των οικογενειακών αναγκών των ανέργων παιδιών.

Προσφέρουν ανεκτίμητες υπηρεσίες όχι μόνο στα εγγόνια αλλά και στους ενήλικες τόσο για να ασκήσουν τις επαγγελματικές τους υποχρεώσεις όσο και να κυνηγήσουν τους προσωπικούς τους στόχους.

Χρέος της πολιτείας και των οργάνων της εξουσίας είναι να σκύψουν με ιδιαίτερη στοργή και ενδιαφέρον και να αποδείξουν έμπρακτα ότι σέβονται και τιμούν τα γηρατειά.

Πεύκη, Δεκέμβρης 2018

Παραμυθία και Απάντηση

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Ζούμε σε μια εποχή όπου κάποιοι άνθρωποι αντιλαμβάνονται τη ζωή μέσα από μια επίπλαστη και ψεύτικη εικόνα, αυτή που τους προσφέρεται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και την καταπίνουν αμάσητη επειδή η πραγματικότητα που ζουν δεν μπορεί να τους προσφέρει κάποια διαφορετική διέξοδο, μια κάποια χαραμάδα προς την κατανόηση του κόσμου, τον αυτοσεβασμό τους.

Οι άνθρωποι έχουν χάσει τον πραγματικό χρόνο, τον ουσιαστικό χρόνο που ωριμάζουν τα πράγματα, έχουν χάσει την αναγκαία βραδύτητα – απαραίτητη για τη σκέψη, για την αίσθηση και την απόλαυση της ζωής. Θεωρούν υπέρτατη αξία το χρήμα, μαθαίνοντας να εκτιμούν μόνον ό,τι αγοράζεται και πουλιέται. Οπότε, ακόμα και η εκπλήρωση βασικών αναγκών τους, όπως το φαγητό, ο έρωτας, η ανάγνωση, έχουν καταντήσει «προϊόντα» προς εκμετάλλευση.

Ζούμε στον κόσμο του διαδικτυακού παιχνιδότοπου τρέφοντας την ψευδαίσθηση της «ανοιχτής, πανανθρώπινης ελευθερίας», του «δημόσιου διαλόγου», αγνοώντας ότι ο πολύχρωμος αυτός κόσμος της διαδραστικής εικόνας είναι απλώς προέκταση του φυσικού μας κόσμου. Αγνοώντας ότι στο βαθμό που ο φυσικός κόσμος έχει καταντήσει μια στυγνή και βάρβαρη αγορά, που υποτάσσει κάθε δίκαιο και ηθική στους νόμους του άγριου χρηματιστικού κέρδους, το ίδιο ακριβώς ισχύει και στον διαδικτυακό. Πέρα από την όποια αδιαμφισβήτητη χρησιμότητα του διαδικτύου, ως εργαλείου, ζούμε σε ένα απέραντο ψηφιακό εργοστάσιο όπου οι πάντες, είτε μας αρέσει είτε όχι, διαθέτουμε ακατάπαυστα τις υπηρεσίες μας, το χρόνο μας, τη ζωή μας.

Οι άνθρωποι πορεύονται, πλέον, διδασκόμενοι να μην ελπίζουν κάτι καλύτερο από το προσωπικό, εθισμένοι στο να αντικρίζουν τον κόσμο με τα τρύπια μάτια της Μπάρμπι, μαθαίνοντας ότι το πιο σημαντικό πράγμα στη ζωή είναι το εύκολο, γρήγορο κέρδος, χάνοντας το βιβλίο και το διάβασμα ως εργαλείο ζωής.

Ωστόσο, βιβλίο εστί παραμυθία και απάντηση. Με το βιβλίο γαληνεύουν ο νους και η ψυχή, για να μπορέσουν να ξανακοιταχτούν στο μαγικό τους καθρέφτη και να πλάσουν το όραμα της επόμενης μέρας. Βιβλίο και διάβασμα οδήγησαν το ανθρώπινο γένος στην εξέλιξη, μέσα από την ευγένεια κάθε συναισθήματος. Με το βιβλίο και το διάβασμα θα αντιμετωπιστούν, εκ νέου, οι παραλογισμοί των δύσμοιρων καιρών μας. Με όπλα διαχρονικά πνευματικά, με στρατούς εννοιών, με ήθος και αξιοπρέπεια θα αντιμετωπιστούν οι ξύλινοι έως ανόητοι λόγοι, οι γυρολόγοι πωλητές των ανθρώπινων αναγκών. Η αναδημιουργία ενός καλύτερου, δικαιότερου

κόσμου, ξεκινά από εδώ, από τις σκέψεις που αναδύονται μέσα από τις γραμμές των βιβλίων και των κειμένων.

Ας γίνουν οι τόποι του βιβλίου τόποι απόδρασης, η σκέψη τόπος προορισμού, οι χάρτινες σελίδες ριπές θαλασσινής αύρας χειμώνα – καλοκαίρι και οι γειτονιές των καταφρονεμένων γειτονιές των βιβλιοφάγων: οι καταφρονεμένοι θα πάψουν να είναι οι αμελητέοι του συστήματος και θα γίνουν οι σκεπτόμενοι κριτές του.

Ας διαβάζουμε στους δρόμους. Σε πεζούλες, σε παγκάκια, σε πάρκα. Εκεί που το κείμενο αναπνέει μακριά από τα θερμοκήπια της πλήξης. Εκεί που οι λέξεις μπλέκουν με τις μορφές, η ποίηση των στίχων με τον πεζό των πεζοδρομίων, εκεί που οι εικόνες μπλέκουν με τις εικόνες. Ας διαβάζουμε στο μετρό, στα τρόλεϊ, στα λεωφορεία, αφήνοντας τον συνειρμό να τρέχει γρηγορότερα από το συρμό.

Ας κάνουμε τα πάντα στη ζωή μας έχοντας δίπλα μας ένα βιβλίο. Ας τρώμε παρέα με ένα βιβλίο, ας πίνουμε κρατώντας ένα βιβλίο, ας κοιμόμαστε συντροφιά με ένα βιβλίο. Οι σελίδες του αναζητούν χώρο στα πιο πυκνοκατοικημένα ράφια της ψυχής μας. Από το σπίτι, από τη δουλειά, από το δρόμο, ας χαρίσουμε ένα βιβλίο, ας ανταλλάξουμε ένα βιβλίο, ας στείλουμε ένα βιβλίο, ας δώσουμε ένα βιβλίο στον άλλον. Είναι η μόνη απάντηση στους διαταραγμένους καιρούς μας, όπου η ψυχή ψάχνει κάπου να πιαστεί, όπου τα μάτια αναζητούν την ελπίδα, όπου ο νους αγωνιά να γοητευτεί για να πράξει.

Ήρθε η ώρα να ξαναμυηθούμε στη σοφία των αιώνων, με το βιβλίο. Ας γίνει, λοιπόν, η ανάγκη γνώση και επίγνωση. Οι βιβλιοθήκες, οι τόποι βιβλιοσυναντήσεων είναι ανοιχτά και μας περιμένουν. Ας πράξουμε μια επανάσταση. Ας αντισταθούμε στην απομόνωση και στον κοινωνικό αποκλεισμό. Ας σηκωθούμε από τον καναπέ της τηλεόρασης και ας πάμε σε μια συνάντηση συγγραφέων. Για μας γράφουν, ακόμη κι όταν είναι κλεισμένοι στο σύμπαν τους. Το δικαιούμαστε, καθώς τα βιβλία είναι ανοιχτά σε όλους ανεξαιρέτως, είναι πιο ελεύθερα και δημοκρατικά ακόμη κι από αυτούς που τα γράφουν.

Και, ναι, είναι η φυγή από την πραγματικότητα μέσα στην πραγματικότητα, είναι το νυχτερινό ραντεβού, η ανάπαυλα την ώρα της ξεκούρασης, η απογευματινή σιέστα με παγωμένο κοκτέιλ κάτω από τον ήλιο ή με παγωτό σοκολάτα.

Οι λέξεις, οι σκέψεις, μας ανοίγονται απλόχερα. Είναι εκεί για μας. Ο αναγνώστης έχει πια τον πρώτο λόγο. Ο πολίτης έχει πια τον πρώτο λόγο. Ας γίνει, λοιπόν, ο πολίτης αναγνώστης και ο αναγνώστης πολίτης. Τότε, το συλλογικό νόημα της επίγνωσης θα' ναι τόσο εκκωφαντικό, που κανείς δεν θα μπορεί να το αγνοήσει.

Τότε η επανάσταση της ανάγκης θα έχει γίνει πράξη.

ΤΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΗΛΗΚΙΟ

Γράφει ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ψάχνοντας στην παλιά κασέλα στο υπόγειο (κελάρι) του πατρικού μου σπιτιού, να βρω κάποιο παλιό βιβλίο ήταν εκεί κρεμασμένο στον τοίχο το παλαιό μου Μαθητικό Πηλήκιο (καπέλο) που φορούσαμε τότε μαθητές στο Γυμνάσιο υποχρεωτικά. Είναι σκοροφαγωμέν τριμμένο, αραχνιασμένο, σκονισμένο, πολύ παλιό. Τα μικρά εγγονάκια μου, με ρώτησαν τι καπέλο είναι αυτό παππού; Το φορούσες εσύ;

- Ναι παιδιά, έτσι ήταν τότε οι μαθητές. Τώρα δεν φοράνε οι μαθητές. Ήταν ένα όμορφο καπέλο με την κουκουβάγια μπροστά, με γύσο και αριστερό δεξιά της κουκουβάγιας είχε τα γράμματα Γ. Π. (Γυμνάσιο Πωγωνιανής). Ήταν κατάλοιπο της Ε.Ο.Ν. (Εθνική Οργάνωση Νεολαίας), Νεολαία της δικτατορίας Ι. Μεταξά). Ήταν υποχρεωτικό να το φορούμε. Κατά κάποιο τρόπο το χειμώνα μας προστάτευε και από το κρύο, γιατί τότε κουρεύαμε υποχρεωτικά σύρριζα τα μαλλιά, γουλί που λέμε και ο κ. Γυμνασιάρχης με αυστηρή φωνή έλεγε το γνωστό· κεφαλή "εν χρω κεκαρμένη".

Έδειχνε σεβασμό προς τους καθηγητές μας. Όταν τους χαιρετούσαμε βγάζαμε το πηλήκιο, και στους γεροντότερους. Γενικά σε όλους. Ακόμη το βγάζαμε στην προσευχή, στην Εκκλησία και στην τάξη.

Ένας φιλόλογος, μας έβαλε ερώτηση άσκηση, γενικά να βρούμε από που προέρχεται αυτή η λέξη.

Βρήκαμε, λοιπόν, στα λεξικά:

Πηλήκιο= καπέλο-στρατιωτικό, εδώ μαθητικό. Αρχαίο ουσιαστικό από την αρχαία λέξη πήληξ (είδος κράνου καπέλο). Είναι κι αυτό ένα είδος εξαρτήματος της ανδρικής και γυναικείας ενδυμασίας διαφόρων σχημάτων και σχεδίων, για ομορφιά αλλά και προστατευτικό του κεφαλιού από το κρύο ή τον ήλιο. Πολλές φράσεις λέμε. Βγάζω το καπέλο μου σε κάποιον β) αυτό είναι άλλο καπέλο, γ) παίρνω το καπέλο ή καπελάκι μου και φεύγω (ως απειλή γενική ή ατομική κ.ά.

Στις πρώτες τάξεις το φορούσαμε με περηφάνεια.

Αργότερα μας έγινε ενοχλητικό. Ήταν όμως υποχρεωτικό. Αργότερα-πολύ αργότερα, καταργήθηκε το μαθητικό πηλήκιο και η μαθητική ποδιά.

Τα πάντα αλλάζουν. Αλλοίμονο αν δεν άλλαζαν. Ο αρχαίος φιλόσοφος Ηράκλειτος έλεγε: "Τα πάντα ρει και ουδέν μένει πάγιον". Τίποτε δεν μένει σταθερό και αναλλοίωτο. Κι έτσι πρέπει να γίνεται. Η κοινωνία εξελίσσεται.

Πολλές φωτογραφίες έχουμε εμείς οι παλιοί μαθητές τους Γυμνασίου Πω-

γωνιανής με τα πηλήκιά μας.

Μια όμως εκδήλωση που κάναμε προς τιμήν του προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κάρολου Παπούλια στις 19 Φεβρουαρίου 2010 παλιού μαθητή του Γυμνασίου Πωγωνιανής στο Ξενοδοχείο "Γράντ Σεράϊ-Ξενία" στα Γιάννενα, ήταν μια εξαιρετική εκδήλωση. Εκεί του φορέσαμε το παλιό του μαθητικό Πηλήκιο. Φροντισμένη εκδήλωση συναισθηματικά πλημμυρισμένη από μνήμες, βιώματα, αναπολήσεις και αναμνήσεις, από τα μαθητικά χρόνια στο Γυμνάσιο Πωγωνιανής.

Ο Πρόεδρος φανερά συγκινημένος δάκρυσε και θυμήθηκε τα δύσκολα εκείνα χρόνια και καμάρωνε με το πηλήκιο και μας ευχαρίστησε όλους.

Αυτά θυμήθηκα βλέποντας το παλιό μου μαθητικό πηλήκιο του Γυμνασίου Πωγωνιανής, κρεμασμένο στο κελάρι του πατρικού μου σπιτιού.

Σωκράτης Οικονόμου
τέως Σχολικός Σύμβουλος
Ειδικής Αγωγής Πρωτοβάθμιας
Εκπαίδευσης

Μαθητές του Γυμνασίου Πωγωνιανής πριν από την παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου του έτους 1954.
Τρίτος από αριστερά ο Σωτήρης Τουφίδης και σημαιοφόρος ο γράφων.

ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Ο τόπος των πέτρινων γεφυριών

ΤΟ ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΑΜΠΕΛΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ ΣΕ ΕΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

Το φυσικό και μουσειακό περιβάλλον αποτελεί χώρο "ζωντανής" αποτύπωσης του παρελθόντος και μέσα από διαδικασίες παρατήρησης, μελέτης και ψυχαγωγίας, μπορει να αποδειχθεί ιδιαίτερα επωφελές για επισκέπτες όλων των ηλικιών. Η σύγχρονη αντίληψη σχετικά με τη μουσειακή διαδρομή προωθεί και συνδέει άρρηκτα την ενεργή συμμετοχή του θεατή με την θεωρητική γνώση αναδεικνύοντας τον εκπαιδευτικό ρόλο των εκθεμάτων με άμεσο και εύληπτο τρόπο.

Με γνώμονα τα παραπάνω, ο Δήμος Κόνιτσας προσκαλεί τους μαθητές όλων των βαθμίδων, τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς και κάθε ενδιαφερόμενο να επισκεφθούν δωρεάν τόσο το Μουσείο Οίνου και Αμπέλου της Ηπείρου και την μόνιμη Φωτογραφική Έκθεση όσο και το παραδοσιακό, πέτρινο, μονότοξο γεφύρι στη νοτιοδυτική άκρη της πόλης της Κόνιτσας.

Το Μουσείο Οίνου και Αμπέλου της Ηπείρου, που βρίσκεται στην είσοδο της πόλης απέναντι από το τρίτο Δημοτικό Σχολείο Κόνιτσας, εκαινιάστηκε το Σεπτέμβριο του 2017 και αποτελεί μέρος του προγράμματος WINE-NET. Ο επισκέπτης έχει τη δυνατότητα να ενημερωθεί με ιστορικά στοιχεία, αλλά και να γνωρίσει αυθεντικά αντικείμενα, που μαρτυρούν την σπουδαιότητα της διαχρονικής σημασία τους οίνου και των παράγωγών του στον ελλαδικό χώρο και σχετίζονται με την διαδικασία καλλιέργειας, συγκομιδής και οινοποίησης.

Σε απόσταση 500 μ. από το Μουσείο βρίσκεται η μόνιμη Φωτογραφική Έκθεση του Δήμου Κόνιτσας. Στεγάζεται σε αναστηλωμένο παραδοσιακό κτίριο το οποίο χρονολογείται στην οθωμανική περίοδο και κατασκευάστηκε για να χρησιμοποιηθεί ως νηπιαγωγείο. Από το 1993 λειτουργεί στο κτίριο Φωτογραφική Έκθεση στην οποία αποτυπώνεται η μακραίωνη περίοδος της ανθρώπινης παρουσίας στην ευρύτερη πριοχή της Κόνιτσας από την παλαιολιθική εποχή μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα.

Πιο συγκεκριμένα εκτίθενται φωτογραφίες:

- Ευρημάτων από την παλαιολιθική εποχή (ανασκαφή Μποϊλα) κοντά στην έξοδο του ποταμού Βοϊδομάτη.
- Μνημείων, κυρίως εκκλησιών και

μοναστηριών, της ευρύτερης περιοχής της Κόνιτσας.

• Αγιογραφιών του 17ου αιώνα, έργα σημαντικών ζωγράφων, οι οποίοι κατάγονται από το χωριό Χιονιάδες Κόνιτσας.

Στη νοτιοδυτική άκρη της πόλης, ακριβώς στην είσοδο της χαράδρας του ποταμού Αώου, βρίσκεται το μεγάλο πέτρινο, μονότοξο γεφύρι της Κόνιτσας, το οποίο κτίστηκε το 1870-71 από ομάδα 50 μαστόρων με επικεφαλής τον πρωτομάστορα Ζιώγα Φρόντζο από την Πυρσόγιαννη. Έκτοτε και για πάρα πολλά χρόνια, υπήρξε ο βασικός τρόπος διέλευσης του ποταμού, συνδέοντας Ήπειρο και Μακεδονία, και εξυπηρετώντας ταξιδιώτες και καραβάνια από την ευρύτερη περιοχή, ενώ πλέον αποτελεί πόλο έλξης για τους επισκέπτες.

Με εκτίμηση
ο Δήμαρχος
Ανδρέας Ζ. Παπασπύρου

ΕΡΓΟ: «ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΔΙΚΤΥΟΥ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ Δ.Κ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΛΥΜΑΤΩΝ ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ» ΣΤΟ ΠΕΠ ΗΠΕΙΡΟΥ «ΗΠΕΙΡΟΣ 2014-2020».

Μετά από επίμονη προσπάθεια ωρίμανσης των απαιτούμενων μελετών, υπεβλήθη 28 Ιανουαρίου 2019 στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ηπείρου «ΗΠΕΙΡΟΣ 2014-2020» η πρόταση υλοποίησης του έργου «Κατασκευή Δικτύου Αποχέτευσης Δ.Κ. Κόνιτσας και Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων Δήμου Κόνιτσας.

Το έργο ως μέτρο στοχεύει στη βιώσιμη διαχείριση των αστικών λυμάτων της Δημοτικής Κοινότητας Κόνιτσας, καθώς η πόλη δε διαθέτει εσωτερικό δίκτυο ακαθάρτων, ούτε Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων. Ως εκ τούτου, προβάλλεται επιτακτική η ανάγκη άμεσης λήψης μέτρων, ώστε να αποκατασταθεί η οικολογική ισορροπία στην περιοχή.

Το έργο αντιμετωπίζει αποτελεσματικά και οριστικά μια βασική και υψίστης προτεραιότητας ανάγκη των κατοίκων και απαίτηση δεκαετιών στο πλαίσιο των Ευρωπαϊκών οδηγιών για την προστασία των υδάτων. Με την υλοποίησή του, εξασφαλίζεται η καλή ποιότητα των υδάτινων πόρων της περιοχής σε βάθος εικοσαετίας.

Ευχαριστούμε θερμά την Περιφέρεια Ηπείρου, τον Περιφερειάρχη κ. Αλέξανδρο Καχριμάνη για το συνεχές ενδιαφέρον του σχετικά με την αντιμετώπιση σοβαρών προβλημάτων της περιοχής, την αρμόδια Αντιπεριφερειάρχη κα Τατιάνα Καλογιάννη για τη σημαντική αρωγή και την καθοριστική υποστήριξη στη διαδικασία ωρίμανσης της υποβολής της πρότασης, καθώς και την Τεχνική Υπηρεσία

του Δήμου για τη μεθοδική και αποτελεσματική προώθηση της διαδικασίας σύνταξης των απαιτούμενων μελετών και τη συγκρότηση του σχετικού φακέλου υποβολής της πρότασης.

Αναμένουμε την ένταξη του ιδιαίτερα σημαντικού αυτού έργου, η οποία πιστεύουμε βάσιμα ότι σύντομα θα πραγματοποιηθεί, γιατί υπάρχει η βούληση και όλες οι προϋποθέσεις ένταξης.

ΕΠΙΔΟΤΟΥΜΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΑΓΡΟΤΕΣ

Στο γραφείο Αγροτικής Ανάπτυξης του Δήμου Κόνιτσας γίνεται μελέτη των προγραμμάτων Αγροτικής Ανάπτυξης, που βρίσκονται σε εξέλιξη αυτή την περίοδο. Από τη μέχρι στιγμής μελέτη, προκύπτουν ορισμένα προγράμματα, που θεωρούνται ενδιαφέροντα για τους συμπολίτες μας. Παραθέτουμε παρακάτω εν περιλήψει το κάθε πρόγραμμα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ 2014-2020

ΕΠΙΔΟΤΟΥΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ (ΓΕΩΡΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΕΣ)

1. Ενισχύσεις σε περιοχές που χαρακτηρίζονται από φυσικά ή άλλα ειδικά μειονεκτήματα.

΄Υπομέτρο 13.1 Χορήγηση αντισταθμιστικής ενίσχυσης ενεργών αγροτών (γεωργών και κτηνοτροφών) βάσει των καλλιεργούμενων εκτάσεων σε ορεινές περιοχές.

Περίοδος υποβολής: Με την υποβολή της δήλωσης ΟΣΔΕ

https://www.espa.gr/Lists/Proclamations/Attachments/3799/paa 180402 Pros klisi Metro 13.pdf

2. Βιολογικές καλλιέργειες - 3η Πρόσκληση Αναμένεται

Ενισχύσεις για τη μετατροπή και διατήρηση σε βιολογικές πρακτικές και μεθόδους παραγωγής στην γεωργία. Αφορά αγροτεμάχια με αροτραίες καλλιέργειες (αραβόσιτος κτηνοτροφ ικός, αραβόσιτος εδώδιμος, χειμερινά σιτηρά, μηδική, τριφύλλι, άλλα κτηνοτροφικά ψυχανθή) ή/και μόνιμες καλλιέργειες (ελαιοκομία, σταφίδα, επιτραπέζια σταφύλια, και οινοποιήσιμα σταφύλια, ακρόδρυα), όσπρια, φυλλώδη λαχανικά - σταυρανθή, βολβώδη, καρότο, πατάτα.

Περίοδος υποβολής: 19/2/2019 - 21/3/2019

https://www.espa.gr/Lists/Proclamations/Attachments/4239/paa 181231 Prok irixi Viologikes kaliergeies.pdf

3. Δράση 10.1.09 - Διατήρηση απειλούμενων αυτόχθονων φυλών αγροτικών ζώων-2η Πρόσκληση Αναμένεται τον Μάρτιο.

Νέοι εν δυνάμει δικαιούχοι κάτοχοι φυλών αγροτικών ζώων που απειλούνται με εξαφάνιση - Δικαιούχοι της 1ης πρόσκλησης οι οποίοι: α) επιθυμούν να ενταχθούν για διαφορετική κατηγορία ζωικού κεφαλαίου ή και για την ίδια ζωική κατηγορία αλλά για διαφορετική φυλή αγροτικών ζώων. β) έχουν ανακαλέσει την αίτηση στήριξης τους από την 1η πρόσκληση.

Περίοδος υποβολής: Προϋπόθεση για την υποβολή της αίτησης στήριξης είναι να έχει προηγηθεί από τους υποψηφίους η υποβολή της Ενιαίας Αίτησης Ενίσχυσης (ΕΑΕ) έτους 2019.

http://www.minagric.gr/images/stories/docs/agrotis/PROGRAMATA AGRO ANAPTITH /anakoinosi metrol00109 020119.pdf

4. Υπομέτρο 6.3 «Ανάπτυξη μικρών γεωργικών εκμεταλλεύσεων» Αναμένεται τον Μάρτιο.

http://www.minagric.gr/index.php/el/for-farmer-2/programma-agrotikis-anaptyksis-2014-2020-proskliseis-metron/7639-ypometro-6-3-160119

Στα άρθρα 6,7,8, και 9 αναγράφονται τα κριτήρια επιλεξιμότητας. Υπεύθυνοι εφαρμογής οι κατά τόπους ΔΑΟΚ.

5. Αναμένεται στο επόμενο διάστημα και η πρόσκληση για τα τοπικά LEADER (Υπεύθυνος τοπικών προγραμμάτων Αναπτυξιακή Ηπείρου, τηλέφωνο: 2651036686).

Για περισσότερες πληροφορίες, καλέστε στο Γραφείο Αγροτικής Ανάπτυξης Δήμου Κόνιτσας: 2655360325.

Παιδ. Σταθμός, Προσωπικό και παιδιά 1950.

Καλίτσα Ντακοβάνου, Μάχη Κυρίτση, Σουλτάνα Γαλάνη, Ασπασία Βλαχοπούλου, Κούλα Δημητρίου, Σπυριδούλα Μήτση, Ελευθερία Τσάγκα, Αρετή Ζήκα, Κατίνα Παπαδοπούλου και Μάνα η Βασιλείου κ.α.

Από το Φωτογραφικό Λεύκωμα «Ευχαριστούμε Ουγγαρία»

Εύθυμα και ... σοβαρά

1. Ο διαχρονικός τύπος του Έλληνα "καταφερτζή"

Ο "καταφερτζής" είναι συχνή περίπτωση ανθρώπου στη χώρα μας. Δεν του χρειάζονται γράμματα, απολυτήρια, διπλώματα, η σοφία του Αριστοτέλη για να εισχωρήσει παντού, να αναρριχηθεί καταλαμβάνοντας ύψιστα αξιώματα. Μπορεί να φτάσει μέχρι την θέση προέδρου εταιρείας ή δημόσιου οργανισμού. Δημοτικός σύμβουλος, αντιδήμαρχος, υποψήφιος δήμαρχος, βουλευτής, υφυπουργός, υπουργός κ.λπ. Χτίζει μέγαρα, προσκαλείται σε πρεσβείες, συντρώγει με αξιωματούχους και καλείται σε συνέδρια. Μπορεί ο καταφερτζής να μην είναι εύγλωτος σε κάποιες περιπτώσεις, αλλά είναι πάντα σε ετοιμότητα, γνωρίζει όλους τους δημοσιογράφους και περιποιείται ιδιαιτέρως τους ισχυρούς. Για τον καταφερτζή τα πάντα είναι δυνατά. Ξεγελά έμπειρους πολιτικούς ή πολιτευτές, ιερείς και μητροπολίτες, αλλά και ειδικούς επιστήμονες. Τα κύρια όπλα του είναι το χαμόγελο. Το φορά με εντυπωσιακή ευκολία. Χαμογελά στα ευχάριστα αλλά και στα δυσάρεστα, στους γάμους αλλά και στις κηδείες, ακόμα και όταν τον βρίζουν. Δεν θίγεται, απλά χαμογελάει. Ποτέ δεν ασχολείται με σοβαρά ζητήματα και, προπαντός, δεν άνοιξε ποτέ κάποιο βιβλίο. Δεν καταδέχτηκε να κουράσει το μυαλό του με τον Όμηρο, τον Πίνδαρο, τον Θουκυδίδη, τον Πλάτωνα ή τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο. Δεν ασχολήθηκε ούτε στο ελάχιστο με τα μαθηματικά ή την γεωμετρία. Είναι άνθρωπος της ημέρας αλλά και της νύχτας. Δεν λείπει από τις λέσχες και τις κοινωνικές συναθροίσεις και αν είναι άντρας, ο γυναικόκοσμος τον θαυμάζει ιδιαίτερα. Μόλις ξημερώνει ο Θεός την ημέρα τρέχει να επισκεφτεί επισήμους. Βρίσκεται στους προθαλάμους υπουργών, βουλευτών και ισχυρών. Τρέχει σαν λαγωνικό. Τον καταφερτζή τον έχουν διακωμωδήσει συχνά οι μεγάλοι κωμωδιογράφοι μας Δημήτρης Ψαθάς, Νίκος Τσιφόρος κ.λπ. Με την πένα του ο Ψαθάς έγραψε ότι ο τύπος αυτός κατορθώνει να περνά με την πρώτη επαφή στην οικειότητα, να χτυπά φιλικά τους ώμους και να καλλιεργεί σχέσεις που θα του χρησιμεύσουν. Αν ρωτηθεί τι επάγγελμα κάνει, δυσκολεύεται να το καθορίσει επακριβώς. Κατέχει θέση συνήθως δημοσίου υπαλλήλου, αλλά δεν εργάζεται γιατί κατάφερε να αποσπάται σε βουλευτές, οργανισμούς, κόμματα κ.λπ. Ο Τσιφόρος με το σενάριό του στην ταινία "Ο καταφερτζής" (με τον αείμνηστο Θανάση Βέγγο και άλλους γνωστούς ηθοποιούς), περιγράφει έναν τύπο καταφερτζή που τα καταφέρνει όλα χωρίς να σπουδάσει τίποτα, χωρίς να κοπιάζει ή να ιδρώνει. Απένταρος και άνεργος, φροντίζει να εξασφαλίζει τα προς το ζην εκμεταλλευόμενος φίλους, γνωστούς και συγγενείς. Στην ταινία ο Θ. Βέγγος "βαπτίστηκε" ξεναγός. Χωρίς να γνωρίζει ξένες γλώσσες, ξεναγούσε τουρίστες στην Ακρόπολη. Διότι το μόνο προσόν του καταφερτζή είναι η "επιτηδειότητα". Επίσης σαν ξεναγός ενώ βρίσκεται στην Βουλιαγμένη λέει πως είναι η Νεμέα ή να λέει επίσης ότι ο τάφος του Αγαμέμνονα είναι με-

γάλος γιατί τον έθαψαν καμιά δεκαριά φορές.

Πληγή αγιάτρευτη επομένως για τη χώρα διαχρονικά ο καταφερτζής. Πολλές φορές ταυτίζεται με τον κατεργάρη ή τον συχνά χρησιμοποιούμενο τελευταία, γνωστό όρο λαμόγιο. Πολλοί είναι οι λόγοι που ευδοκιμεί αυτός ο τύπος από χρόνια στη χώρα μας. Ο κυριότερος είναι ότι δεν υπάρχει πολλές φορές αξιοκρατία, οι νόμοι δεν εφαρμόζονται, επικρατούν τα "μέσα" και οι "γνωριμίες"και κυρίως η μάστιγα της κομματοκρατίας.

2. Άντρες και γυναίκες δύο όψεις του αυτού νομίσματος

α) Στην πολιτική, αν θες να ειπωθεί κάτι, ρώτα έναν άντρα. Αν θες να γίνει κάτι, ρώτα μια γυναίκα.

β) Οι γυναίκες προσπαθούν να καταλάβουν, ενώ οι άντρες προσπαθούν να είναι κατανοητοί.

γ) Η μέση γυναίκα προτιμά την ομορφιά από το μυαλό, γιατί ο μέσος άντρας βλέπει καλύτερα απ'ότι σκέφτεται.

δ) Πες σε μια γυναίκα ότι είναι όμορφη και ο διάβολος θα της το επαναλάβει εκατό φορές.

ε) Σε ένα πράγμα συμφωνούν άντρες και γυναίκες. Και οι δυό δεν εμπιστεύονται τις γυναίκες.

στ) Οι γυναίκες προτιμούν τα άκρα: είναι είτε χειρότερες είτε καλύτερες από τον άντρα.

Μαρινος Σπηλιοπουλος

Μετεωρολογικά στοιχεία από τον σταθμό του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών στην Κόνιτσα σε συνεργασία με το Metar.gr. (www.metar.gr)
Θέση Σταθμού: Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Κόνιτσας-Πραμάντων (υψόμ. 530m)
Ιστοσελίδα Σταθμού: http://penteli.meteo.gr/stations/konitsa/

Νοέμβριος 2018					
Θερμοκρασία (°C)			Υετός (mm)	Ημέρες βροχής (>0,2mm)	Επικρατών άνεμος
Μέση	Μέγιστη	Ελάχιστη			
11,6	28,0	0,9	130,8	15	BBA

Δεκέμβριος 2018					
Θερμοκρασία (°C)			Υετός (mm)	Ημέρες βροχής (>0,2mm)	Επικρατών άνεμος
Μέση	Μέγιστη	Ελάχιστη			
5,1	16,8	-4,8	65,4	11	BA

Ιανουάριος 2019					
Θερμοκρασία (°C)			Υετός (mm)	Ημέρες βροχής (>0,2mm)	Επικρατών άνεμος
Μέση	Μέγιστη	Ελάχιστη			
2,6	12,9	-9,8	248,0	16	BA

Φεβρουάριος 2019					
Θερμοκρασία (°C)			Υετός (mm)	Ημέρες βροχής (>0,2mm)	Επικρατών άνεμος
Μέση	Μέγιστη	Ελάχιστη			
7,1	19,2	-2,2	12,2	4	BBA

ΛΑΓΚΑΔΑ
Η εκπαίδευση σ' ένα Αρχοντοχώρι της Κόνιτσας

Πασχάλη Δ. Μανώλη

Συνέχεια....

Σχολικό έτος 1968-1969

1. Μπλιθικιώτης Βασίλειος Δημ., ετών 6, γεν. 1963
2. Μπλιθικιώτης Αθανάσιος Παναγ., ετών 5, γεν. 1963
3. Μπλιθικιώτης Ιωάννης Ηλία, ετών 5, γεν. 1963
4. Μπλιθικιώτη Πελαγία, Παναγ., ετών 5, γεν. 1963
5. Κατσιώτα Αρτεμισία Ευαγγ., ετών 6, γεν. 1963
6. Κονίνης Ιωάννης Αθαν., ετών 6, γεν. 1963
7. Κονίνη Κλεονίκη Θεοδ., ετών 6, γεν. 1963
8. Ντίνης Θωμάς Μαρίας (Μητρός), ετών 6, γεν. 1963
9. Ντίνης Χαράλαμπος Ιωάνν., ετών 6, γεν. 1963
10. Μανώλη Μαργαρίτα Δημ., ετών 5, γεν. 1964
11. Μούσιος Αθανάσιος Κων/νου, ετών 5 γεν. 1964
12. Χουλής Βασίλειος Κων/νου, ετών 5, γεν. 1964
13. Ντίνης Θεοφάνης Σπυρίδ., ετών 5, γεν. 1964
14. Μπλιθικιώτης Δημήτριος Νικολ., ετών 5, γεν. 1964
15. Μπλιθικιώτης Δημήτριος Γεωρ., ετών 5, γεν. 1964
16. Νάτσης Πέτρος Ιωάννου, ετών 5, γεν. 1964
17. Νάτσης Νικόλαος Φωτίου, ετών 5 γεν. 1964
18. Τσουμάνη Ευσταθία Χρήστου, ετών 4, γεν. 1965.

Η εγγραφή τους έγινε στις 21 Σεπτεμβρίου 1968

Σχολικό έτος 1969-1970

1. Νάτσης Νικόλαος Φωτ., ετών 5, γεν. 1964
2. Νάτσης Πέτρος Ιωάνν., ετών 5, γεν. 1964
3. Ντίνης Θεοφάνης Σπυρ., ετών 5, γεν. 1964
4. Μπλιθικιώτης Δημήτριος Νικ.., ετών 6, γεν. 1964
5. Χουλής Βασίλειος Κων/νου, ετών 5, γεν. 1964
6. Μούσιος Αθανάσιος Κων/νου, ετών 5, γεν. 1964
7. Μπλιθικιώτης Δημήτριος Νικ., ετών 5, γεν. 1964
8. Τσουμάνη Ευσταθία Χρήσ., ετών 5 γεν. 1965
9. Κονίνη Εμορφίλη Θεοδ., ετών 4, γεν. 1965
10. Ντίνης Δημήτριος Ιωάνν., ετών 4, γεν. 1965
11. Νάτσης Αθανάσιος Παναγ., ετών 4, γεν. 1965
12. Μπλιθικιώτης Ευάγγελος Παναγ., ετών 4, γεν. 1965
13. Κατσιώτα Ελευθερία Ηλία, ετών 4, γεν. 1965
14. Ντίνης Νικόλαος Μιχαήλ, ετών 4, γεν. 1965
15. Νάτση Πολυξένη Γρηγ., ετών 4, γεν. 1965
16. Νάτση Άννα Πέτρου, ετών 4, γεν. 1965

Η εγγραφή τους έγινε στις 28 Σεπτεμβρίου 1969

Σχολικό έτος 1970-1971

1. Κονίνη Εμορφίλη Θεοδ., ετών 5 γεν. 1965
2. Κατσιώτα Ελευθερία Ηλία, ετών 5, γεν. 1965
3. Νάτση Πολυξένη Γρηγ., ετών 5, γεν. 1965
4. Νάτση Άννα Πέτρου, ετών 5, γεν. 1965
5. Ντίνης Νικόλαος Μιχαήλ, ετών 5, γεν. 1965
6. Ντίνης Δημήτριος Ιωάννου, ετών 5, γεν. 1965
7. Νάτσης Αθανάσιος Παναγ., ετών 5, γεν. 1965
8. Μπλιθικιώτης Ευάγγελος Παναγ., ετών 5, γεν. 1965
9. Κατσιώτας Δημήτριος Θεοδ., ετών 4, γεν. 1966
10. Κουτσούκης Παναγιώτης Αθαν., ετών 4, γεν. 1966
11. Κληματάς Χαράλαμπος Κων/νου, ετών 4, γεν. 1966
12. Μπλιθικιώτγης Γρηγόριος Αθαν., ετών 4, γεν. 1966
13. Μπλιθικιώτη Αρετή Ανδρέου, ετών 4, γεν. 1966
14. Μούσιος Χαράλαμπος Κων/νου, ετών 4, γεν. 1966
15. Μπλιθικιώτης Βασίλειος Γεωρ., ετών 4, γεν. 1966
16. Αδάμου Ακριβούλα Κων/νου, ετών 4, γεν. 1966
17. Χουλής Γέωργιος Κων/νου, ετών 4, γεν. 1966
18. Μπλιθικιώτης Παντελής Νικ., ετών 4, γεν. 1966
19. Νάτση Δημητρούλα Γρηγ., ετών 4, γεν. 1966
20. Ντίνη Αλεξάνδρα Χρήστου, ετών 4, γεν. 1966

Η εγγραφή τους έγινε στις 10 Σεπτεμβρίου 1970

Σχολικό έτος 1971-1972

1. Κατσιώτας Δημήτριος Θεοδ., ετών 5, γεν. 1966
2. Κουτσούκης Παναγιώτης Αθαν., ετών 5, γεν. 1966
3. Κληματάς Χαράλαμπος Κων/νου, ετών 5, γεν. 1966
4. Μπλιθικιώτης Γρηγόριος Αθαν., ετών 5, γεν. 1966
5. Μπλιθικιώτη Αρετή Ανδρέου, ετών 5, γεν. 1966
6. Μούσιος Χαράλαμπος Κων/νου, ετών 5, γεν. 1966
7. Αδάμου Ακριβούλα Κων/νου, ετών 5, γεν. 1966
8. Χουλής Γεώργιος Κων/νου, ετών 5, γεν. 1967
9. Μπλιθικιώτης Παντελής Νικ., ετών 5, γεν. 1967

10. Νάτση Δημητρούλα Γρηγ., ετών 5, γεν. 1967
11. Ντίνη Αλεξάνδρα Χρήστου, ετών 5, γεν. 1967
12. Κληματάς Παναγιώτης Κων/νου, γεν. 1968
13. Κονίνης Απόστολος Θεοδ., γεν. 1967
14. Μανώλη Ανθούλα Ανασ., γεν. 1967
15. Μανώλη Ευγενία Ιωάννου, γεν. 1967
16. Μπλιθικιώτη Γιαννούλα Ανδρέου, γεν. 1967
17. Μπλιθικιώτη Διαμαντούλα Αθαν., γεν. 1967
18. Νάτσης Βασίλειος Ηλία, γεν. 1967
19. Νάτση Λαμπρινή Ιωάννου, γεν. 1967
20. Ντίνης Δημήτριος Κων/νου, γεν. 1967
21. Τσουμάνη Ελένη Χρήστου, γεν. 1967

Η εγγραφή τους έγινε στις 10 Σεπτεμβρίου 1971

Η ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΙΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Υπό του Υποστράτηγου εα Ιωάννη Δάφνη

Η ευχή των εκπροσώπων της εκκλησίας *«Υπέρ της ειρήνης σύμπαντος του κόσμου ευσταθείας σε συνδυασμό με το τροπάριο Βασιλείου του Μεγάλου τα των ανθρώπων ήθη κατεκόσμησας»* από το ρήμα κοσμώ συμπυκνώνουν τις ενδόμυχες επιθυμίες των απανταχού χριστιανών. Στα πλαίσια αυτά και μέσα στο πνεύμα συνεργασίας των δύο ομάδων Μολυβδοσκεπαστινών, αυτών που διαβιούν στην Αθήνα με αυτούς που κρατούν τις ρίζες στο χωριό, διοργάνωσαν από κοινού μία "δίδυμη" πατροπαράδοτη εκδήλωση και στους δύο τόπου (που απέχουν μεταξύ τους 500 χιλιόμετρα) την 27-1-2019, επί τη εισόδω ημών εις τον νέον ενιαυτόν.

Τον συντονισμό, χοροστατούντος του ιερέως Αποστόλου Νάκου των επί μέρους εκδηλώσεων είχαν εις μεν το χωριό ο πρόεδρος Ανδρέας Νάκος και ο Σταμάτης Πρόκος εις δε την Αθήνα (Λέσχη Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων) ο πρόεδρος Συνδέσμου Απόστρατων Αξιωματικών Ελληνικού Στρατού Αθηνών & Προαστίων Υποστράτηγος Ιωάννης Δάφνης. Ως προς το τελευταίο, στην εκδήλωση παρέστησαν οι εκπρόσωποι της εκκλησίας Αρχιμανδρίτης Σπυρίδων Κατραμάδος, καταγόμενος από το χωριό και ο αιδεσιμότατος πατήρ Γαβριήλ της ενορίας Αγ. Νικολάου Ρηγίλλης Δημότες του Δήμου Φιλοθέης Ψυχικού μέλη Δ.Σ. Συλλογικών Φορέων κα Λένα Δρομάζου, Ναύαρχος Ηλίας Παπαφραντζέσκος, κο Ι. Τσιλιγκιρόγλου, Χ. Κωνσταντόπουλος, Δάφνης Α,Β. Κουνενάνη, Παπαδάτου Σ.Σ. Καλογερόπουλος, Γεωργακοπούλου, Χ. Μπέλλος, Γ. Μονογυιός, Α. Μπράτσος, Μ. Παπαδόπουλος, Τέντα Ε., Δ. Φράγκου, Λ. Παπαγιάννη, Διευθυντής Ρέστειον και πολλοὶ φίλοι περίπου 90 - 100 άτομα. Το πρόγραμμα περιελάμβανε:

Αναπομπή δέησης για το Νέο Έτος παό τους παριστάμενους κληρικούς, κοπή και διανομή Βασιλόπιτας, Γεύμα, εορταστικό μουσικοχορευτικό πρόγραμμα από την Στρατιωτική ορχήστρα της ΑΣΔΥΣ. Αξιοσημείωτο είναι εδώ, η εμφάνιση, επαγγελματικότητα και αποδοτικότητα των ταλαντούχων μελών της Στρατιωτικής

Ορχήστρας, που επιφύλαξαν στους παρόντες ένα επιμελημένο εορταστικό μουσικοχορευτικό ρεπερτόριο, από παραδοσιακά, δημοτικά και ρομαντικά μέχρι μοντέρνα και ρυθμικά λαϊκά τραγούδια της "belle epoque" απογειώνοντας τους πανηγυριστές σε κέφι και ενθουσιασμό. Η Διοίκηση του παρόντος Συνδέσμου Απόστρατων εκφράζει από των στηλών του παρόντος κειμένου τις θερμές ευχαριστίες προς τον υπουργό Εθνικής Αμύνης Ναύαρχου Κον. Ε. Αποστολάκη, Κ. Αρχηγό ΓΕΣ Κ. Διοικητή ΑΣΔΥΣ, για την διάθεση της αίθουσας και της Στρατιωτικής Μουσικής. Εκφράζουμε επίσης τις ευχαριστίες μας και τα συγχαρητήριά μας προς τους: Ταξιάρχους Γ. Ρέλια Μ. Σύρμο Διευθυντή και Υποδιευθυντή της ΛΑΕΔ και στο υπ' αυτούς προσωπικό για την άψογη λειτουργία της Λέσχης και επίσης συγχαίρουμε τους: Αντισυνταγματάρχη Ε. Σαμαρά, Διοικητή της Σ.Μ., τους soloist Λοχαγό Α. Καλπακίδη, Αρχιλοχία Θ. Σαμαρά (τραγούδι, πνευστό) καθώς και τα άλλα μέλη της ορχήστρας για την αποδοτικότητα τους και τον επαγγελματισμό τους.

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΑΝΝΑΔΙΩΤΩΝ «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ»

Κυριακή μεσημέρι, 3 Φεβρουαρίου 2019, όλοι μαζί, μέλη και φίλοι του Συλλόγου μας, μικροί και μεγάλοι, που διαμένουν στην Αθήνα, είχαμε την χαρά και την ευκαιρία να ανταμώσουμε, με αφορμή την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μας για το έτος 2019.

Η εκδήλωσή μας αυτή, πραγματοποιήθηκε σε μία από τις φιλόξενες αίθουσες της ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η συμμετοχή ξεπέρασε κάθε προσδοκία και ξεκίνησε με το καλωσόρισμα και τις ευχές για τον καινούργιο χρόνο, του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Γεωργίου Δερμιτζάκη.

Στη μικρή λαχειοφόρο αγορά που πραγματοποιήθηκε, οι λαχνοί έγκιναν ανάρπαστοι και ο τυχερός αριθμός έλαχε στην Μαρία Χατζή, η οποία κέρδισε ένα Tablet. Το φλουρί της πίτας έλαχε στην Κλαίρη Πορφύρη η οποία κέρδισε δύο βιβλία: α) Μολιστινά, και β) Η επαρχία της Κόνιτσας και η Μόλιστα επί Τουρκοκρατίας του εκλεκτού συγχωριανού μας Χαρίλαου Γκούτου, Ομ. Καθηγητή του Παντείου Πανεπιστημίου. Οι ευχές μας είναι να είναι πάντα καλά με τις οικογένειές τους και τυχερές σε όλη τους τη ζωή.

Στο φετινό Γαναδιώτικο αντάμωμα, προσφέρθηκαν, καφές, αναψυκτικά, εξαιρετικά εδέσματα και υπέροχο τσίπουρο προσφορά του Βασίλη Τζιμινάδη και Γιώργου Δερμιτζάκη.

Ευχαριστούμε πολύ όλους όσοι παρευρέθηκαν στην παραπάνω εκδήλωση και ευχόμαστε ολόψυχα και του χρόνου με υγεία και μεγαλύτερη συμμετοχή.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το Κάπνισμα και τα αρνητικά αποτελέσματα

ΠΟΥΛΙΟΣ ΓΡΕΝΤΖΙΟΣ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ κάπνισμα κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ὅλων τῶν ἐπιστημόνων ποὺ ἔχουν ἀσχοληθῆ μ'αὐτὸ ἔχει ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν ὑγείαν, τόσον ἐκείνων ποὺ καπνίζουν, ὅσον καὶ ἐκείνων ποὺ ἀναγκάζονται νὰ εἰσπνέουν τὸν καπνὸν ποὺ δημιουργοῦν οἱ χρῆστες.

Ἀναλύοντας τὸ κάπνισμα μέσα στὰ λογικὰ ὅρια τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τσιγάρων ἡμερησίως, ἤτοι: Ἀπὸ τὸ 20ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἕως τὸ 90ον καὶ καπνίζοντας 20 τσιγάρα ἡμερησίως, καταλήγομεν εἰς τὰ ἀκόλουθα κατὰ μέσον ὅρον ἀποτελέσματα.

ΕΙΔΟΣ	ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ	ΜΗΝΙΑΙΩΣ	ΕΤΗΣΙΩΣ	ΣΕ 70 ΕΤΗ
ΠΑΚΕΤΑ ΤΩΝ 20 ΤΣΙΓΑΡΩΝ	1	30	365χ1 365	365χ70 = 25.550
ΤΣΙΓΑΡΑ	20	600 (30χ20)	365χ20 = 7.300	730χ70 = 511.000
ΕΙΣΠΝΟΕΣ ΚΑΠΝΟΥ ΜΕ 10 ΑΝΑ ΤΣΙΓΑΡΟ	20χ10=200	200χ30=6.000	6000χ12=72.000	72.000χ70= 5.040.000
ΔΑΠΑΝΗ ΜΕ 4€ ΤΟ ΠΑΚΕΤΟ	4€	4χ30=120 €	120χ12= 1440 €	1.440χ70 = 100.800 €

Δηλαδή: Ἕνας καπνιστὴς καπνίζοντας ἕνα πακέτο τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὸ 20ον ἔτος τῆς ἡλικίας του μέχρι τὸ 90ον, θα καπνίση 25.550 πακέτα, ποὺ ἀντιστοιχοῦν σὲ 511.000 τσιγάρα, θὰ εἰσπνεύση 5.040.000 εἰσπνοὲς καπνοῦ καὶ θὰ ξοδέψη 100.800!

Αὐτὰ τὰ συμπερασματικὰ στοιχεῖα εἶναι ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ πραγματικά, διότι ἀφοροῦν ἄτομα ποὺ καπνίζουν ἀπὸ τὰ 20 χρόνια των καὶ ἄνω καὶ ἕνα πακέτο τὴν ἡμέρα. Μὰ εἶναι λίγες 5.040.000 εἰσπνοὲς καπνοῦ (Μεγάλη κατάχρηση τῆς ὑγείας των) καὶ 100.800€(Μια μεγάλη περιουσία).

Ποιὸ ἄτομον ὅμως τηρεῖ αὐτὰ τὰ (κατ' ἀνάγκην) ἀνεκτὰ ὅρια; Σπανίως νὰ βρίσκεται ἕνα ἄτομον μὲ ἕνα πακέτο ἡμερησίως καὶ ἀπὸ τὸ 20ον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἄνω.

Ὁρισμένα ἄτομα τὸ θεωροῦν λογικὸν καὶ καπνίζουν 11/2 πακέτο τὴν ἡμέρα, διότι γνωρίζω ἄτομα ποὺ καπνίζουν 2 καὶ 3 πακέτα τὴν ἡμέρα.

Στὸ θέμα τοῦ καπνίσματος δὲν ὑπάρχουν "λογικὰ ὅρια" διότι δὲν ἔχει ἀποδειχθῆ οὔτε ἴχνος ὀφέλους.

Εἴτε λίγο καπνίζει κάποιο ἄτομον εἴτε πολύ, πάντα ζημειώνει τὴν ὑγεία του, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑγεία τῶν μὴ καπνιστῶν σὲ κλειστὸ χῶρο.

Ὅσον ἀφορᾶ δὲ τὰ πακέτα ποὺ καπνίζει κάποιος ἤ κάποια, τὰ ἑκατομμύρια τῶν εἰσπνοῶν καπνοῦ καὶ τὰ χρήματα ποὺ ξοδεύει (ἔχει, δὲν ἔχει) ἄς κάνη μόνος του ἤ μόνη της τοὺς ὑπολογισμούς, σύμφωνα μὲ τὸν ἀνωτέρω πίνακα ὑπολογισμῶν κατ'ἐλάχιστον ὅριον.

Έκθεση φωτογραφία του Δήμου Ιωαννιτών

Στις 18-02-2019 εγκαινιάστηκε η έκθεση φωτογραφίας «Νερό, δώρο της φύσης, πηγή ζωής και πολιτισμού» στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών.

Οι 30 καλύτερες φωτογραφίες που αναδείχτηκαν από το διαγωνισμό με τίτλο «Νερό, δώρο της φύσης, πηγή ζωής και πολιτισμού», παρουσιάστηκαν σε ειδική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Δευτέρας στον εκθεσιακό χώρο του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Ιωαννιτών.

Ο διαγωνισμός διεξήχθη το δίμηνο Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 2018 από το Γραφείο τουριστικής προβολής του δήμου Ιωαννιτών, σε συνεργασία με τη Δ.Ε.Υ.Α.Ι., στο πλαίσιο των προωθούμενων πρωτοβουλιών για τη συμμετοχή του κοινού στην ανάδειξη της πλούσιας ομορφιάς της πόλης των Ιωαννίνων.

Στη διάρκεια των εγκαινίων της έκθεσης, απονεμήθηκαν τα βραβεία (tablet, κινητό τηλέφωνο smartphone και εξωτερικός σκληρός δίσκος 2 TB) στους δημιουργούς των τριών καλύτερων φωτογραφιών επί συνόλου 195 που υποβλήθηκαν στο διαγωνισμό.

Το πρώτο βραβείο απονεμήθηκε στον Παντζή Τουφίδη, το δεύτερο στη Ναυσικά Γάτσιου και το τρίτο στην Αικατερίνη Νάκου.

Τα βραβεία παραδόθηκαν από τον αντιδήμαρχο Νίκο Γκόλα, τον αντιπρόεδρο της ΔΕΥΑΙ, Μάκη Χρυσοστόμου και την πρόεδρο του ΔΗΠΕΘΙ, Αλέκα Βακαλοπούλου.

Επίσης, επιλέχθηκαν επιπλέον 27 φωτογραφίες, οι οποίες μαζί με τις τρεις καλύτερες θα εκτίθενται στον εκθεσιακό χώρο του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Ιωαννιτών από τις 18 έως τις 24 Φεβρουαρίου.

Οι 30 καλύτερες φωτογραφίες και μία φωτογραφία από τον κάθε συμμετέχοντα στο διαγωνισμό θα αναρτηθούν σε ξεχωριστή ενότητα στην ιστοσελίδα του Γραφείου τουριστικής προβολής του δήμου Ιωαννιτώνhttp://www.travelioannina.com, με τα πλήρη στοιχεία του δημιουργού.

Η αξιολόγηση των φωτογραφιών έγινε από τριμελή καλλιτεχνική κριτική επιτροπή, η οποία αποτελείται από τους καταξιωμένους δημιουργούς στο χώρο της φωτογραφίας, Βαγγέλη Γιωτόπουλο, Σπύρο Βακολίδη και Αιμίλιο Νέο.

«ΜΑΣΛΑΤΙΑ»

Γειά σου ρέ πατριώτ' τί κάντσ' ξέρσ θέλου νά σί βρίσκου ὅλου ἕνα καλά κι σένα κι τ'φαμπλιάσ'. Κι ἄξει. Νάσι μ' ὅλον τουν Κόζμου καλά. Κι μή τά πηδιάσ, κι μή τού γειτουνάσ', κι μή τ' ἀδέρφιασ', κι μὴ ὅλουσ του σόϊ.

Κι στου χουριό π'ζάς, νά εἴση ἀγαπημένους μ' ὅλνους, ἄξης; Ἡ ζουὴ εἴνη λίγ', κι πρέπ' νά τ'ζήσουμη μή ἀγάπ' κι οὐμόνια. Γιά ν' ἄμιστη κακοί δέν κιρδάμη τίπουτας. Σὴ ὅλα τὰ ζητήματα, χρειάζητη ὑπουμουνή κι λουγική. Κι ἀπουρείς γιατί σ' τὰ λιέου τώρα αὐτά; Γιατί στου χουριό π'ζάμι, ἔχουμι πουλὰ κοινά κι ἀδιέρητα. Κι τά σπίτια μαζί μὴ τ' ἀδέρφια κοινά τ' ἄχουμη, κι τ' αλώνια κι τὰ χουράφια κοινά, κι τσ' καλύβης. Κι καμιά βουλά ἔρχητη διχόνια κι τά κάνουμη λάχανα. Κι γηλάϊ οὐ κόζμους μι τη μάς. Τού λάθους ὄντας μαλλων' τ' ἀδέρφια τώχ' οὐ γουνιός, π' δέν ἔκανη τ' μηράϊ, νά ξέρ' οὐ πάσα ἕνας τή δικιάτη κή πού θά κάτσ' Ἡ πιὸ χουράφ' θά σκάψ'. Πρέπ' οὐ κάθη γουνιός νά τα μοιράζ' δίκια τά κτήματα, κι τά σπίτια, γιατί τ' ἀδέρφια ὕστηρα σκουντόνουντη. Ποιὸς θά πάρ' του καλύτηρου.

Ἤνη μηρικά ἀδέρφια π'φτάσαν στὰ δικαστήρια γιά τέτιης δλιές, κι ἄμα τ'ἀκούου κάτ' τέτοια μ'ραΐζ ἡ καρδιά. Γιατί βρέ γιόκαμ'νὰ φτάσουμη σή μηγάλης θύρης; Δέ μπουρούμη ημης νά τά λύσουμη; Καλά ἔφτιξη οὐ πατέρας κι δέν τά μοίραση. Ἠμής πρέπ' νά σκουτουθούμη; Γιά μιά πθαμί χώμα; Ἀχ βρέ πατριότ' αὐτό δέν του ἀνέχουμη. Ἄμα ἀκούου κάτ' τέτοια βγένου π' τά στράνιαμ, ἠφόσουν ὑπάρχ' ἡ λουγική τι τσ' θέλσ' τσ' γκρίνης κι τά μαλώματα; νά γηνούμη περίγηλου τ' χουριού; Ἔμ καλὰ δέ λιέου; χάθκη οὐ δρόμους τσ'γκαμήλας οὐ τζιαντές; πρέπ' νά πάμη ἀπ' του γκριμό;

Γιαυτό σ'λιέου χρειάζητη προυσουχή. Ξέρου θά μ'πής εἴνη κ'οί γνέκης, π'ρίχν'λάδ' σ'φουτιά καμιά βουλά κι γήνουντη ἀφτά. Ἀλλὰ εἰδώϊας θασπώ. Ἡ γνέκοις νά κάτσν' σταὐγάτσ' κι νά μη ἀνακατόνουντη σή μοιρασιές τουν ἀντρούν: Γιατί οὔτη ξύλου θά φάν' αὐτές; οὔτη θὰ πληρώσν τίπουτας: Ἠμής τὰ γουμάρια θά φάμι του ξύλου: ἠμής θᾶ πληρώσουμη ημής θὰ γήνουμη κι ριντίκουλα στου χουριό: Κατάλαβης;

Βάλτα στου κιφάλσ' αὐτά π' σούιπα κι θέλου νά σή βρίσκου ἔτσ' γιαϊάς ὅλου ἕνα χαρούμηνου. Κι ἀγαπιμένου μ' ὅλον του Κόζμου.

Ἀϊ τόκα τού χέρ' κι γειά χαρά σ' ὁλνους πέρα γιά πέρα.

Β.Κ.

Φίλε του περιοδικού θυμήσου, έστειλες τη συνδρομή σου;

ΙΞΟΣ- ΜΕΛΑΣ - ΓΚΥ - VISCUM ALBUM

Νικολάου Χρυσ. Κούρτη Διακόνου του δάσους και του βουνού

Αναδημοσίευση από την εφ. «το Βελβεντόι»

Για το αειθαλές αυτό παράσιτο που αναπτύσσεται στους κλάδους και κορμούς των δέντρων κυρίως του Έλατου και της Δρυός, αναφερθήκαμε λεπτομερειακά σε προηγούμενο σημείωμά μας που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΕΛΒΕΝΤΟ» και στο φύλλο του, του Δεκεμβρόυ 2018.

Επειδή όμως αυτό το παράσιτο, εκτός από χριστουγεννιάτικο διακοσμητικό φυτό, μαζί με το Αρκουδοπούρναρο, αποτελεί και περιζήτητη χειμωνιάτικη τροφή για τα γιδοπρόβατα, έχει και πολλές θεραπευτικές ιδιότητες, σκέφτηκα να τις περιγράψω γιατί παρουσιάζουν ενδιαφέρον.

Ο Ιξός λέγεται και Ναραϊδόξυλο γιατί στα παλιά χρόνια οι χωρικοί πίστευαν ότι θεραπεύει τους ναραϊδοπαρμένους.

Οι αρχαίοι Κέλτες θεωρούσαν επίσης τον Ιξό σαν ιερό και μαγικό φυτό που το μοίραζαν στο λαό στις ιερές τελετές τους.

Αυτό το διατηρούσαν σαν φυλακτό, όπως περίπου κι εμείς τα δικά μας επιτάφια λουλούδια, τα βάγια και βασιλικά του Σταυρού που μοιράζονται στις εκκλησίες μας.

Το αφέψημα του Ιξού θεωρείται άριστο φάρμακο για τους διαβητικούς, αλλά και για πολλές άλλες αρρώστιες.

Η λαϊκή βοτανολογία τον Ιξό τον έχει για σπουδαίο φάρμακο.

Τη θεραπευτική ιδιότητα του Ιξού την αναγνώριζαν, τη δέχονταν και την αναφέρουν στα συγγράμματά τους πολλοί αρχαίοι έλληνες φιλόσοφοι και γιατροί:

Όπως ο Θεόφραστος ο Διοσκουρίδης, ο Γαληνός, Πλίνιος κ.ά.

Η αντιδιαβητική κυρίως ιδιότητα του Ιξού μου φέρνει στο νου ένα δικαστικό περιστατικό που συνέβη πριν από πολλά χρόνια, στο πταισματοδικείο Σερβίων.

Στην περιοχή του χωριού Καστανιά υπήρχαν δεν ξέρω τώρα αν υπάρχουν, αρκετά δέντρα Αρκουδοπούρναρου, αλλά και αρκετός Ιξός, σε διάφορα δέντρα.

Παραμονές Χριστουγέννων υλοτόμησε κάποιος καστανιώτης κλαδιά αρκουδοπούρναρου να τα πωλήσει στο εμπόριο για Χριστουγεννιάτικη διακόσμηση.

Αυτή του όμως η ενέργεια ήταν δασική παράβαση.

Του έγινε, όπως ο νόμος όριζε, από τον αρμόδιο δασοφύλακα μήνυση για την πράξη του αυτή.

Έφτασε λοιπόν η παράβαση για εκδίκασή της, στο πταισματοδικείο Σερβίων.

Ο γράφων αυτό το περιστατικό ήταν στο Δικαστήριο Δασικός Δημόσιος Κατήγορος.

Ο κατηγορούμενος απολογούμενος είπε απευθυνόμενος στο Δικαστήριο και κυρίως στον Πταισματοδίκη ότι:

Τα κλαδιά του Αρκουδοπούρναρου κύριες πρόεδρε εγώ τα έκοψα μαζί μάλιστα και με κλαδιά Οξού όχι για να τα πωλήσω, αλλά για τροφή των ζώων μου.

Αυτά μπορεί να τα βεβαιώσει και ο μάρτυρας υπερασπίσεως που έχω γιατί και αυ-

τός είναι κτηνοτρόφος και καθημερινά κάνει και αυτός την ίδια ενέργεια.

Πράγματι μόλις κλήθηκε ο μάρτυρας, βεβαίωσε ότι αυτά που είπε ο κατηγορούμενος είναι σωστά.

Ο πρόεδρος -πταισματοδίκης- μόλις άκουσε για Ιξό, διέταξε στο αρμόδιο αστυνομικό όργανο, που παρίστατο για την τάξη στην αίθουσα του δικαστηρίου να κρατήσει στον ιδιαίτερο χώρο της αίθουσας το μάρτυρα υπερασπίσεως μέχρι το τέλος της δικασίμου.

Όχι μόν ο ο μάρτυρας, όχι μόνο ολόκληρο το ακροατήριο, αλλά και εγώ ξαφνιάστηκα γιατί νομίσαμε ότι ο μάρτυρας κάτι δεν είπε σωστά και πλέον, έγινε από μάρτυρας, κατηγορούμενος.

Αφού τελείωσε η δικάσιμος, ο λειτουργός της Θέμιδος κάλεσε στο γραφείο του τον μάρτυρας.

Και τι νομίζετε τον ήθελε ο πταισματοδίκης;

Ο ίδιος υπέφερε χρόνια από σακχαρώδη διαβήτη.

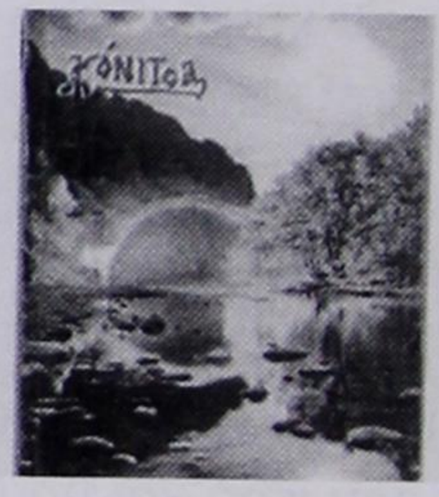
Ήταν μάλιστα ενημερωμένος για τη θεραπευτική ιδιότητα του Ιξού.

Βρήκε λοιπόν την ευκαιρία να εξασφαλίσει αυτό που διακαώς επιθυμούσε.

Παρακάλεσε τότε τον υπό περιορισμό μάρτυρα να του φέρει στο γραφείο του, όταν μπορέσει, όσο περισσότερα κλαδιά Ιξού για ίδια χρήση. Όλοι μας σε λίγο, αφού μάθαμε το σκοπό για τον οποίο ήθελε ο πταισματοδίκης το μάρτυρα, ησυχάσαμε.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ!...

Ξεκινάς! Απ' τα ΒΟΥΝΑ ΜΑΣ τ' άπαρτα και δοξασμένα! Που κρατούν παλικαριών μας όνειρα σταματημένα.

Φθάνεις! Σαν το περιστέρι πουχ'αγάπη και φιλί!...

Σαν... Αχώ του ποταμού μας... και στου Πεύκου το Βιολί!...

Και μου φέρνεις τόσες μνήμες! Περασμένα μου Μπαλκόνια!...

Πού... 'χαν!... Τρυφερήν! Αγάπη! ... Και... φωλιές!.... Με ... χελιδόνια!...

Φίλοι μου αγαπημένοι!...

Η παρουσία μας στο ΜΕΓΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟ που βρεθήκαμε να ζούμε.

Όσο προσπαθούμε να βοηθήσουμε γίνεται Σημαντικότερη!

Όσο προσπαθούμε να βοηθούμε! ... τον "ΑΝΘΡΩΠΟ"! ... Να έχει τη ΓΝΩΣΗ και τη ΔΥΝΑΜΗ!....

Να πορεύεται "Σωστότερα" με οδηγό ΤΙΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ!...

Στη ΖΩΗ ΜΑΣ Η ΑΛΗΘΕΙΑ είναι ΓΥΜΝΗ! και όσο τη ντύνουμε και τη Στολίζουμε με την ΟΠΟΙΑ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ ΜΑΣ!...

ΕΚΕΙΝΗ! ... Χάνεται!...

Με εκτίμηση

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΜΟΝΙΜΟ «ΠΑΖΑΡΟΠΟΥΛΟ» Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ – ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Προς
Τον Δήμαρχον Κόνιτσας
κ. Ανδρέα Παπασπύρου
(Διά μέσου του περιοδικού «Κόνιτσα»)
ΚΟΝΙΤΣΑ

Αθήνα 15/2/2019

Αξ. κ. Δήμαρχε,
η ιστορική – παραδοσιακή πλατεία Κόνιτσας τελευταία έχει μετατραπεί σε μόνιμο «παζαρόπουλο» με τις παράνομες πλαστικές παράγκες – τσαντίρια των καταστημάτων.

Αρκετά καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος κατέλαβαν τα επίπεδα και υπερυψωμένα πεζοδρόμια, δηλαδή τους κοινόχρηστους χώρους για επέκταση των καταστημάτων τους.

Ένα απ' αυτά ιδιοκτησίας του Δήμου Κόνιτσας, έκλεισε και την εξωτερική – παρόδια στοά διέλευσις πεζών.

Η εικόνα είναι θλιβερή, αποκρουστική και αντιτουριστική.

Υπάρχουν αποφάσεις του ΣτΕ 3445,3446,3447/2007 που δικαίωσαν τον Δήμο Αλεξανδρούπολης για παρόμοιες καταλήψεις κοινοχρήστων χώρων και του Ειρηνοδικείου Μυτιλήνης 46/2014 που δικαίωσε αντίστοιχα το Λιμενικό Ταμείο.

Αξ. κ. Δήμαρχε επιτέλους κάντε κάτι γι' αυτήν την ταλαίπωρη και φθίνουσα Κόνιτσα, μη λογαριάζοντας το πολιτικό κόστος για ελάχιστα καταστήματα.

Επ' ευκαιρία υπενθυμίζω **(πολλοστή φορά)** για την πλατεία Κόνιτσας τα φρικτά και επικίνδυνα εναέρια δίκτυα ΔΕΗ και λοιπών οργανισμών, τις παράνομες διαφημιστικές πινακίδες, το παράνομο παρκάρισμα, το κυκλοφοριακό, η έλλειψη πεζοδρομίων, η μη ρυμοτόμηση των υπερυψωμένων, η μη συντέλεση για 30 χρόνια (από το 1989) των αναγκαίων πράξεων για την υλοποίηση του Πολεοδομικού Σχεδίου, που χρονίζουν άλυτα. Με ελάχιστο πολιτικό και οικονομικό κόστος λύνονται.

Είναι ευκαιρία κ. Δήμαρχε να κάνετε κάτι και να καμαρώσουμε ότι **ο Ανδρέας** που φοίτησε τα ίδια χρόνια στο ίδιο Γυμνάσιο με εμάς, βοήθησε τον έρμο τούτο τόπο και άφησε όνομα.

Με τιμή

Γ. ΜΑΡΡΑΙΗ

ΣΧΟΛΙΑ

Η ημιμάθεια χειροτέρα της αμαθείας

Επειδή εδώ στον τόπο μας όλοι μας είμαστε γνώστες των πάντων και επικριτές των απάντων, μετά την Αγιοποίηση του οσίου Παϊσίου, αρχίσανε τα ΓΙΑΤΙ και τα ΠΡΕΠΕΙ.

α) ΓΙΑΤΙ, αφού ήρθε στην Ι.Μ. Στομίου δεν έμεινε εδω και έφυγε; Ο Όσιος Παϊσιος, ερχόμενος βρήκε ένα Μοναστήρι, εκτός από τον κυρίως Ναό, σχεδόν ερειπωμένο. Με την δική του θέληση, αλλά και την εθελοντική συνδρομή των Κονιτσιωτών, αναστήλωσε ικανοποιητικά το Μοναστήρι. Έφυγε όμως απ' εδώ ίσως γιατί τον πικράνανε μερικοί λαϊκοί και κληρικοί, ίσως γιατί είχε εκ των Άνωθεν εντολή, ίσως, ίσως ... αυτός ήξερε.

Αφού πήγε για ένα χρονικό διάστημα στο ΣΙΝΑ, γύρισε ξανά στο Άγιο Όρος λόγω της υγείας του, και εγκαταστάθηκε στην ευλογημένη ΠΑΝΑΓΟΥΔΑ. Η υγεία του όμως χειροτέρευε και για να είναι πιο κοντά στους γιατρούς ήρθε και έμεινε μέχρι της εις Κύριον εκδημήσεώς του στο ήσυχαστήριο του Ιωάννου του Θεολόγου στη Σουρωτή.

β) ΓΙΑΤΙ δεν ενταφιάστηκε στην γενέτειρά του, ώστε ο τόπος να έχει αρκετόν θρησκευτικό τουρισμό με όλα τα υλικά επακόλουθα (πάλι-τρομάρα μας-στον μαμωνά) ο ενταφιασμός του έγινε στην Σουρωτή ύστερα από δική του επιθυμία χωρίς κοσμικές φασαρίες και τιμές, αλλά και χωρίς ποτέ να γίνει η εκταφή των λειψάνων του.

γ) ΓΙΑΤΙ δεν εγείρεται Ναός προς τιμή του, ενώ άλλες πόλεις έχουν κτίσει ναούς και παρεκκλησια: Δικαίωμα της κάθε πόλης είναι να κτίζει Ναό προς τιμή του οσίου.

Εξ όσων γνωρίζω, εδώ έχει συσταθεί 5/μελής επιτροπή αποτελούμενη από αξιόλογους και σοβαρούς ανθρώπους.

Το υπάρχον σχέδιο έχει ήδη διαμορφωθεί, ώστε να κτισθεί Μεγαλοπρεπής Ναός, αίθουσα τελετών και διαλέξεων καθώς και ένας εκθεσιακός χώρος.

Για όλα όμως αυτά χρειάζεται αρκετό χρηματικό ποσό. Στις τράπεζες υπάρχουν σχετικοί λογαριασμοί για τον σκοπό αυτό. Επομένως όλοι εμείς οι τόσοι ζηλωταί για τον Ναόν ας καταθέσουμε ένα χρηματικό ποσό. Έστω και από το υστέρημά μας.

Τέλος ο όσιος δεν ανήκει ούτε στους Κονιτσιώτες, ούτε στους Γιαννιώτες, ούτε στους Θεσσαλονικείς, ούτε, ούτε, ούτε...., ανήκει στους απανταχού της γης ευσεβείς ορθοδόξους χριστιανούς που τον ευλαβούνται, τον σέβονται και τον επικαλούνται σε όλες τις στιγμές της ζωής των. Ανήκει σ' αυτούς που κατά δεκάδες (κυρίως τα Σαβ/κα) ανεβαίνουν προς την Ι.Μ. Στομίου για να ανάψουν ένα κεράκι στην εκκλησία και να γονατίσουν στο σεπτό κελί του.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ όμως, σχεδόν κανείς δεν περνά από Κόνιτσα έστω και για έναν καφέ, γιατί; ας προβληματιστούν άρχοντες και αρχόμενοι ή ο ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΣ Εμπορικός Σύλλογος.

Όλα τα λεγόμενα και εκ του πονηρού γραφόμενα είναι ΕΠΕΑ ΠΤΕΡΟΕΝΤΑ.

Ε. Ευαγγελίδης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Με βροχές στα πεδινά, χιόνια στα βουνά και χαμηλές θερμοκρασίες πέρασε το πρώτο δεκαήμερο του Γενάρη, αλλά και ως το τέλος του μήνα επικράτησαν οι ίδιες καιρικές συνθήκες. Στα χωριά έπεσαν αρκετά χιόνια και μες στην Κόνιτσα 20 εκατοστά. Με τον καθαρισμό των δρόμων από την περιφέρεια και τον Δήμο, η κίνηση οχημάτων ήταν κανονική προς κάθε κατεύθυνση.

• Στις 13/1 η Κ.Ο της Ν. Δημοκρατίας έκοψε την πίτα της.

• Στις 24/ το ΚΑΠΗ με το κόψιμο της πίτας πραγματοποίησε και εκλογές για την ανάδειξη του νέου Συμβουλίου.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν ο Δήμαρχος κ. Παπασπύρου, Αντιδήμαρχοι και Δημ. Σύμβουλοι.

• Στις 28/1 παρουσία του Δημάρχου και Δημ. Συμβούλων έκοψε την πίτα η χορωδία ενηλίκων και την 1/2 η Δημόσια Βιβλιοθήκη Κόνιτσας.

• Το ΚΑΠΗ του Δήμου Κόνιτσας με ανακοίνωσή του καλεί τα μέλη του για μαθήματα κεντήματος μηχανής-ραπτομηχανής στην αίθουσά του.

Δηλώσεις συμμετοχής και πληροφορίες στο τηλ. 2655023898.

• Η Δημ. Μουσική Σχολή του Δήμου καλεί τα παιδιά 8-15 ετών να συμμετέχουν δωρεάν στην παιδική χορωδία κάθε Τρίτη 5-6.30 απόγευμα.

Για περισσότερες πληροφορίες: τηλ. 2655024144 και 2655360349

• Όπως κάθε χρόνο κι εφέτος γιορτάζεται η Παναγία η "Πληκαδίτισσα" στις 16/2. Το πρόγραμμα: 15/2 ώρα 18.00 Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας και Ι. Παρακλήση.

Σάββατο 16/2 ώρα 7.00 Όρθρος και θεία Λειτουργία.

Ώρα 11.00 Λιτάνευση της Ι. Εικόνας.

Ώρα 12.30 Δεξίωση στο Ενοριακό Κέντρο.

• Στο κέντρο "Λώτος Φάρμα", γιόρτασε το ΚΑΠΗ Κόνιτσας την Τσικνοπέμπτη (28/2) με τρικούβερτο γλέντι.

• 4,5 εκατομμύρια ευρώ εγκρίθηκαν από το πρόγραμμα INTEREG για τις ιαματικές πηγές Ηπείρου. Μέρος του ποσού θα διατεθεί και στα ιαματικά λουτρά της περιοχής μας.

* * *

Χαιρετισμός και Αρχαιρεσίες του Συνδέσμου Βούρμπιανης Αθηνών

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Με την παρούσα επιστολή θέλουμε να εκφράσουμε τις ευχές μας ώστε ο

νέος χρόνος να είναι γεμάτος υγεία, προκοπή και δημιουργία για όλους μας.

Επίσης θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε για την εκλογοαπολογιστική συνέλευση και τις αρχαιρεσίες που διεξήχθησαν επ' αφορμής της Κοπής της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας του Συνδέσμου μας, στις 20/1/2019, από τις οποίες εξελέγη το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, που αποτελείται από τους κάτωθι:

Πρόεδρος: Νατάσα Κοντούλη
Αντιπρόεδρος: Δημήτρης Μπάρκης
Γεν. Γραμματέας: Ελένη Κοντούλη
Ταμίας: Έρση Σωτηρίου
Μέλη: Παναγιώτης Ευθυμίου
Χρήστος Μπόνιος
Βασιλική Τσούκα - Μπακάλη
Αναπληρ. Μέλη: Κώστας Κατσένης
Ηλίας Κονίνης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις:

• Στις 13/2/19 ο Πανταζής Σ. Τουφίδης και η Φωτεινή Τσάνη απόχτησαν στα Γιάννινα κοριτσάκι.

Απεβίωσαν:

• Στις 5/1/19, ο Βαγενάς Σωτήριος, ετών 76, στην Κόνιτσα.

• Στις 5/1/19, η Γαϊτανίδου Αναστασία, ετών 97, στην Κόνιτσα.

• Στις 8/1/19 ο Τάτσης Δημ., ετών 77 στο Πληκάτι.

• Στις 9/1/19, η Καρδούτσου Γλυκερία, ετών 91, στην Αγ. Παρασκευή.

• Στις 10/1/19, η Γούρη Ελπίδα, ετών 87, στο Ελεύθερο.

• Στις 11/1/19, ο Σταύρος Ρούκος πρώην Δ/ντής του Ορφανοτροφείου Κόνιτσας, 87 ετών.

• Στις 20/1/19, ο Ζδράβος Δημήτριος, ετών 88, στην Κόνιτσα.

• Στις 23/1/19, ο Σέρρας Ιωάννης, ετών 89, στην Κόνιτσα

• Στις 23/1/19, η Λάκκα Βικτωρία, ετών 86, στην Κόνιτσα.

• Στις 22/1/19, ο Καραγιάννης Ευάγγελος, ετών 81, στην Αγ. Παρασκευή.

• Στις 29/1/19, η Ντακοβάνου Ευφροσύνη, ετών 70, στην Αγ. Παρασκευή.

• Στις 3/2/19, η Μουρεχίδου Παρασκευή, ετών 81, στην Κόνιτσα.

• Στις 4/2/19, η Λάππα Αγγελική, ετών 91, στο Μολυβδοσκέπαστο.

• Στις 10/2/19, ο Παπαγεωργίου Βασίλειος, ετών 92, στο Μοναστήρι.

• Στις 12/2/19 η Βεϊζαδέ Αικατερίνη, ετών 92, στη Βούρμπιανη.

• Στις 13/2/19 η Μπλιδικιώτη Μαριάνθη, ετώνβ 76 στη Λαγκάδα.

• Στις 15/2/19, ο Σκράπαρης Γεώργιος, ετών 56, στα Άρματα.

• Στις 17/2/19, ο Ρούβαλης Γεώργιος, ετών 46, στο Ελεύθερο.

• Στις 20/2/19, ετών 86, στην Κόνιτσα.

• Στις 26/2/19 η Δεσποτούλη Μαρία, ετών 82, στην Πλαγιά.

Αυτοί που έφυγαν

† Ιωάννης Τζιομάκας

Πολυαγαπημένε μας Πατέρα

Έφτασε λοιπόν η ώρα που όλοι μαζί, η οικογένειά σου, οι συγγενείς σου, οι φίλοι σου και συνάδελφοί σου μαζευτήκαμε γύρω σου για νας ξεπροβοδίσουμε. Να σε ξεπροβοδίσουμε μιας και τώρα ξεκινάς το αιώνιο ταξίδι σου.

Ο χωρισμός μας, σκληρός και πρωτόγνωρος μιας και πάντα ήσουν δίπλα μας κάθε μέρα και στιγμή, για να μας στηρίζεις, να μας συμβουλεύεις και να μας δίνεις ενέργεια να προχωρήσουμε στη ζωή.

Ξεκίνησες από τη μκαρινή Καστάνιανη που τόσο λάτρεψες γεμάτος όνειρα και ήρθες στην Αθήνα όπου σπούδασες, παντρεύτηκες τη μοναδική γυναίκα όπως έλεγες της ζωής σου Μαρίνα και αποκτήσατε εμας τα δυο σου αγόρια.

Η αφοσίωσή σου στην οικογένεια σου αξιοζήλευτη.

Πρόκοψες στον επαγγελματικό χώρο, σε εκτίμησαν οι συνάδελφοι και ήσουν αγαπητός και σεβάσμιος σε όλους.

Ήρθε η ώρα λοιπόν Πατέρα μας να σε χαιρετήσουμε και να σου υποσχεθούμε, ότι θα συνεχίσουμε να ζούμες με τις αξίες που μας γαλούχησες. Με τιμιότητα, νηφαλιότητα, δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια.

Πατέρα, έζησες έντονα και έφυγες διακριτικά!

Καλό σου ταξίδι πατέρα κι εκεί ψηλά που θα είσαι θα ανταμώσεις όσου σε περιμένουν για να συνεχίσεις να σέρνεις το χορό υπό τους ήχους του Κονιτσιώτικου κλαρίνου.

Καλή αντάμωση στα ψηλά βουνά Πατέρα.

Σ.Σ.: Το παραπάνω κείμενο εκ παραδρομής δε δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο τεύχος και ζητουμέ συγνώμη από τους οικείους του εκλιπόντος.

† Ανθούλα Γκούμα

Στις 20-11-2018 έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 76 ετών η Ανθούλα Γκούμα κόρη του Λάμπρου και της Βασιλικής Τζίκα γεννηθείς στις 22-3-1942 στην Πηγή Κόνιτσας.

Το ταξίδι αυτό στην Γερμανία έμελε να είναι και το τελευταίο σου. Ο αναπάντεχος, πρόωρος χαμός σου , μας συντάραξε και βύθισε την οικογένειά μας στο πένθος.

Γυναίκα δυναμική, με ζεστή καρδία ,το στήριγμα της οικογένειάς σου και

του συζύγου σου , κοινωνική και χαμογελαστή δεν περνούσες ποτέ απαρατήρητη. Φίνα και καλοντυμένη , πάντα αναρωτιόμουν όταν σε έβλεπα από πού πηγάζει αυτή η χαρά για ζωή.

Το ταξίδι της ζωής δύσκολο, αλλά με συνοδοιπόρο τον αγαπημένο σου σύζυγο, τον Κώστα σου, ξεπεράσατε φτώχια, ξενιτιά , σκληρή δουλεία. Αναθρέψατε τα τέσσερα παιδία σας , δίνοντας τους αξίες και ιδανικά που κουβαλούσατε από την πατρίδα. Τα τελευταία χρόνια , επιστρέφοντας στην Ελλάδα , στην Κόνιτσα , προσπαθήσατε να χαρείτε μαζί αγαπημένοι, τις ομορφιές της ζωής. Απλές καθημερινές στιγμές που τόσα χρόνια είχατε στερηθεί. Το σπίτι σου πάντα ανοιχτό για όλους μας και το τραπέζι στρωμένο με τα καλομαγειρεμένα σου φαγητά, μυρωδιές και γεύσεις που πραγματικά δεν θα ξεχαστούν...

Η ανάμνησή σου γιαγιά θα μας συντροφεύει γλύκα, θα θυμόμαστε την ζεστή αγκαλιά σου , το χαμόγελο σου , την καλοσύνη σου , την αγάπη που έδινες απλόχερα, την αξιοζήλευτη σχέση σου με τον παππού . Όσο απίστευτο και να μου φαίνεται ότι έχεις φύγει, τώρα που είσαι εκεί ψηλά μαζί με τους αγαπημένους σου , να δίνεις δύναμη και πίστη σε όλους μας. Καλό ταξίδι ...

Η εγγονή σου Γιάννα Καπακλή

*** Στην μνήμη της αξιολάτρευτης συζύγου του, ο Κωνσταντίνος Γκούμας προσφέρει χρηματικό ποσό στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ»**

† Γιάννης Δ. Σπανός, ετών 90

Γεννήθηκε στο Πεκλάρι το έτος 1928.

Έφυγε από τη ζωή και ο τελευταίος των 90άρηδων. Οι άνδρες αυτοί κουβάλησαν στις γερασμένες αλλά αγέρωχες πλάτες τους, την ιστορία του χωριού μας.

Οι γηγενείς αυτοί Πεκλαρίτες, φεύγοντας παίρνουν μαζί τους και ένα κομμάτι από την παράδοση-την ιστορία του χωριού μας!

Το κομμάτι αυτό καλούνται οι εν ζωή γενιές να το αναπληρώσουν, να το κρατήσουν ζωντανό, ΓΙΑΤΙ τόπος χωρίς παράδοση - τόπος αντιστόρητος....

Ο Γιάννης γιός του Δημήτρη και της Ελένης, γεννήθηκε, ανδρώθηκε και σφυριλατίθηκε με τις αρχές της Πεκλαρίτικης οικογένειας ΦΑΜΙΛΙΑΣ. Αγρότες οι γονείς του, γεωργοί -κτηνοτρόφοι και ο Μπάρπα-Τάκης πατέρας του ασσχολείτο και με το μικροεμπόριο - διατηρούσε μικρομπακάλικο -καφενείο στο χωριό.

Ο Γιάννης έφηβος πλέον μυήθηκε στην τέχνη της πέτρας, πατροπαράδοτης τέχνης των Πεκλαριτών και εξελίχθηκε σε καλό τέκτονα της Πέτρας (ΚΟΥΔΑΡΗΣ).

Ήρθε η ώρα να χορέψει τον χορό του Ησαΐα γιατί στους άλλους χορούς δεν τα κατάφερνε και τόσο καλά...

Παντρεύτηκε την Αφροδίτη, κόρη του αείμνηστου Θωμά Τέφου άνοιξαν

το δικό τους σπιτικό και απέκτησαν τα αξιόλογα παιδιά τους Φίλιπππα και Φωτεινή, τα ανέθρεψαν με χριστιανικές πεκλαρίτικες αρχές και αξιώθηκαν να καμαρώσουν τα λατρευτά τους εγγόνια παιδιά των παιδιών τους.

Ο Γιάννης εργάστηκε σκληρά, δεν δίστασε την 10ετία του 60 να ανοίξει τα φτερά του και να πετάξει στην μακρινή Γερμανία, αναζητώντας καλύτερες μέρες για την οικογένειά του.

Συνταξιούχος πλέον επέστρεψε στο Πεκλάρι και στο σπιτικό τους με την Αφροδίτη πέρναγαν ευχάριστες στιγμές.

Η Αφροδίτη έφυγε, ο Γιάννης μόνος πέρναγε τις ώρες στην όαση, το παρατηρητήριο του σπιτιού του. Τους χειμωνιάτικους μήνες που η παγωνιά στο Πεκλάρι δεν υποφέρεται μετακόμισε στη μακρινή Καρδίτσα, όπου η επαγγελματική εκπαιδευτική Περιφέρεια του γιου του Φίλιππα.

Στις 28 Δεκέμβρη 2018 έφτασε το θλιβερό μαντάτο, ο Γιάννης έρχεται για να κατοικήσει στην αιώνια κατοικία του κοιμητηρίου του Αη-Νικόλα του χωριού του. Πάνδημος οι Κοινότητα απηύθυνε το ύστατο χαίρε στον Μπάρμπα-Γιάννη τον γνήσιο Πεκλαρίτη. Καλό σου ταξίδι φίλε

Αιωνία σου η μνήμη

Κ.Γ.Κ.

† Αικατερίνη Μίρκου (το γένος Κοτρώτσου)

Στα μέσα του Γενάρη, με τα πολλά χιόνια και κρύα, χάσαμε την αγαπημένη μας Ρίνα, την οποία κηδέψαμε στον Παρακάλαμο Πωγωνίου. Η Ρίνα υπήρξε σύζυγος του ξαδέρφου μου του Νάσιου ο οποίος έχει καταγωγή από τη μεριά του πατέρα του από το Μαυροβούνι, αλλά από τη μεριά της μάννας του από το Μεσοβούνι. Από το 1968 που παντρεύτηκαν, εγκαταστάθηκαν μόνιμα στον γενέθλιο τόπο της Ρίνας, τον Παρακάλαμο, όπου έστησαν το σπιτικό τους. Δούλεψαν σκληρά σε όλη τους τη ζωή, πάντα αγαπημένοι, και κατάφεραν ξεκινώντας σχεδόν από το μηδέν- ορφανοί από μάννα και οι δυο- να δημιουργήσουν ένα πανέμορφο σπιτικό που δεν του έλειπε τίποτε, αλλά και μια ωραία οικογένεια με δυο εξαιρετικές κόρες, την Ανθή και την Χρύσα. Αξιώθηκαν να χαρούν και τρία εγγόνια, τον Θάνο, την Ελένη και την Κατερινούλα. Η Ρίνα δεν ήταν μόνο άξια σύντροφος, μάννα και γιαγιά, αλλά και μια καλοσυνάτη και πρόσχαρη γυναίκα με το σπιτικό της πάντα ανοιχτό και φιλόξενο για όλους μας! Θα τη θυμόμαστε πάντα για την εργατικότητά της, την νοικοκυροσύνη της, την καλοσύνη της, αρετές που μετέδωσε και στα δυο άξια κορίτσια της. Ρίνα, σε αποχαιρετούμε με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη για ό,τι πρόσφερες στην οικογένειά σου, σε μας τους συγγενείς, αλλά και στο χωριό σου, το οποίο σύσσωμο σε κατευόδωσε στην τελευταία σου κατοικία.

ΚΑΛΟ ΣΟΥ ΤΑΞΙΔΙ!

Κωστοπούλου Αγλαΐα

Από το Μεσοβούνι

*** Στη μνήμη της προσφέρω χρη. ποσό στο περιοδικό ΚΟΝΙΤΣΑ.**

† Αγλαΐα Δήσιου - Αποχαιρετισμός

Τις προηγούμενες μέρες έφυγε από κοντά μας η πολυαγαπημένη μας αδελφή Αγλαϊα (26/1/1950 – 31/1/2019), κόρη του Γεωργίου Χ. Δήσιου και της Σοφίας Π. Κιτσάτη από την Αγία Βαρβάρα Κόνιτσας. Το όνομα της τόχε διαλέξει η νονά της γιατί από μικρή ήτανε λαμπερή και όμορφη.

Αδελφή μας,

Αυτές τις ώρες της απουσίας σου, μας έρχονται στο νού εικόνες από τα παιδικά μας χρόνια: όλα τα αδέλφια μαζί παίζαμε τον λύκο και τα αρνάκια. Λύκος ο μεγαλύτερος αδελφός, ο Σπύρος, αρνάκια η Αγλαϊα, η Αγάθη και ο Χρήστος. Ήταν τότε που πάνω στο παιχνίδι σπάσαμε το τζάμι της πόρτας. Τότε ανέλαβες εσύ... Με κλάματα, σκέρτσο και νάζι καλόπιασες την μάνα και δεν μας μάλωσε! Ή τότε που εμείς στήναμε παγίδες (πλάκες στην ντοπιολαλιά) για τα πουλιά και εσύ έβγαινες τη νύχτα κρυφά από εμάς, με μισό μέτρο χιόνι και τις ξέστηνες γιατί λυπόσουνε τα πουλιά ! Ή άλλοτε που μικρό κοριτσάκι έδινες αυγά, σοκολάτες και ρούχα σ'άλλα παιδάκια που είχαν ανάγκη. Ήσουνα καλοκάγαθη κι όπου υπήρχε ανάγκη έτρεχες να βοηθήσεις με τον δικό σου τρόπο.

Δυστυχώς η μοίρα το θέλησε και δεν πήγαν όλα για εσένα πρίμα. Θυμάσαι κάποιο απόγευμα που έξω από το σπίτι μας ήρθαν τρείς τσιγγάνες; Ή πιο μεγάλη σ' έπεισε να σου πεί το «φλυτζάνι». Αρχισε να λέει τα μελλούμενα και δεν ήταν καλά. Δυστυχώς επιβεβαιώθηκε.

Ήσουν δυνατή. Όταν κτυπήθηκες από την βαριά αρρώστια στάθηκες γερά στα πόδια σου. Με υπομονή και εγκαρτέρηση πολέμησες. Κοντά σου τα λατρεμένα σου παιδιά, οι νύφες και τα εγγόνια, σου δίναν δύναμη για να αντέξεις. Παραπονιόσουν βέβαια γιατί δεν θα προλάβαινες να τα χαρείς όσο ήθελες και προπαντός την πριγκηπέσα σου, όπως την αποκαλούσες, την εγγόνα σου. Από εκεί που βρίσκεσαι θα τα προσέχεις.

Αδελφούλα μας, έφυγες πρόωρα. Σ'αποχαιρετούμε με δάκρυα στα μάτια και θα σε θυμόμαστε πάντα με πολύ αγάπη.

Τα αδέλφια σου, Χρήστος και Αγάθη Δήσιου

***Στη μνήμη της τα αδέλφια της, Χρήστος και Αγάθη, προσφέρουν στο περιοδικό μας 100 ευρώ.**

Μνήμες

Ο Αθλητικός Μορφωτικός Σύλλογος «ΠΙΝΔΟΣ» στη μνήμη του αείμνηστου Γεωργίου Νικολόπουλου, που ήταν υποστηρικτής της ομάδας μας, προσφέρει στο περιοδικό Κόνιτσα το ποσό των 30 ευρώ

Συνδρομές

		€
Κυρίτσης Γεωρ. Αυστραλία		30
John Dimitriou Αυστραλία	Δολ	200
Ταμπάκης Αλεξ. Αθήνα		15
Παπαϊωαννίδης Μ. Αθήνα		30
Καραγιάννης Σπ. Αθήνα		15
Κώστας Δημ. Αθήνα		30
Μησιακούλη Ανθή Αθήνα		40
Παγανιά Βαρβάρα Αθήνα		15
Σβάρνας Ιωάννης Αθήνα		15
Παπανώτη Μαρία Αθήνα		20
Θεοδώρου Κων. Αθήνα		20
Γιαμαλίδης Πέτρος Αθήνα		20
Μίσσιου Μαρίκα Αθήνα		15
Γκότζου-Δότη Αικ. Αθήνα		75
Αποστόλου Χρήστος Αθήνα		20
Χατζηνικολάου Νικ. Θεσ/νίκη		25
Ι. Ησυχαστήριο Βασιλικά Θεσ/νίκη		15
Γώγου Λαμπρινή Θεσ/νίκη		20
Τράντας Ιωάννης Θεσ/νίκη		20
Βλάνος Χρήστος Θεσ/νίκη		20
Τζιάλλας Γιάννης Γιάννινα		20
Τζίνας Κώστας Γιάννινα		20
Κυριαζή Δέσποινα Γιάννινα		15
Κοντούρη Κατίνα Γιάννινα		15
Ζδράβου Βασιλική Γιάννινα		15
Ζάκκας Κώστας Γιάννινα		15
Φασούλης Νίκος Γιάννινα		15
Γιούτσου Ουρανία Γιάννινα		20
Παπαδιάς Δημ. Γιάννινα		15
Σκούφιας Δημοσθ. Γιάννινα		15
Σουβλέρης Δημ. Γιάννινα		15
Φασούλης Σωτ. Γιάννινα		20
Σταυρίδου Κασσιανή Γιάννινα		15
Αρβανίτης Αθαν. Ναύλιο		15
Καλλιντέρη Ερμιόνη Παιανία		15
Καλλιντέρης Παν. Παιανία		15
Κώτσικου Ευανθία Μέγαρα		15
Κιάφα Αναστασία Κόρινθος		15
Καρράς Γρηγ. Πειραιάς		30
Καυσιαφέ Θεοδώρα Μοσχάτο		15
Μπλιάγκας Γεώργ. Ξάνθη		15
Σδούκου Παρασκ. Χαλκίδα		20
Μπούζαλης Θεοφ. Μέτσοβο		20
Στράτου Αθηνά Κορωπί		20
Σκούφιας Γεώργ. Πρέβεζα		15
Αλεξάνδρου Ιωαν. Κόνιτσα		15
Παπαδήμας Νίκος Κόνιτσα		20
Ρούσης Νίκος Κόνιτσα		15
Κυρίτσης Κων. Κόνιτσα		15
Καλλιντέρης Γεωργ. Κόνιτσα		15
Αντωνίου Νίκος Κόνιτσα		15
Χαλιαμάνη Παρασκευή Κόνιτσα		20
Παπασπύρου Ανδρέας Κόνιτσα		50
Κίτσιου Ελένη Κόνιτσα		30
Ντίνος Μιχάλης Κόνιτσα		15
Τζινέρης Παντελής Κόνιτσα		20
Καπάιου Αντιγόνη Κόνιτσα		15
Γαϊτανίδης Ευαγγ. Κόνιτσα		15
Χατζηεφραιμίδης Ανδρέας Κόνιτσα		45
Χατζηεφραιμίδης Βασ. Κόνιτσα		15
Ιερ. Νάκος Αποστ. Κόνιτσα		15
Κολόκας Δωρόθ. Κόνιτσα		15
Γκιοξάρη Δήμητρα Κόνιτσα		15
Καφετζής Δημ. Κόνιτσα		20
Σπέλλας Χρήστος Κόνιτσα		15
Γιαννούλη Αφρούλα Κόνιτσα		15
Ζαφείρη Φωτεινή Πυρσόγιαννη		20
Σαμαράς Βασ. Αγ. Παρασκευή		20
Κεφάλας Νίκος Πηγή		15
Κεφάλας Χαρ. Πηγή		15
Βαζούκης Αποσ. Νικάνορας		50
Σπανός Δ. Χαρ. Πηγή		15
Νάτση Μαριάνθη Ηλιόρραχη		20
Λάππας Θ. Δημ. Ηλιόρραχη		25
Παπασπύρου Βασ. Αετόπετρα		20
Σβάρνα-Νικολέτα Δίστρατο		20
Κοτσιάφτη Ελένη Μάζι		15
Τσίτσος Σωτ. Πληκάτι		15
Παπαδιάς Νικ. Ελεύθερο		15
Γιαϊλόγλου Ιωαν. Βούρμπιανη		30
Καρράς Νίκος Ηλιόρραχη		30
Παπαδημητρίου Κων. Δροσοπηή		50

Πλατεία Κόνιτσας (Φωτ. Σ.Τ.)

ΥΠΟΔ.1031 ΚΑΥ.25.90.09.0010 ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ / RETOUR	
Άγνωστος	☐ Inconnu
Διεύθυνση ανεπαρκής	☐ Adresse insuffisante
Απαράδεκτο	☐ Refusé
Απεβίωσε	☐ Décedé
Συνωνυμία	☐ Synonymie
Δ/νση δυσανάγνωστη	☐ Adresse illisible
Αζήτητο	☐ Non réclamé
Έφυγε χωρίς να αφήσει διεύθυνση	☐ Parti sans laisser d' adresse

ΔΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Κόνιτσα 441 00
Τηλ. 26550 22-464
22.212

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Αρ. Αδείας 2573

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΟΝΙΤΣΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΛΛΑΣ